



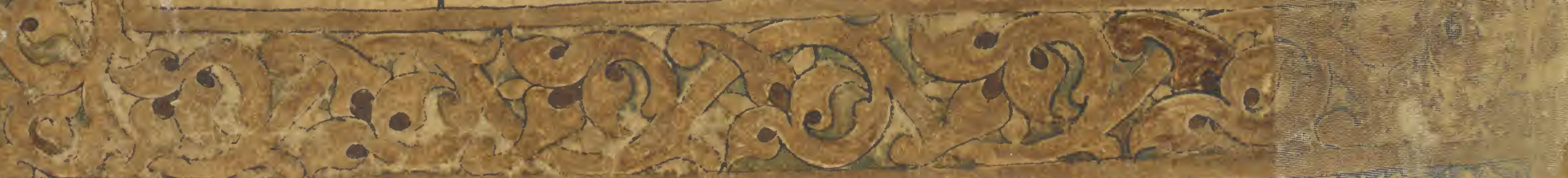
הַשְׁמִיטָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלִפְנֵי כָל הָעָם וְלִפְנֵי כָל הָאָדָם
וְלִפְנֵי כָל הָאֱלֹהִים וְלִפְנֵי כָל הַמַּלְאָכִים
וְלִפְנֵי כָל הַבְּרִיּוֹת וְלִפְנֵי כָל הַחַיּוֹת
וְלִפְנֵי כָל הַבְּשָׂרִים וְלִפְנֵי כָל הַדְּבָרִים
וְלִפְנֵי כָל הַשְׂמָיִם וְלִפְנֵי כָל הָאָרֶץ
וְלִפְנֵי כָל הַיָּם וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים
וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים



הַקִּדְשׁ לְכַעֲסָתָהּ
אֲדוֹנֵינוּ מֹהְרֵיץ
זֵלָהּ



הַיָּדֵל לְהַצֵּב כִּסֵּי בְּנֵי
הַקּוֹפֵר וְהַנֶּחֱבֵד בְּשֵׁנֵה
חֶהְשֶׁנוּ לְשִׁמְרֵי כְּמוֹל בֵּין
כִּי אֶפְרָה וְלִיּוֹסֵלָה מִן סִנֵּה
מִצֵּה אַחֲבָז כִּי אֶפְרָה לֵאמֹר
יִי סִנֵּה אֶתְשִׁמְרֵי לִי מִן סִנֵּה
הַיָּדֵל בְּכַפֵּי אֶרְבֶּט מִיּוֹד
וְהַלְזָה סִנֵּה



הַשְׁמִיטָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלִפְנֵי כָל הָעָם וְלִפְנֵי כָל הָאָדָם
וְלִפְנֵי כָל הָאֱלֹהִים וְלִפְנֵי כָל הַמַּלְאָכִים
וְלִפְנֵי כָל הַבְּרִיּוֹת וְלִפְנֵי כָל הַחַיּוֹת
וְלִפְנֵי כָל הַבְּשָׂרִים וְלִפְנֵי כָל הַדְּבָרִים
וְלִפְנֵי כָל הַשְׂמָיִם וְלִפְנֵי כָל הָאָרֶץ
וְלִפְנֵי כָל הַיָּם וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים
וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים וְלִפְנֵי כָל הַנְּחָלִים

יג ג

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתת בארץ בנימין פתגמי
נבואת ירמיה בן חלקיה מרישי
מסורת כהנא מן אמר כליא דהו
בירו שלם גברא דקביל אחסנתיה
בענתות בארע שיבט בנימין ואשר
תיה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו יהודה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה ביומי יאשיה בן אמון
מלך שבטא דבית יהודה בתלת עשרי
שנין לממלכה ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד דתם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
בחד שנה חמישי וזהו ביומי יהויקים
בן יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חדא עשרי שנין לצדקיה
אחיה בן יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא
דבבל אצר על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמישא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהו
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימרי

ב
ג
ד

ב
האדן

ג

ד
בט

ה
ח

ו

ז

ח

בטורס אצור ב כטין עתיד כטורס
תצא מרחם הקדשתיך נביא לבית
נתתיך עד לא בריתך ממעין אתן
ועד לא אתיתא לעלמא זמיתך
משקי כס דלוט לעממא מנין
ואמר אהה אדני יהוה הנה לאני
דבר כי נער אנכי ואמרית קביל
יש אלהים הא לית אנא ידע לאתנבא
ארי רבי אנא ומשיד יותי עקא זמית
מתנכי על עמא הדין
יהוה אלי אלתאמר נער אנכי כי עלת
אשר אשלחך תלך ואת כל ארצך
תדבר ואמר יי לוי לא תימרו
ארי לכל אחר דאשליחך תה
דאפקדינך תתנכי אלתנבא
כיא תקאני לה עלך נאם יהוה
תדחל מן קדמיהו ארי כסעך מימרי
לשיזבותך אמר יי וישלח יהוה
ויגע עלפי ואמר יהוה אליה
דברי בפירוש שלח יי יתפתגמי
וסדר בפומי ואמר יי לי הא שויה
פתגמי נבואתי בפומך דאחזקת
היום הזה על הגוים ועל הממ
לנתוש ולנתוש ולהאכר ולהאכר

ובטורס ג וסימנך תצא מרחם יקרב אליהם יתנגפו רגליכם - להעלך חס בליט וסימנך מידם מחדכ פיעה ויניס ש מכל צד
מיד הארי כי אתך את מעיזב ומעילי -

לטוען חזי דמניתך יומא הדין על
 דממלא דנל מלכותא למעקר ולתדעא
 לאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני
 לקימא ויהי דבר יהוה אלי
 אמר מה אתה ראה ירמיה ואמר מקל
 שקד אני ראה וזהו פתגם נבואה מן קי
 מי למימר מא את חזי ירמיה ואמרית
 מלך מוחי לאבאשא אנא חזי ויאמר
 יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
 על דברי לעשותו ואמר כי יראות
 חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
 ותה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
 פני מפני צפנה וזהו פתגם נבואה
 מן קדם כי עמי תנינות למימר מא את
 חזי ואמרית מלך דרתח כדור אנא חזי
 טקום משריתיה דמדרין ואתי מפי
 צפונא ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
 דרינה על כל ישיבי הארץ ואמר כי
 מצפונא תשרי בשתא למיתי על כל
 תבי אדעא כי הנני קרא לכל משפחות
 מלכות צפונה נאם יהוה וכל אנשי
 יושב כסא פתח שערי ירושלים ועל
 לחומתי סביב ועל כל ערי יהודה

ג
תנעס

ג
תפחה

ג
בלוט

ג
ויניח

ג
ומר

ג
וחס

ג
אמר

ג
כדור

ג
ד

ג
חרב

ארי האנא מכלי לכל זרעית מלכות
 צפונא אמר כי וייתון וירמוז גבר
 כרסוהי לקביל תרעי ירושלים ועל כל
 שורהא סחור סחור ועל כל קרואיא
 דבית יהודה ודברתי משפטי אתם על
 כל דעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
 אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואמליל
 פורענות דיני מנהון על כל בישתחון
 דשבקו פלחני ואפיקו בסמיך לטעות
 עממיא ואשתעבדו לעובדי ידיהון
 ואתה תאזר מתניב וקמת ודברת אליהם
 את כל אשר אנכי אצור אל תחת מפניהם
 פן אחתך לפניהם ואת תתקם ותקום
 ותתנכי להון ית כל דאנא מפקיד לך
 לא תתמנע מלאוכחותהון ולמא אתפונך
 קדמיהון ואני הנה נתתיך חיוס לעיר
 מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
 לכהנה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
 יומא דין תקיף כקריה כריא וכעמוד
 דברזל וכשור דנחש לאשתאח פס
 דלוי לכליתבי אדעא למלכיא דבית
 יהודה לדברבהא לכהנהא ולעמא אדעא
 ונלחמו אליב ולא יוכלו לך כי אתה

יא
כר

חרץ

אתה הוסיף וסימנך ומתקד האלהים לעשותו ואז יקרב לעשותו כי קרוב אליך הדבר מאד כי שקד אני על דברי לעשותו כי לא יכלו
 ירד ומימנע ואני הנה נתתי ויעמד שפטים ויירשם למטה מערכה ואחרי כן בנה

אני נאסיהוה לה עילך ויהוה דיני
ומגיהיז לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלוך לך ארי כסעך
מימרי אמר ש לשיצבותך

ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר זהוה
פתגם נבואה מן קדם ש עמי למימר
הלך וקראת באזני ירושלים לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
אהבת כלולתיך לבתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה איזיל ואתנכי קדם
עמא דבירושלים למימר כדנן אמר
ש דברנא לכון טבנות יומי קדם
רחמת אבהתכון דהימינו במימרי
ואזלו בחר תריז שליחי בחר משה
ואחרץ במדברא ארבעי שניז בלא
זרין בארע לא מזדרעא קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה
קדשא אנון בית ישראל קדם ש על
בזיהוה כדימע ארמות עללא דמן
דאכיר מניה חייב לממת וכשירו
ה צד עומר ארמותא דער לא מקרבין מניה
כהניא בני אחרץ קרבנא על מדבחא
כל דאכיל מניה מתחייב אף כן כל

ב
כ
ה
ח
כ

בזיהוה דבית ישראל
תיתי עליהוה אמר ש
שמעו דבר יהוה בית יעקב וכו'
משפחות בית ישראל קבילו פתגמ
די ש בית יעקב וכל זרעית בית ישראל
כה אמר יהוה מה מצא אבותיכם בני
עול כי דחקו בעלי וילכו אחרי ההכל
ויהבילו כדנן אמר ש מא אשכחו
אבהתכון במימרי שקראתי את לחון
מרחלתי וטעו בחר טעו ואתא זהו ואלמא
ולא אמרו איה יהוה המקעלה אתנו מאד
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם ולא אמרו נדחל מן קיש דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחרוב בארע
צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדי
בה אנש ולא אתותב אנשא תמן ואכ
אתכס אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארציה
ונחלתי שמתם לתועבה ואעילית יתכון
לארעא דישרא דהזת מנזנא כסמא
למיכל איבה וטובה ועליתון זסא כיתון

תבואתה ב כה ה וסימכר ראשית תבואתה והיתה - ונחלתי שמתם לתבואתה חסד יהוה על לא שמתם בחוקיהם לארץ ומעבליהם אלון
לארץ ישראל וקוברין אותם שם -

מבלי יתיב גם בני נח ותחפנס ירעוך
קדקד ארבע מפיס ותחפנס יקטלון
גיכרך ויכזון נכסך הלא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולךך
בדרך הלא דא פורענות את תעביר
מנך על דשכקת ית פלחנא דיי
אלהיך דאחזיק אורחא דתקנא ולא
הליכת בה ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר וכען מא לכוך לאתחנא
לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוך לכוך
בנהרא ומא לכוך למגזר קיס עם
אתורא לאגלאה יתכוך להלאה
מעבר פרת תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכיך ודעי וראי כי דע ומר עזבך
את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות איתתי עלך וסורין
ולא מנעת מבשתיך ועל דלא תבת
לאורייתא פורענות את תעביר מנך
ודעי וחזא ארי בשיתא ומרדא איתי
עלך ירושלם על דשכקת ית פלחנא
דיי אלהיך ולא שוית דחלתי לקביל
עיןך אמר יי אלהים צבאות כי מעולם
שברתי עלך נתקת מוסרותיך ותאמרי

ותחפנס

בני נח

ג

ג
וכי
ג
וכי
ג

ג

לא אעביר כי על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן את צעה זנה וארי מילמא
תברית נר עממא מצורי כוז פסיקית
חנקי כוז ואמרתון לא נוסף עוד למעט
על מימך ארי על כל רמא מנסלא
ותחות כל אילן עבוק את פלחא לפעווא
ואנכי נטעתך שורק בלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה ואנא
קיימת כוז קדמי כמי עבגפן בחירא
כולכוך עבדי קשוט ואיכדין אשתתוון
קדמי בעובדי כוז מקלקלא סטיתון
מבחר פלחני הויתון כגפן דלית בה
הנאה כי אם תכבס יבחר ותרכי לך
ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה
אריאם תדמן לאתנקא מהחוכך כמא
דמנקן בנתרא ומחורין בבוריתא הא
כרושים כתמא דלא דכי כין סגיא חוכך
קדמי אמר יי אלהים איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכלך
קלה משרכת דרכיך איכדין תימרין
לא אסתאבית בחר טעות עממא
לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך
וחזא כד הוית יתבא בחילתא לקביל

אעביר
ל
חם

ג
מל
ג
וג

ג
חם

ג
וכי
ג
וכי
ג

אעביר ג מל וסימנא ותאמרי לא אעביר יפול במסמדין ארחי גדר וכל תעביר חם בגל חד מל עביר תעביר ג - חזנה ג חם ושי ג

בית פעור דעימא עבדת הוית דמיא
 לנפא קלילא דמקלקלא אורחתהא
 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
 רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
 לא ייעפו בחדשה ימצאונה כערדא
 דמדורה כמדברא מהלכא ברעות
 נפשה שתיא רוחא כדורא כין כנשתא
 דישרא מרדת וטעת מז אוריתא ולא
 צביא למתב נביא אימר לה כל בעהא
 דאוריתי לא ישתלהז כזמנה ישכחנה
 מנעי רגלך מיחף וגורך מצמא
 ותאמרי נואש לוא כי אקבתי זרים
 ואחריהם אלך מנעי רגלך מלאתה צרא
 לעממא ופומך מלמפלח לטעזתא
 ואמרת תבית מבתר פלחך לא ארי
 רחימית אתה צרא לעממא ובתר
 פלחן טעזתהז אחר ככשת גנב כי
 ימצא כן הכי שוב בית ישראל המה
 מלכיהם שריהם וכחניהם וגביאיהם
 ככהתת גבר דמתחשיב מהמן ומשתלח
 גניב כין בהיתו בית ישראל אנון מלכיהז
 רב כיהוז וכהניהז וגביהז דשקרא
 אמרים לעץ אבי אתה ולא בן אתי ילדתי
 כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם

ל
 ש
 ל

ג
 גרונך
 ג

ל

ג
 ילדתי
 ק

ואמרו קומה והושיענו אמרין לעלים
 אעא אכונא את ולמא דמתעביר מז
 אכנא אמרין ליה את כריתנא ארי
 אחזרו כפלחני קדל לא שויא ודחלתי
 לקביל אפיהזן ובעידן דכשתא אתנא
 עליהזן כפריז כטעותהזן מודן קדמי
 ואמרין רחים עלנא ופרוקנא ואיה
 אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
 יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
 היו אלהיך יהודה ואן דחלתכון דעבדתון
 לכוז יקומוז אם יכלין למפרקכון בעידן
 כישתכון ארי מנין קרויכון הוא דחלתכון
 דבית יהודה למה תריבו אלי
 כלכם פשעתם כי נאם יהוה למא אתון
 מדמין למדן לקביל פתגמי כולכון מדתון
 במימרי אמר יי לשוא הכיתי את
 בניכם מוסר לא לקחוא פלה חרבכם
 נביאכם כאריה משחית למגן אלקותי
 ית בניכון אלפן לא קבילו קטילת חרבכון
 נביאיכון כארנא דמחביל הדור אתם
 ראו דבר יהוה המדבר חיותי לישראל
 אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
 דדנו לא נבוא עוד אליך עס דרא אתון
 קבילו פתגמא דש הכמדבר צדי דלית

ג
 ריש
 פס

ג
 ריש
 פס

ג
 ריש
 פס

ג
 ריש
 פס

בַּיָּהֱנוֹאֲהֹזֶה מִיִּמְרֵי לְיִשְׂרָאֵל אִם
 כֹּאֲרַע חֲרָבָא מְדִין אֲמַרְו עֲמִיאטְלוֹתָא
 לֹא־נָתוּב עוֹד לִפְלַחְנָךְ יְהִתְשַׁכַּח בְּתוֹלָה
 עֲדִיָּה כֹלָה קְשִׁירָהוּ עַמִּי שִׁכְחוּנִי יָמִים
 אֵין מִסְפָּר הָאִפְשָׁר דְּתַתְּנִישִׁי בְּתוֹלָתָא
 תְּלוּנָה כִּלְתָּא קְשׁוּטָה אֲזַעֲמִי שִׁכְחוּ
 פִּלְחָנִי יוֹמִין דְּלֹא־מִנִּין מֵהֵתִי טְבִי
 רִכְכָךְ לִבְקָשׁ אֲהַבָּה לִכְלֹגְסָא תְּהִרְעוֹת
 לְמַדְתִּי אֶת־דְּרִכְכָךְ מֵאֲתָא מִשְׁתַּכְּרָא
 בְּאוֹרְחַתִּיךְ לֹא־תַחֲכָרָא לַעֲמִמָּא בְּכִין
 אֲהִי־תִישָׁן אֲלִי־פִתְמִין אוֹרְחַתִּיךְ גַּם
 בְּכַנְפִּיךְ נִמְצָאוּ דָם גַּם נִפְשׁוֹת אֲבוּנִים
 נִקְיִים לֹא־בְּמַחְתָּרַת מִצָּאֲתִים כִּי־עֲלִכְלִ
 אֱלֹהִי אֲהִי בְּסִתְרָא אֲשֶׁת־כַּחַת דְּאֲשֻׁדַּת
 דָּם זָכָאִי דָם נִפְשֵׁת דָּם סְכִינִין זָכָאִין לֹא
 כְּמֵאֲדָם שִׁכְחִין בְּמַחְתָּרַתָא אֲלֹהִין עַל
 כֹּל־אֲלִין עֲבַדְתִּי וְתֹאמְרִי כִי־נִקְיִיתִי אֲךָ
 שִׁכְחָפּוּ מִמֶּנִּי הִנֵּנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ עַל
 אֲמַרְךָ לֹא־חֲטָאתִי וְזֹאֲמַרְתָּ אֲרִי זָכִיתִי
 בְּרָם תִּבְּלִיגְזִיָּה מִנִּי הָרָנָא עֲבִיד עֲמִיךְ
 פּוֹרְעָנוֹת דִּין עַל־דְּאֲמַרְתָּ לֹא־חֲטִיתִי
 מֵהֵתִילִי מֵאֲדָם לִשְׁנוֹת אֶת־דְּרִכְכָךְ גַּם
 מִמִּצְרִים תִּבְשִׁי כְּאֲשֶׁר־בִּשְׁתִּי מֵאֲשׁוּרִי
 מֵאֲתָא מִסִּתְרָא כֹּל־אֲלֹהִי לִקְלֹחֲלֹאִית

אורחתיך אף ממערים תצחתך כמא
דביתת מאת וראה גם מאת אלהי
וידיך על דאשך כי מאס יהוה במצותיך
ולא תעליחי להם אף מלות דין ופקין
ובחתת חובך על רישך ארי רחיקי
לוחצנך ולא תעלחין להזין לאמר תז
ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלא חנוף תחנק הארץ הריא ואת
זנית רעים רבים ושוב אלי נאס יהוה
למימר הא יפטר גבר ית אתתיה ותחך
מלותיה ותהי לגבר אחר האפשר
דיתוב לותה עוד הלא מחבת חוב ארעא
הריא ואת טעית ואת חכרת לעממין
סגיאין ותובי מפען לפלחני אמר יי
שאיעניך על שפיים וראי איפך לא
שגלת על דרכים ישבת להם בערכי
במדבר ותחנפי ארץ בזנותיך ובעתך
זקופי עינך על לגדין וחזא איבה לא
אתחכרת לך למפלה לטענותא על
אורחת בית משריהון אוריכת להון
כערבאי דשרץ בשכונין במדברא
וחייבת ארעא בטעותיך ובכשותיך
וימנעו רבים ומלקוש לא היה ומצח

ישלח יי' וסימנו בלכתך הכתי בלה הצרעה המארה רזון את אשתו ועל יבול למלא תהפכות בם בהם יי' רבים הן וסימנו שלח שרים חלקה דגברה דאנתה ואוסף יי'.

אשה זונה היה לך מאנת הפלס ואתמנעו
 רסיסא ומלקושא לא הוה וחוץ פאתא
 נפקת ברא הוה לך מסרבת לאתכנעא
 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוהי נערי
 אתה הלא מפענ תצלן קדמי רבונא את
 פדמי דמן עלמא הינטור לעולם אם
 ישמר לנצח הנה דברת ותעשי הרעות
 ותוכלי האפשר דיתנטרון לך חובין
 לעלם אם תתקף עלך מחא לאפרש
 הא מלילת ועבדת בישין ואסגית
 ויאמר יהוה אלי בימי אשור
 המלך הראית אשר עשתה משכבה
 ישראל הלכה היא על כל הרגבה ואל
 תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר
 יי לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא
 דעבדו דמתחסנין למתב לפלחני דבית
 ישראל אזלון אנון על כל טור דם ולתחות
 כל אילן עבדון ופלחין תמן לטעו תא
 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי
 תשוב ולא שבתי ותראה בגדה אחותה
 יהודה ואמרית בתר דעבדו יתכלאלין
 לפלחני יתובון ולא תבו וחומו משקרא
 אחיהון דבית יהודה וארא כי על כל
 אדות אשר נאפה משכבה ישראל

יבדל חס

יבדל חס

כל חס

יבדל חס

יבדל חס

שלחתיה ואתק את ספר כריתתיה אליה
 ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזני
 גסהיא וגלי קדמי ארי על כל עיסק
 דטעו דמתחסנין למתב לפלחני בית
 ישראל אגליתימן כמא דיהבין אגדת
 פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקרא
 דבית יהודה אחיהון ואזלו וטעו אף
 אנון ויהיה מקל זנותה ותחנק את הארץ
 ותנאק את הארץ ואת העץ וההוה
 מרקלילא בעינהא טעותה וחיבת
 ית ארעא וטעת עם פלחני אבנא ואעיא
 וגס כל זאת לא שבה אלי בגו ד
 אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
 נאם יהוה ואף בכל דא לא תבו לפלחני
 משקרא אחיהון דבית יהודה בכל
 לבחון אליהן בשקרא אמר יי
 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
 משכבה ישראל מבגדה יהודה ואמר
 יי לי זכאנו נפשחון דמתחסנין למתב
 לפלחני דבית ישראל מממשקרא דבית
 יהודה הלך וקראת את הדברים האלה
 צפונה ואמרית שובת משכבה ישראל
 נאם יהוה לוא אפיל פניכם כי חסיד
 אני נאם יהוה לא אטור לעולם איזיל

ז וכתב

יבדל חס בקלילות

בספ

ממ

ש

על ואל ב בפס חזא דסבי על ועל דסמכ ושמא אותם יחל על ראש יואב הלכה היא כה ונאמרן אשר דבר ירמיהו והבאת עליהם מכתבים
 חנו מעיר חמסי ושאריו הוה על הוה על חרבות נוסב ותדגוג ותשבר כד וישבה עפר יי סימא בגויה אחותה בגויה יהודה מבגדה יהודה

ותתנבי יתפתגמא האלין בארע צפונא
ותימר תובודמתחסנין למתב לפלחני
דבית ישראל אמר שי כד תתובדן לא
אשלה דוגזי בכון ארי מסגי למעבד
טבון אנא אמר שי לא יתנטרון לך
חוביך לעלם ארדעי עונך כיהוה
אלהיך פשעת ותפזי את דרכיך
לזרים תחת כלעץ רענן ובקול לא
שמעתם נאסיהוה ברם דעי חובך
ארי במימרא דשי אלהיך מרדת
וקלקילת ית אורחתיך לאתחברא
לעממא פלחי טעותא תחות כל
אילן עבון ולמימרי לא קבילתון
אמר שי שובו בנים שובבים נאס
יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחר מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון ותובדנא דמתחסנין
למתב אמר שי ארי אנא אתרעיתי
בכון ואקריב יתכון כלא אטון משתארינ
חד מן קרתא ותרין מזרעיתא ואעיר
יתכון לציון ונתתי לכם רעים כלבי
ודעו אתכם דעה והשכיל ואמני
עליכון פרנסין עבדי דעותי ופרנסון
יתכון במדע ובחכמא והיה כי תרכו

לכרה מקילת
לכך מן אבדא
לעין בלחא

מל

ופריתם בארץ בימים ההמה נאס
יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד ויהי ארי תסגון
ותפשוץ בארעא ביום מא האינון אמר
שי לא יימרון עוד ארון קימא דשי ולא
יפק על לב ולא ידכרון ביה ולא יזועון
ולא יגיוון ביה עוד קרב בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר
בית שכינתא דשי ויתנהון למפלחיה
כלעממא לשמא דשי לירושלם ולא
יחכון עוד בדתהרהור לבחון בישא
בימים ההמה ילכו בית
יהודה עלבית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון עלהארץ אשר הנחלהני את
אבותיכם ביום מא האינון יתחכרון
דבית יהודה עם בית ישראל לזיתון
כחדא מארע צפונא לארעא דאחסנית
לת אבחתכון ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמרא בליתקראו

ולא יעלה וסימנך גפרית ומלח ויהיה כי תרכו עליהם צמר ויבאו זרפי וסימנך ובקעהו הנני מחזק לך למקע הבן לבס עלהר
נשמה ויבאו יחדו כי מבוא עס

ליומאחר לאתשובו ואנא אמרית
 איכדין אעלהינך בבניא ואתיך לך
 ארע חמדתא אחסנת חדות תשפחת
 עממיא ואמרית רבונ תצרף קדמי
 ומבחר פלחני לאתתובין אכן בגדה
 אשה מרעה כן בגדתם בבית ישראל
 נאס יהוה בכין כמארמ שקרא אתתא
 כבעלה כין שקירתון כמימרי בית
 ישראל אמר שיקול על שפיים נשמע
 בכי תחנוני בני ישראל כי העוול את
 דרכם שכחו את יהוה אלהיהם קלא
 עלגדין אשתמע דכך ומתאנחין
 בני ישראל ארי קלקילו ית אורחתהון
 אתנשיאו ית פלחנא דיש אלההון ושובו
 בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו
 אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו יתובו
 בניא דמתחסנין למתב אשכח לכוון
 כד תתובון הא ככל עיר אתון אמרין
 תבנא לפלחנך פרוקנא ארי את שאלנא
 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן
 ביהוה אלהינו תשועת ישראל בכין
 לשקרא פלחנא על דמתא ולא להנא
 אתרגושנא על טוריא ברס כמימרא
 דיש אלהנא פרקן ישראל והכשת אכלה

אתיגיע אבותינו מנעורינו את צאנא
 ואת בקרם את כנענא ואת בני יהם
 ובהתת חובין אסיפת ית לאות אלהתנא
 מזעורנא ית ענהון ית תוריהון ית כנהון
 ית כנהון נשכבה בשנתנו ותכסנו
 כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
 ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
 שמענו בקול יהוה אלהינו נשכוב
 כבהתת חובנא ותחפיננא את כנענותנא
 ארי קדם שאלנא חבנא רמנא ואנחתנא
 מזעורנא ועד יומא הדין ולא קבילנא
 למימרא דיש אלהנא
 תשוב ישראל נאס יהוה אלי תשוב ואס
 תסיר שקוציך מפני ולא תנוד אסתחוב
 ישראל לפלחני אמר יש תתקבל תיובתך
 עד לא תתחתם גזירתך ואס תעדי שקוצך
 מן קדמי ולא תיטלטל ונשבעת בדי
 יהוה באמת כמשפט ובצדקה ותתקבל
 בוגים וכו' ותהללו ואס תקיים בשמי
 קיים הוא בקשטא כדינא ובכורנא
 דיתברכון עממיא בישאל אביה שתכחון
 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
 ולירושלם נקרו לכם נקרא לתזרעו אל
 קצים ארי כדנא אמר יש לאנשי יהודה

נשמע ד קמ וסימנא קול על שפיים קול ברמיה נשמע בלי נשמע כתוב בה בגוים נשמע
 מקנה והכשת אכלה נשכבה בשנתנו

ז
ומל

ז

ז
ומל

ח
ז
כ
בספ

ז

ח

וליתבי ירושלם עבדיו לכון עובדיך
טבין ולא תבעון פרקן בחובין המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם אישיהוה
וישבי ירושלם פקתצא באש חמתי
ובערה ואין מבכה מפני רע מעלליכם
תובו לפלחנא רצי ואעדו רשע לכון
אנשי יהודה ויתבי ירושלם דלמא ודלק
כאישתא רגזי וישיצי ולא יהי חיס
מן קדם בישות עובדיכון הגדו ביהודה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אלערי המבצר חונו ביהודה
וירושלם בסרו ואימרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו ואימרו אתכנשו
וניעול לקרוין פריכין שאתם ציונה
העיוזו אלתעמדו כי רעה אנכי מבא
מצפון ושבר גדול וזקופו אתא על ציון
גלו לא תתעכבון ארי בשתא אנא מית
מצפונא ותברא רבא עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו ושום
ארץ לשמה עריך תצנה מאין ושב
גלא מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נסלכמ שריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעך לעדו קרוך יצדיק מבלי יתיב

ב
חכ

תקעו
ל

ב
ועתה
לכה

ל
מל

ל
ל
ל
וגל

עלזאת חגרו שקים ספרו והילול כי
לא שב חרון אף יהוה ממנו על דא
ייסרון סקין יספרון ויידלון ארי לא
תב תקוף רוגזא רצי מנא
והיה כיום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו ויהי בעדנא ההוא
אמר שי יתבר לבא רמלא ולבא רבנא
ויצדון כהנא אנכי שקלא ושתעממו
ואמר אהיה אדני יהוה אכץ השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש ואמרית
קביל בעותי שאתם ככון הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין ולידתבי
ירושלם למימר שלמא יהי לכון ובען
הא חרבא מקטלא בעמא בעתה היא
יאמר לעם הזה ולירושלם שלום רוח צח
שפייס במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר בעדנא ההוא יתאמר לעמא
הדין ולידתבי ירושלם כדוח טיהדין על
רישינגדין דמייז במדברא פין אורח
כנשתא דעמי לא למדרי ולא לברא
רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
אדבר משפטים אותם על דטעו בדרך

ט
רמי
בצור
וכליחזק

ואמרו וסימנב הגדו בצור דנו ליעקב שמעו השמיעו הללו חוש לבון וסימנב ועתה לכה האספו ונבואה אלעני

נביי שקרא דמתנבז להוז ברוח דשקר
 בכין משרית עממין מאלין קלילין
 ברוחא ייתון עליהון כען אק במימרי
 איתנון ואמליל פורענות דינא מנהון
 הנה בעננים יעלה וכסופה מרכבתו
 קלו מנשרים סוסין אוי לבו כי שודנו
 האמלך במשריתיה יסק עליהון כענא
 דסליק וזפי ית ארעא וכעלעולין דתפוז
 קלילין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי
 אתי למבזא בבסי מרעה לבך ירושלים
 למען תושעי עד מתי תלין בקרבך
 מחשבות אנך נקא מלמעבד בישא
 לבך ירושלים בדיל דתתפרקין עד
 אימתי יירכון ויתקיימון עבדי אונס
 דבגויך כי קול מגיד מדן ומשמיע און
 מהר אפרים ארי קלנביא מתנבז עליהון
 דיגלון על דפלאו לעגרא דבדן ומבסרי
 בסורן ביען ייתון עליהון קטולין על
 דאשת עבדי לעלמא די אקים מיכא
 בטורא דבית אפרים הזכירו לגויה דה
 השמיעו עליהון שלם נצרים באים
 מארץ המדבר ויתנו על ערי יהודה
 קולם אדכרו לעממא הא בסדו על
 ירושלים אמרו משרית עממין חטופין

ל

מל

ל

ב
חס

ב

פלטופין אתן מארע דחיקא וישרון
 על קרוא דבית יהודה וירימון עליהון
 בקלהון כשמרי שדי הון עליה מסבב
 כיאתי מרתה נאס יהודה פנטרי חקלא
 הון עלה מסחור סחור ארי על מימרי
 סריבת אמר שי דרכך ומעלליך עשו
 אלה לך זאת דעתך כי מר כי נגע עד
 לבך אורחתך בשתא ועובדך מקלהא
 גרמו אליך לך דא בשתא ומרדא אתי
 עלך ירושלים עד דאתבר רשע לבך
 מעי מעי אחולה קירות
 לבי הומה לי לבי לא אחרש כי קול שופר
 שמעתי נפשי תרועת מלחמה אמר
 נביא מעי מעי כיבין לי זע סמך לבי
 חמי לי לבי לא שתיק ארי קל צורחת
 קרנא שמעתי נפשי יבכות עבדי קרנא
 שבר על שבר נקרא כי שודדה כל הארץ
 פתאם שודדו אהלי רגע יריעותי תבר
 על תבר את ערע ארי את בניזת כל
 ארעא בתכיה חרובת ארעא זמן חדא
 כל קררי עד מתי ארא הנס אשמעה
 קול שופר עד אימתי ארא חזי סימון
 שמע קל קרנא כי אויל
 עמי אותי לא ידעו בעם סכלים חמה

ב
בת
ל

אחילה
ל
ח
י
יו

ב
חד
מ
וח
ח
ומק

מרתה בותרי ליש וסימב ויבזון מרתה כי אתי מרתה - נצרים ב חס וסימב השמיעו עליהון שלם נצרים כי יש יום קראו

ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו ארי אפשו עמי
מגע וחתתי לא אילפו בנין טפשי
אנון ולא סבלתני אנון חכימין אנון
לאבאשא ולא יטבא לית אנון ידעין
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם חזיתי ית ארעא
והא צריא ורוקנא ואסתכלית בשמא
והא לא מזהרין ניהורוין ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו
חזיתי טורי אורא וזעין וכל רמתא
אתפרקא ראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו חזיתי והא לית
עמא שרי עלה וכל עופא דשמא
איטלו ראיתי והנה הכרמלה מבו
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרוץ
אפיו חזיתי והא ארעא דישא דהות
מנצבא ככרמלא תצת למחוי כמדבא
וכל קרוהא צריא מהז קדם שי מז קדם
תקית רוגזיה כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כלה ארץ וכלה
לא אעשה ארי כדנ אמר שי צדו תהי
כל ארעא וגמירא לא אעביד על
זאת תאכל הארץ וקדרו השמים

ל
מל

ב
ג
ל
יהו
ואל
הש
וימנע
מרג

ב
והצורים

בט
בט

ממעל על כדברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנח על דא תחוב ארעא
ויקבלון ניהורי שמא מלעילא על
דגזרית צמימרי חשיבית בעי צתי
אעביד ינה ולא אתי בינה מקול פרש
ורמה קשת ברחת בלה עיר באובעים
ובכפים עלו בלה עיר עזובה ואין ישב
בהן איש מקל פרשי ודגדין בקשתא
גלו בליתבי קרתא עלו למעק בחרשא
סליקו לא יטמא כפיא כל קרויהון
שביקן זלית דיתב בהון אנשי ואתי
שרור מהתעשי כיתלכשי שני כי
תעדי עריזהב כיתקרעי בפוך עינך
לשואת תיפי מאסובך עגבים נפשך
יבקשו והא את מתבצא מא איתכך
חיל למעבד אריאת רחיצת על לבשי
צבענין ועל דמיתקנין בתיקונין דדחב
ארי תכלין בצדידא עינך לא להנאה
תיתקנין קצוביך רחמך מקטליך בעין
כי קול כחולה שמעתי צרה כמכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוינא
לי כי עיפה נפשי להרגים ארי קל כמעלא
שמעית עקא כאיתא דמשרא למלך
כבור קל כנשתא דציון דמשתטחא

י
ח

ב
ד

ית

ל
ו

היו איש אל אשת רעהו ויצהלו סוסון
אגריסין אהרין הווגבר על איתת
חבריה מצוהין העלילה לא אפקד
נאם יהודה ואם בגוי אשר כזה לא
תתקם נפשי העלילין לא אסער
לאיתא בישא אמר ש ואסמן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון
כדעותי עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אלתעשו וסורו נטיותיה
כי לוא ליהוה המה סקו בקרוא אחילו
וגמירא לא תעבדון פגרו בירנתהא
ארי לא דעזא קדם ש בחון כי בגור
בגדו בית ישראל לבית יהודה נאם
יהודה ארי שקרא שקרו במימרי בית
ישראל לבית יהודה אמר ש כי חשו
ביהודה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה
כדינו במימרא דישא אמר לוא מז
קדמוהי אתיא עלנא טבא ואם לא
תיתי עלנא בשתא ודקטלין בחרבא
וכפנא לא נחזי והנביאים יהיו לרוח
והדבר איז בהם כה יעשה להם אנכי
שקרא יהון ללמא אנבואת שקרהון
לא תתקיים דא פורענותא תתעביר

ל
ומל
ומל

ג
ה

הויה
לרוח
בזפי
והנביאים
לרוח
שקר

מנהון לכן כה אמר יהוה אלו
עבאות יען דברכם את הדבר הזה הנ
נתן דברי כפיך לאש והעם הזה עני
ואכלתם ככין כדנן אמר ש אהי צבאו
חלק דאתנביתון יתפתגמא הדין האע
יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא דעמא הדין חלשין באעמא
ויקטלונו וזי הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהודה גוי איתי
הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשון
ולא תשמע מה ידבר האנא מיתי עליך
עם מרחיק בית ישראל אמר ש עם תקין
הוא עמא דמעלמא הוא עמא דלא
תידע לישניה ולא תשמע מא דמלך
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים ביר
אזיניה כקברא פתוח כלחון גיבורין
ואכל קצירך ולחמך ואכלו בער ובנותך
יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנת
ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטון
בהנה בחרב יבז חצרך ומיכלך יקטלו
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבז פיר
גפנך ותנך יפגר קרוי ארעך כריכתו
דאת רחיש לא שתזבא בחון מז קד
דקטלין בחרבא וגם בנימין ההמה נא

טו
בעע
בסג
ג
ליער

ל

ג
ומל

ל
וח

ג

ש

ולא תשמעו וסימנתי לא תאבה לו ואם יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יש יי אשפתו ג וסימנתי כקבר פתוח בכלי יא אשר

יהוה לא אעשה אתכם בלה ואקבצו מאה און
 אמר עי לא אעביד עמכון גמירא ויהי כן
 תאמרו תחתמה עשה יהוה אלהינו לנו את
 בל אלה ואמרת אליהם באשר עזבתם אותי
 ותעבדו אלהי גבר בארצכם כן תעבדו
 זרים בארץ לא לכם ויהי ארדי תימלון חלק
 מא עבד עי אלה נא לנאית כל אלין ותימר
 להון כמא דשבקתון בלחני ופלחון לטעות
 עממא בארעכון כין תשתעבדון לעמא
 פלחי טעותא בארע לא דילכון

הגידו זאת בבית יעקב והשמיעה ביהודה
 לאמר חנו ואבד בית יעקב ובסדוהא בדבית
 יהודה למימר שמעו נא זאת עם סבל ואין
 לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו
 שמעו כעין דא עמא טפשא זלית ליה לב
 דעינין להון ולא חזן אורעין להון ולא שמעין
 האותי לא תראו נאסיהוה אם מפני לא תחילו
 אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
 יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמוגליו ולא
 יעברנהו והא מן קדם לא תדחלו אמר ש
 אם מן קדם מימדי לא תזועון דשיותי חלא
 תחומא לימא קים עלם ולא עדי ליה ומסרפין
 ולא עדי ליה ומסרפין ולא יכלין והמון גלוידי
 ולא עדי ליה ולעם האלה ליה לב סורר ומורה

יב
מל
בספ

יב
מל

יב
מל
יחכ
חם
יחכ

סדו וילכו ולעמא דין הזה לבסטי ומרוד על
 דסטו מבחר פולחני גלוי ולא אמרו בלבכם
 נרא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה מלקוש
 בעתו שבעת חקות קציד ישמר לנו ולא אמרו
 בליפחון גדחל כעין מן קדם עי אלה נא דמחית
 מסר בכיר ולקיש בעידינה דבזמן קים שבושא
 חצא נסר לנא עונותיכם הטואלה וחטאותיכם
 מגעו הטוב מכם חוביכון גרמו אלין כון
 וחטאיכון מגעו טובא מנכון בית מצאונעמי
 רשעים ישור בשך יקושים הציבו משחית
 אנשים ילכו דארי אשתכחו בעמי חייבין
 בנכלין אשרין דם זפי כלבוש צידין דמחי
 זקטיל למתעשתין לחבלא נפשן קטלין בבלוג
 מלא עוןכון בתייהם מלאים מרמה עלבן גלוי
 ויעשירו בבית פטמא דמלי עופא פין בתהון
 מלך נכלין על כין סגיא ועתרו שמנו עשתו
 גם עברו דבריד עדין לא דנו דין יתום ויגליו
 ומשפטא ביונים לא שפטו עתדו אקחון נכסין
 אק עברו על פתגמי אורייתא עברו דבישדין
 דקשוט לא דינין זאילו הון דינין דין יתמא הון
 מצלחין זדין חשיבא בקושטא לית איכון
 דינין יהעלאה לא אפקר נאסיהוה אם בגדי
 אשר בזה לא תתנקם נפשיה על אלין לא
 אסער לא יתאה בישא אמר עי ואם מן עמא

יב
מל
יורה
בספ
חם

יב
מל

יב
מל

יב

יב

יב

יחכ
יגליו

יב
מל
יחכ
חם
יחכ

חק עולם ה וסימב ורחצו ייהם כל זכר בבני אהרן יאכלנה והכה המשיח והיתה לאהרן האות לא ויראן א ויכלרם ב וסימב

בבדיק עבדוהי לא אתפדע מסחזן כרעותי

שמה ושעלונה נתיחד בארץ תימה ושגורוה
בארץ הנבאים נבא בשקר והכהנים ידדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתיה ונבי
שקרא מתנבץ שקר וכה נא מסיעיז על ידיו
ועמי רחמו כיז ומא תעבדו לסופאי העזו
בני בנימין מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאומשא את בני רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול גלו בני בנימין
מגורי ירושלם אדני קל ציוחת קרנא אשתמע
בארעהו ועל בית בקעת כרמא זקפו סימא חתון
אדני בשתא אסתכיא את מצפנא ותכלא רבא
הגור והמענגה דמית בת ציון יא אשתא
ומפנקתא איבדיז חלקי לית את אורחתיך דביז
בה יתת פנשתא דציון אליה יבאו רעים ועדריו
תקעו עליה אחלים סביב רעו איש אתירו לה
ייתון מלביז ומשרית חון יגדו עליה משבניז
סחור סחור יסיעון גבריית חבדיה קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצחרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי
ערבימינו עליה עבדי קרבא קומו ונעם
בטיהרא זי לנא אדני פנא יומא אדני
נגדו טולי רמשא קומו ונעלה
בלילה ונשחיתתה ארמנותיה קומו

וְנִסְק בְּלִילִיָּא וְנַחֲמִיל בִּיר גִּיתָהָא

כִּי כָדָא מְרִיחוּהָ צְבָאוֹת כְּדָתָו
עֲצָה וּשְׁפָכוּ עַל יְרוּשָׁלַם סִלְלָה רַחֵם
הַעִיר הַפֶּקֶד כִּלְהָ עֲשֵׂק בְּקִדְכָה אֲרִי
בְּדָנָן אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת קוֹצוּ אֶעֱזֹר צְבָדוֹ
עַל יְרוּשָׁלַם מְלִיתָא הִיא קִדְתָא דְאַתְּ פְּקִידוֹ
לָהּ חֻבְרָהא בְּוִלְהוֹן אֲנוּסִיז בְּגִוָּה בְּהַקִּיר
בֹּר מִימִיחַ כִּן הַקְרָה רַעְתָּה חֲמֵסָא שִׁיר
יִשְׁמַע בָּהּ עַל פְּנֵי תָמִיד חֲלִי וּמִכְרָה
כְּגֹבֵא דְמַקְיִים מוֹהִי כִּין אֲוִרִיבֹו אֲתַמְקִימוֹ
בְּגִוָּה עֲבָדִי בְּשִׁתָּה קָלָא טוֹפִין וּבְזֹזִין
מִשִּׁתְּמַע בָּהּ קָדְמִי תִּדְרִיא עַל כִּין
אִיתִיתִי עֲלָהּ מִרְעָא וּמַחֲאִיחוּ סְרִי יְרוּשָׁלַם
פֶּךְ תִּקַּע גִּפְשֵׁי מִמֶּךָ פֶּךְ אֲשִׁימֶךָ שְׂמִמָּה
אֶרֶץ לֹא נֹו שְׂכָדָה אֲתִרְדָּא יְרוּשָׁלַם דְּלִמָּא
יִרְחִיק מִימְרֵי יִתֵּן דְּלִמָּא אֲשׁוּיֵןךָ צִדָּא
כְּאֶרְעָסְדָם דְּלֹא אֲתִיתְכֵת
כִּי
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲוֹלָה יַעֲוִלְלוּ בְּגִפְךָ
שְׂאֲרֵיתִי יִשְׂרָאֵל הֲשֵׁב יָדְךָ בְּבוֹצָר עַל
סִלְלֹתֶיךָ בְּדָנָן אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת אֲתִבְצֹא
יִתְבְּצֹזֶן כְּמָא דְּמַחֲלֵכִין עַל שׁוּלֵי גִפְךָ
לְמַקְטֵם שְׂאֲרָא דִּישְׂרָאֵל עוֹד תִּתּוּב
מִחֲתָךְ עֲלֵיהוֹן כִּיד קִטּוּם עַל סִלְסִלִין
עַל מִי אֲתִבְרָה וְאֶעֱרָה וְיִשְׁמְעוּ הַנְּהָ

ישמעו וסימנתי תשמעו בארתיך וגלתי כהקיר ביד מימניה בעתה בסוגר כנורך מלאכה וגם נביאים יעקבם וסימנתי פניה לה
זרו תמיד חלי ומכה

עַרְלָה אֲנִי וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַקְשִׁיב הֵנִי
דְּבַר יְהוָה הִנֵּה לָהֶם לְחֹרֶפֶה לֹא יִחַפְּצוּ
עַל מִן אִמְלִיל וְאִסְהִיד וְיִקְבְּלוּן אֶלֶּפֶן
הָאִטְפֹּשֶׁת אֲדַנְחוּן וְלֹא יִכְלִין לִמְצֹת
הָאִפְתָּגִמָּא רִישׁ הַזֶּה לַחוּץ לַחֲסוּדֵי מִדְּלֹא
עֶצֶן בֵּיהּ וְאֵת חֲמַת יְהוָה מִלֵּאֲתִי נִלְאִיתִי
הִלֵּל שֶׁפֶךְ עַל עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוּר
בַּחוּרִים יִחַדּוּ כִּי גִסְמֵי שׁוֹעֵם אֵשׁ יִלְכְּדוּ
זֶקֶן עִם מִלֵּא יָמִים וְיֵת נִבְוָאָה בְּתַקוּמָן
חָדָם שׁוֹאֵת מִלִּיתִי לֵאמֹנִי לְסוֹבְרָא וְלֹא
יִכְלִית לִמְשַׁכְּךְ עַל יִצְקִין בְּשׁוֹחָא וְעַל
סִיעֵת עוֹלִימִין כַּחֲדָא אֲרִיאֵל גְּבַר עִם
אֵיתָא יִתְאַחַדּוּן סֶבַע עִם דְּסֶבַע יוֹמֵי
וְנִסְבּוּ בְּתֵיהֶם לְאַחֲרִים שׁוֹדוֹת וְנָשִׁים
יִחַדּוּ כִּי אִפְּהָ אֲתִידֵי עַל יִשְׁכֵי הָאָרֶץ
נִאֲסִי הוּדָה וְיִסְתַּחֲרוּן בְּתִיחוּן לְאַחֲרֵי
חֻקֵּי וְנָשִׁין כַּחֲדָא אֲרִיאֵלִים יִתְמַחַת
גְּבוּרָתִי עַל יִתְכִּי אֲרֵעָא אֲמַר יִשׁ כִּי
מִקְטָנִס וְעַד גְּדוֹלִים כְּלוּ בּוֹ יַעַבְדֵּי
וּמִנְבִּיא וְעַד כֹּהֵן כְּלוּ עָשָׂה שֶׁקֶר אֲרִי
מִזְעִיר הוּן וְעַד רַב הוּן כְּלוּ הוּן אֲנִסִי
מִמּוֹן וּמִסְפָּר וְעַד כֹּהֵן כְּלוּ הוּן עֲבָדֵי
שֶׁקֶר וְיִרְפְּאוּ אֶת שֶׁבַר עַמִּי עַל נִקְלָה
לֵאמֹר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְאִפְּסֵאוּ

יתחבר כנשתא דעמי במלי שחרהון
 למימר שלמא שלמא זלית שלם חבשו
 כי תועבה עשו גם כוש לא יבשו גם
 הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
 פקדתיים יבשלו אמר יהוה עליהון
 למכהת ארי תיעוצא עבדו מכהת
 לית אינון כהתיז אף את כנענו לית אנון
 ידעין בכין יתרמון קטילין בעידן
 דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
 יי' כה אמר יהוה עמדן על
 דרבים וראו שאלו לנתכות עולם אי
 זה דרך הטוב ולכובה ומצאו מרגוע
 לנפשכם ויאמרו לא נלך כדנן אמר יי'
 קומו על אורחן זחזו זשאלו לשכילין
 דמן עלמא באידא אורחא דתקנא
 זה ליכובה זאשכחו ניהל לנפשכון זאמלו
 לא ניזילו והקמתי עליכם צפס הקשיבו
 לקל שפרו ויאמרו לא נקשיב זאקימית
 עליכון מלפין קבילו למלי נביא זאמרו
 לא נקבילו לכן שמעו הגוים
 ודעי עדה את אשרבם בכין שמעו
 עממיא ודעי כנשתא דישראלית
 חוביהון שמעי הארץ הנה אנכי מקא
 רעה אלהים הזה פרי מחשבותם כי

סימן קדמא ומנביא וירפאן שבר עמי גם הכלים פקדתיס ואעגיי סימן בתדא ומנביא וירפא שבר בת עמי וכלס פקדתיס יי עולל ב קמא להכרית עולל שפך על עולל יי

תחלה

עצמ

תשע"ב

383

על דברי לא הקשיבו ותורת וימאסו
בה שמעי ארעא דישורא האנא מיתי
בשתא על עמא דדיז תשלמת עובדיו
ארי לפתגמי עבדי נביא לא קבילו
ואוריתי וקצו בה למחזה לי לבונה
משכא תכוא וקנה הפוטב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרעון וזכריכם
לא ערבו לי למא דנן קרמי לבונה
דמשכא תיתי וקני טובא מארע
דחיקא עלותכון לא לרעא ונכסת
קרשיכון לאיתקבלון קרמי
לכך בה אמר יהוה הנני נתן אלהים
הזה מכשלים וכשלוכם אבותיכם
יחדו שכן ורעו ואבדו וכיז כדנן אמר
יש האנא מיתי על עמא דדיז תקלן
דיתקלון בהון אבהז ובניז כחלא מגיר
וקריביה ייבדון
יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגו' ודלו
יעור מירכתי ארץ כדנן אמר שיהא
עמא אתי מארע צפונא ועממין
רדכין ייתון בגלאי מסיפי ארעא
קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כיסיהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך באישל למלחמה עליך

ב
כאישון

ב
כת
כ
198

ואבדו
כ

קדמא
אכזרי
הוא
בתג
אכזרי
המה

בתציון קשתן ותריסין אחידין אנזאין
אנון ולית להון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכביז
מסדדין אנון כגדר עבד קרביז עלך
כנשתא דציון שמענו את שמענו ורפו
ידינו צרה חזקתנו חיל כילד
שמענו את שמעיה אתר שלא ידנא
עקא אחתנא הא כחבלין לוליתא
אלתצא לישדה ובדרך אלתלכי כי
חרב לאיב מגור מסככי לא תפקון
לחקלא ובאורחא לא תהבון ארי חרבא
דסנאה מקטלא לדמת פנשיז מסחור
סחור בתעמי חגרי שק וחת פלשיז אמר
אבליחיד עשי לך מספד תמרורים כי
פתאסיכא השודד עלינו כנשתא דעמי
איסלו סקין וחופו רישיכון כקטמא
איכל כחיד עבדיו לכון מספד במרר
ארי בתכין ייתון כזיז עלנא ברהון
נתתיד בעמי מכצר ותלע ובחנת את
דרךם ובחיר יהבתך ככר תקום ותהודע
ותחוי להון ית אורחון כלססרי סוררים
הלכי רכיל נחשת וברזל כלס משחיתים
המה כלרדכיהון מרדין מדרכין
בנכילו כמאד מערב נחשעם ברזל

מל

א
כ
ל
ח

ד

י
בל

י
ח
בס

ל
ומל

ב
ומל

ל
כת
ס

שך ד קמץ וסימנא יפל בחלתם והעליתי בת עמי וכל בשק כות וכל אתמה וסוף כסוף בנות - מספד ב בליש וסימנא תמרורים סמל עמא פ

מתרחצין לכון על פתגמי נבי שקרא
בדילדלא להנאה הגנב רצח ונאוף
והשבע לשקר וקטר לבשר וזהל
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
גנבין קטולי נפשין וגפיץ ומשתבעין
לשקר ומסקין בסמיץ לבעלא ואזלין
בתר טעות עממא דלא ידעתן ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עלי וואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות האלה ואתן
אתון וקיימין קדמי בביתא הדין
ואתקרי שמי עלוהי ואמריין אתון
שיזכרא בדיל למעבד ית כל תועבתא
האלין המערת פרצים הוה הבית הא
אשר נקרא שמי עלין בעיניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם הוה הכבית פני שית
רשיעין הוה ביתא הדין ואתקרי שמי
עלוהי בעיניכון אף קדמי פין גלו אמר
ישי כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילול אשר שכנתי שמי שם בדאשונה
וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל ארי איזילו בעין לאתר
בית מקדשי בשילול ואשריתי שכנתי
תמן בקדמייתא וזחזו ית דעבדית ליה

ל
ל
חם

ל

ל
מל

ב
ח
חם
וחד
מל
ובאו
בה
פריצים

ג
ל
מל
בגדי

מן קדם בישות עמי ישראל ועתה יען
עשיתכם את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם
וכען הלה דעבדתון ית כל עובדי יא
האלין אמר ישי ושלחית לזתכון מקדים
וממליל ללא קבילתון ואתנביאו לכון
ולא תביתון ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עלי אשר אתם בטוחים בו ולמקום
אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלול ואעבד לביתא ואתקרי
שמי עלוהי ואתון רשיעין ביה ולא תלא
דיה בית לכון ולא תהתכון כמא דעבדית
לשילול וזה שלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל
זרע אפרים ואגלי יתכון מארע בית
שכנתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון
ית כל זרעא דישורא ואתה
אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדס דנה ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך ואת לא תצלי על
עמא הדין לא תתחנן עליהון בצעו וצלו
ולא תבעימן קדמי ארי לא דעו א קדמי
לקבלא עלותך והאינך ראה מה תמה

ירמיה הגנב רצח ונאוף גרף סימן תרי עשר אלה וכחש ורצח וגנב ונאוף אכלגף סימן ה' התועבות ב' מל ובאתם וכול
יחזקאל

את כל עבדי הנביאים וזם השכם ושלח
למן יומא דנפקון אבהתכון מאר-עא
דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותנן
זת כל עבדי נביא כל יום מקדשים
ומשלח ולא שמעו אלי ולא הסואת
אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבתם
ולא קבילו למימרי ולא ארפכו ית
אדנהון ואקשו ית קד להון אבאישו
מאבתהון ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא ישמעו אלי
וקראת אליהם ולא יענוכה ואתמלול
עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא
יקבלין מנך ואתנבי להון ולא יתכונד
ואמרת אליהם זה הגויל אשר לא שמעו
בקולי יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבה
האמונה ונכרתה מפיהם ותימר להון
דין עמא דלא שמעו למימריא דיש
אלההון ולא קבילו אלפן פסקדת
הימנותא ואתמנעת מפומהון
גזי מחר וזה שליכי ושאי
על שפיים קינה בי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו ותלישי על רכבך
דגלו זטולי על נגדין אליא אדי דחיק
יש ורטש ית עם דרא דעברו על

מל

ל

מימדיה כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאן ארי עבדו
בני יהודה דביש קדמיאמרש שויאו
שקן ציהון בבית אדאתקרי שמי עלוהי
לפאבותיה ובנו במזות התפת אשר
בגיא בזהנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם
באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לב
ובנו במזות תופת דבחיילת ברהנום לאוקרא
ית בניהון וזת בנתהון בנורא דלא פקידת
באורייתו ולא רעזא קדמי
לכך הנהימים באים נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת וגיא בזהנם כי אסגיא ההדגה
וקברו בתפת מאין מקום בכי הא יומא
אתן אמרש ולא יתאמר עוד תופת
זחילת ברהנום אלהיז חילת קטילא
ויקברו בתופת מדלא יהי אתר ויהי
גבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד ותי נבילתא
דעמא הדין משגרא לעופא דשמיא
ולבעירא דארעא זלית דמניד וזה שבת
מערי יהודה ומחצות ירושלם קור
ששון וקורל שמחה קול חתן וקול בלה
כי לחרבה תהיה הארץ ואבטיל מקרא

חם

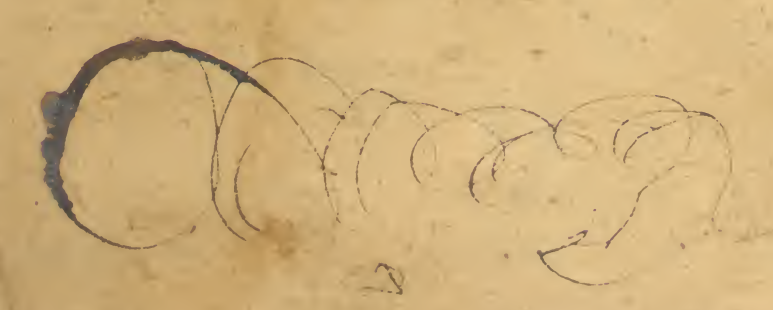
בטע
בספ

בטע

סליק

י

ולא ישמעו ד וס ימנע ויען משה לקל האת לקול אביהם ודברת אלהם - וזה שבתי יי וס ימנע ונתתי שלום ופקידתי מערי
למלאת והבאתי זמתיך וזה המון שריך והאבדתך והמיתו ממלכות כל משושה -



למעבד יתדנאדש איכה תאמר
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכל
הנה לשקר עשה עט שקר ספרים
איכדין תימלון חכמים אנחנו ועל
אורייתא דש אנחנו רחיצין בכין הא
לשקרא עבדי ספר קולמס דשקר
למזנא דבשו חכמים חתו וילכדו
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה
להם בהיתו חכמים איתכדו ואת אחיו
הא כפתגמא דש קצו וזולק כחכמא
לית להון לכך אתן אתנשיהם לאחרים
שדו תיהם ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן
כלה עשה שקר בכין אתין ותנשיהון
לאחרנין חקלתהון לירותין ארי מעניא
ועד רבא כולהון אנסי ממון מספר
ועד כהין כולהון עבדי שקר וירפו
את שבר בתעמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום ואסאיות
תבר כנשוא דעמי במלוי שקר הון
למימר שלמא שלמא ולית שלם
הבשו כיתועבה עשו גם כוש לא
יבשו והכלם לא ידעו לכך יפרו
בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר

י

ב

חסד

י

ושלמה

ח

ח

ושל

מל

י

י

מל

י

זוג

מן

בב

קדמ

מפיק

א

ותנב

לא

מפיק

א

ח

ח

וג

מל

ב

בספ

יהוה עליהון למכהת ארי תועבא
עבדו אף מכהת לית אנון בדתין
ואתכנעא לית אנון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעידן דאסער עליהון
חוביהון יתקלון אמר ש
אסף אסיפס נאסיהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה גבל
ואתן להם יעברום שיצאה אשיציון
אמר ש ויסופון כמסר ענבין מגפן
וכנבלא מתנא זכטרם מאילן על
דיה בית להון אורייתא מסינא ועבדו
עלה עלמה אנחנו ישבים האספו
ונבוא אלערי המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה עלמה אנחנו
תבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכין
ונשתוק תמן ארי שאלהנא איתי עלנא
תבר ואבהתנא ואשקנא כס דלזט
ביש כרישי חנין ארי חבנא קדם ש
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה
והנה בעתה סברנא לשלם ולית טוב
לעידן סליחות חובין והא פורענות
חטאין מדן נשמע נחרת סופין מקור
מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

אמר ש י בסוף כסין בספ וסימנדי בקדנים שדיתך שבות עמי קול ששון מונה העני נשבעתי ובא שורד והשמעתי כמהפכת קול

שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
אלך עתה ואני לא ידעתי עונא יתורה
ואליפו ית לי שנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנות אתקפו
בארעא ארי מבשתא לבשתא נפלו
ומדע דחלתי לא אליפו אמר שי
איש מרעהו השמרנו על כל
אח אלת בטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל דער כליה לך גבר מחבריה
אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים
בנכילו מהלך ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו וגבר בחבריה משקין
זקשטא לא ממללין אליפו לי שנהון
פתגמי שקר איטפשו סעו שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעתא ותי
נאם יהוה יתביץ בבית כעשתהון ומשתע
על עויתיהון בנכלין מסרביז למידע
דחלתי אמר שי
יהוה צבאות הנק צורפס ובחנתים כי
איך אעשה מפני כעמי בכין כדנן
אמר שי צבאות האנא מיתי עליהון
עקא וצריק להון ובחר להון ארי

שחוט
ק
ג
ל

ג
בני
יעקב
הלב
והיה
קדמי
מיר
ושני
חם

טו
בטע
בספ
דקמ
האמרי
האמרי
האמרי

איכדין אעביד מן קדם חובי כנשתא
דעמי יחץ שוחט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום אתרעהו ידבר ובקובו ישם
ארכו פגיר דמחרף לי שנהון נכר לין
מחשיב כפומהון שלמא גבר עם
חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמעוהו
העלילה לא אפקר בם נאם יהוה אם
בגוי אשר בזה לא תתנקם נפשי העל
אלין לא אסער לאיתאח בישא אמר
יש אסמן עמא דכדין עובדוהי לא
אתפרע מנהון כרעותי
החרים אשא בכי ונהי ועלנאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עבר ודא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה גדדו הלכו על טורא אנא מרים
קלי בני ומצוח ועל דירות מדברא אלא
ארי צדיאן מבלי אנש דעדי ולא אשתמע
קל בעירא בארעהון מעופא דשמאי
עד בעירא אטלסלו גלו וגתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי יושב ואתן
ית ירושלם ליגריז מדור ירוזין וית
קריא בבית יהודה אתן לעדו מבלי
מיהאיש החכם ויכין

בספ
קדמי
ג
הלב
בתר
ג
הלב

יעק צמחן סימק - ח לכן טו בטע בספ וסימק אריב דברכם מכשלים צורפס מאכילים יוכלו ענתות הבחורים שעורית משלחך רכב יהודה אשור
אשור איים מקוה -

משוקא עולמי מרחובין דבבר כה
נאס יהוה ונפלה נבלת הארס כדמין על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר
ואין מאסף את נכני כדנן אמר יי
ותתדמי נבילתא דאנשא כזיבל מבר
עלא פי חקלא וכעמירא מבתר חצווא
ולית דמכנישי כה אמר
יהוה אליהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אליהלל
עשיר בעשרו כדנן אמר יי לא
ישתכח חכימא כחכמתיה ולא ישתכח
גיבורא בגבורתיה לא ישתכח עתידא
בעתידה כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע את כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאס יהוה אלהיך בדא ישתכח ומשתכח
דחכים ואוליף למידע דחלתי אריאנא
יי עבדנא חסדא ודין דקשוט וזכו
בארעא ארי באלין דעזא קדמי אמר
יי הנה ימים באים נאס
יהוה ופקדתי על כל מול בעללהא
יומא אתן אמר יי ואסער על כל
עממא ערליא ועל בית ישראל דמין
עובדיהו דלעובדי ערליא על מצרים

חל
מל
בני

ס
חל
מל
בני

סל
חל
מל
בני

ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצו צי פאה השנים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל מקפי פתא דשרץ בשכונן
במדברא ארי כל עממא ערלין ונכסרין
וכל בית ישראל ערלין כל עמון
שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל קבילו ית פתגמא
דמלילי עליון בית ישראל כה אמר
יהוה אלדרך הגוים אל תלמדו מאות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמון
כדנן אמר יי מאורחת עממא לא
תלפון ומאתון דמשתניז בשמא לא
תתבדון ארי מתבדון עממא מנחון
כי חקות העמים הכל הוא כיען מער
ברתו מעשה ידי חרש במעצר ארי
גזירת עממא לא אנון ארי אעא
מחורשא קאי ליה עובדי ידי נגר
בחינא בכסף ובזהב יפה ובמסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק בכסף
ובזהב מחפיי ליה במסמרות ובמקבות
מתקין ליה דלא יצטלי וכתמר מקשה

הקוצר קוצר ב מל וסימנ מ אחרי הקוצר שלא מלא כפן קוצר יי בכסף טו וסימנ מל ב נכסים מרבים כי קנו חקנה וחקנו ואבנה
בו מנחת את כרמך אשר מאן הגה צדקתיך חסד גמורכם יפהו בכסף תלשיש שחרתך בכסף וקסמו וירינאם בכסף שנתנו מימין בכסף וכל
הנשאר ולא לה מנעים ושי בכסף דגש יי

המחולא ידברו נשוא נשוא כי לא
יצעדו אלתיראו מהם כלא ידעו וגם
היטב איז אותם יעובד נגיד זקיפיז
אנוז ולא ממלליז אתנטלא יתנטלון
ארי לית כהוז רוהא להלכא לא תדחלון
מנהוז ארי לא מבא שיז ואף לא יטבא
לית אנוז ידעיז מאיז כמור
יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבירה
לית בר מנך ש רב את ורב שמך בגבירה
מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה
כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם
מאיז כמור מן לא ידחל מן קדמך
מלך כל עלמא ארי דילך היא מלכותא
ארי בכל חכמי עממא ובכל מלכותהוז
לית בר מנך ובאחת יבערו ויכסרו
מוקר הבליס עץ הוא וזחדא יחובז
עממא על דאיטפשו על דפרחו
לטעו אתא דלמא אניז כסך מרסע
מתרשיש יבא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורח תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם כספא דמחפז
מאפרקא מיתן וזהבא מאופיר עובד
נגר וידי קוץ תכלא וארגוֹנא לבושחוז
עובד חכמיז כולהוז ויהוה אלהים

אִמֶּת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִקֶּצֶף וְתִרְעָשׁ הָאָרֶץ וְלֹא יִכָּל גּוֹיִם
זַעֲמוֹ וַיֵּשׂ אֱלֹהִים קִשּׁוּט הוּא אֱלֹהֵי קַיִים
וּמֶלֶךְ עֲלָמִין מְרוּגָה תִּזְוַע אֶרֶץ
וְלֹא יִכָּלֵץ עַמּוּיָא לְסוּבָא רֹגְזִיה
כִּדְנָה תִּמְרוֹן לְהוֹס אֱלֹהֵי
דִּישְׁמִיאוֹ אֶרְקָא לֹא עֲבָדוּ יִבְדּוּ
מֵאֶרֶץ וּמִן תַּחֲוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהֵי דְנָא
פֶּרֶשְׁגִּין אֶגְרָתָא דִּי שְׁלַח יִרְמְיָה נְבִיא
לְהוֹת שְׂאֵרֵסְכִי גְלוּתָא וְכַכְלָאִים
יִימְרוּן לְכוּן עַמּוּיָא דְאַתּוֹן בִּינְהוּן
פְּלַחוּ לְטַעֲוֹתָא בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּדִין תִּתִּיבּוּן
וְכְדִין תִּימְרוּן לְהוּן טַעֲוֹן דְאַתּוֹן פְּלַחִין
לְהוּן טַעֲוֹן דְלִית בְּהוּן צְרוּךְ אֵינְךָ מִן
שְׁמִיָּא לֹא יִכָּלֵץ לֹא חֲתָא מִטְרָא וּמִן
אֶרֶץ לֹא יִכָּלֵץ לְעַמָּהּ אֶפְרַיִם אֵינְךָ
וּפְלַחִיהוּן יִיבְדּוּ מֵאֶרֶץ וַיִּשְׁתַּיְצוּן
מִן תַּחֲוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהִין עֲשֵׂה
אֶרֶץ בְּכַחוּ מִכִּין תַּכְלֵל בְּחִכְמָא דְנָו
וּבִתְבוּנָתוֹ נִטָּה שְׁמַיִם כִּדְנָן תִּימְרוּן
לְהוּן אֶנְחָנָא פְּלַחִין לְדַעְבָּד אֶרֶץ
בְּחִילִיהָ שְׂכָלִיל תַּכְלֵל בְּחִכְמָתֶיהָ
וּבִסְכָּלֶתָּנוּתֶיהָ תִּלָּא שְׁמִיָּא לְקוֹל
תַּתּוֹ הַקּוֹץ מִיִּם בְּשְׁמַיִם וַיַּעֲלֵה נִשְׁאִים

שנים עשר נשיאם יולדו לאמתם תרין נשיאם כת בתלד דין קרבו ותעמידנה הנשיאם כת הביאן והנשיאם כת חס דחם ואם באחת ונביא וכתלד
מל דמל ושב אור ועשרה ויעלה מעלה נשיאם כת - הוא להם ד וסימבד ועשמע וימס ויבא להם אמת ויאמר יב דעו כי יב - ויב ד משה

ח
וכי
אמה
דחנק
כור
במ
לב

הארץ
ק

מקצה ארץ ברקיס למטר עשה
וין צא רוח מאצרתיו ולקל מתניה
רכפת דמייך בשמיא ומסיק ענניך
מסיפי ארעא ברקין לזמן מטר
עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי נבער
כל אדם מדעת הכיש כל צורק מפסול
כי שקר נסכו ולא רוח בם איפפשו
כל עממיא מלמדי עחכמא בהית
כל קיני מלמ עבד צלים ארי שקרא
אתיכונן ולא רוחא כהון הכלחמח
מעשה תערתעים בעת פקדתם
יאכדו למא אעין עובד תולעבא
בעידן ראסער עליהון חוביהון יבדון
לא כאלה חלקי עקב כיוצר הכלהוא
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות
שמו לא כאלין דחולקיה יעקב ארי
דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה י צבאות שמו
אספי מארץ כנעתך ישבתו
במצור כלושי מארעא סחורתך
דיתכא בתקפא כקרוין כריכין
כי כד אמר יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם הזאת והצלתיו
להם למען ימצאו ארי כדנן אמר ש

ב
חל

ב
ל

ב

ב

וחס

לחדס

קדמ

מלדע

בתד

מלעמ

האנא מיתי עקא על עמא חדיין אנא
דשדן אנא כקלעא כין אכדרי ית
יתבי ארעא בזמנא חדיין ואעיק לחון
כדיל דיקכלון פורענות חוביהון
אוי לי על שבדי נחלה מבתי ואני
אמרתיו אך זה חלי ואשאנו יי לי על
תבדי ממרעא מחתי ואנא אמרית
ברס דיין מרעי ואסוכריניה אהלי
שודר וכל מיתרי נתקו בני יצאנו ואננס
איננטה עוד אהלי ומקים יריעתי
ארעי חרובת וכל קרואי אתכזי זא
עמי גלוליתנן זלית דמתח עוד משפני
ומקים יריעתי כי נבער
הרעים ואת יהודה לא דרשו על כל לא
השכילו וכל מדעיתם נפוצה ארי
איפפשו מלכיא ואלפן מן קדם ש לא
תבעו על כין לא יצלחון זכר לעמחון
יתבדרי קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממה מעון תעם קר
בסורתא הא אתיא וזיעא ובה מארע
צפונא לשואא יתקרוא דבית יהודה
לצעדו מדור ידורין ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלי

וחד
אשאנו

וחד
וחס

ב
חד
מל
וחד
וחס

וחד
וחס

א
בטע

ה

במה יא בטע באף וימכר ויאמרן שלום אחרת לנעביה מעשיהם ומה היא שמועה ויקם משפחת תוחלתו ממשנה ובה הענה בזה וכל
מלכים ויחזקאל בות בלז והשמועה בזה הצפירה

והכין את צעדי ידענאיש ארי לא
 לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין
 ית פסעתי יסרני יהוה אך במשפט
 אלבאפך פךתמעטני איתא עליהון
 וסורין שפרם בדין חסוך לא יתקף
 דגך בהון דלמא יזערוך שפך חמתך
 על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות
 אשר בשמר לא קראו כיאכלו את
 יעקב ואכלהו ויכלהו ואת גוהו השמו
 שפוך חמתך על עממא דלא אילפו
 למידע דחלתך ועל מלכותא דבפלחן
 שמך לא תבעא ארי שליטו בדבית
 יעקב ובזו ית נכסיהון ושיציאונן וית
 מדוריהון אצריאו ^{הדבר}
 אשר היה אליהם יהוה מאת יהוה לאמר
 פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קץ
 למימר שמעו את דברי הברית הזאת
 ודברתם אלאישי יהודה ועלי שכי
 ירושלם קבילו ית פתגמי קימא הדין
 ותמללון עם אנשי יהודה ועל יתבי
 ירושלם ואמרת אליהם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
 ישמע את דברי הברית הזאת ותנימך
 להון כדנן אמר שאלהא דישל לויט

ז

ז

וחס

סימן

ז

וחס

במקום

איבד

ויכלהו

א

ז

בטע

בטע

גברא דלא יקבילו ית פתגמי קימא
 הדין אשר צויתי את אבותיכם ביום
 הוציא אותם מארץ מצרים מבור
 הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
 אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם
 לילעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
 דפקידית ית אבהתכון ביום אפיקית
 יתהון מארעא דמצרים מבור
 דברזל לא למימר קבילו למימר
 ותעבדון יתהון ככל דאפקיד יתכון
 ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
 לאלה למען חקים את השבועה אשר
 נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
 זבת חלב ודבש כזס הזה ואען ואמר
 אמן יהוה בדיל לקימא ית קימא
 דקימית לאבהתכון למיתק להון ארע
 עבדא חלב ודבש כזס מא הדין ואתנית
 ואמר ית אמן ש ^{ויאמר יהוה}
 אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
 יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
 את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם
 ואמר ש לי אתנבי ית כל פתגמי האל
 בקריא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
 למימר קבילו ית פתגמי קימא הדין

ז

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

ו

ז

בטע

בטע

קדמאק משפחות תנז ממלכות וחד פיסוק סימניה כי הנני קורא וחסין וסימניה צעדון תקעו וחד הכין וסימניה השמנו וסימניה ואתגוה

ותעבדון יתחזקו כי הער הערתי
באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ
מצרים עד היום הזה השכם והער
לאמר שמעו בקולי ארי אסהרא
אסהירית בארצות כן ביום מאדאסיקית
יתחזק מארעא דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיר למימר קבילו
למימרי ולא שמעו ולא הפכו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע
ואביא עליהם את כל דברי הכרית
הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו
ולא קבילו ולא ארכינו ית ארצות
ואזלו בבר בהר הר לבהון בישא
ואיתיתי עליהון פורענותא דער
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידות
למעבד ולא עבדו ויאמר
יהוה אלי נמצאקשר באיש יהודה
ובישבי ירושלים ואמר יש לי אשת כח
דמרדו אנש יהודה ויתבי ירושלים שבו
על עונות אבותם הראשונים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה חלבו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה את דברי
אשר כרתי את אבותם לחוב אלהות

ל
מל

ב
מל

ג
ד

קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנו
טענו בחר טעות עממא למפלחון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית
קימי דגזרית עם אלהות
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אלהם
רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אליהם בכל כדנאמר
יש האנא מיתי עליהון בשתא דלא
יכלין לאשתיתבא מנה ויצלון קדמי ולא
אקביל צלותהון והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלים וזעקו אלהא להם אשר
הם מקטרים להם והושע לא יושע
להם בעת רעתם ויהלכו אנש קרויא
דבית יהודה ויתבי ירושלים ויבעו
מן טעותא דאינון מסקין בוסמין להון
האם יכלין למפרק הון בעידן בישתחזק
כי מספר עליך הו אלהי יהודה ומספר
חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל ארי מעץ קרויא
הואה דחלת כון דבית יהודה ומעץ שוקי
ירושלים שויתון איגורין לבהתא איגורין
לרסקא בסמין לבעלא
ואתה אלתתפלל בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע

בשרירות ב מל וקיימא ולא שמעו דקרא ואשלחהו ושא שררות בל ו ובישבי ג וסימנא קשר ושלחת וכלורס בתנא גל ו - מספר ו
פתח וקיימא חוצות ירושלים שנים נצפנו כי מה חפצנו ימים רבים וחד קמני ומספר את רבע ו -

בעת קראם אלי בעד רעתם זאת לא
 תצלי עלי עמא הדין ולא תתחנן עליהן
 כבעו וצלו ארי לא דעו א קדמי לקבל
 צלותהון בעידן דאת מצלי עליהון
 קדמי בעידן בישתהון
 לירידי בביתי עשותה המזמלת הרבים
 ובשר קדשי יעברו מעליך כי רעתכי
 אז תעליי מא לעמא דהוה חבב קדמי
 שבקו פלחן בית מקדשי ועבדו עיצא
 לחטא סגיאין מערבין בסר שקו צין
 עם בסר קדשא ויגלו מנך מן קדם
 בשותיך בכין הוית תקיפא זית רענן
 יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקור
 המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
 דליותיו הא כאילו זיתא דשפיר
 בריויה ואי בחזויה וסוכיה מטלן
 באילנא כין רבי ש שמך בעממא
 וכלו דעברת על אורייתא משרית
 עממין דתקיפין כאישתא ויתון עלך
 ויתחברון להון סמכוין ויהוה צבאות
 הנוטע אתך דבר עליך רעה בגלל
 רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיס לקטר לבשר
 ויש צבאות דקיים יתך גזר לאיתאח

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

עלך בישא כדיל בישת בית ישראל
 ובית יהודה דעבדו להון לארצא קדמי
 לאסקא בוסמין לבשר לא ויהוה הוה יעני
 וארעה אז הראיתני מעלליהם ויני
 אלפני ואליפית בכין אחזיתני עובדיהון
 ואני ככש אלון יוכל לטבוח ולא
 ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתת
 עין בלחמו ונבלתנו מארץ חיים ושמו
 לא יזכר עוד ואנא כאימר בחיר די
 לנכסתא מתובר למפס ולא ידעית
 ארי עלי חשיבו עשותוני בישין אמרין
 נרמי סמא דמותא כמי כלהו ונשי צינה
 מארעא דישראל שמייה לא ידבר עוד
 ויהוה צבאות שפט צדק
 בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם
 כי אליך גלית את דיכ ויש צבאות
 דייין קשוט גליון קדמוהי כולין ולב
 אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך
 אמרית ית עלבני
 יהוה על אנשי ענתות המבקשים
 את נפשך לאמר לא תנכא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו בכין כדנן אמר יש
 על אנשי ענתות דבעין למקטלך למימר
 לא תתנכי בשמא דיש ולא תמות בידנא

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ולב וסמכ בוחן כליות דאה ולעדר שפת חלקות - בלחמו ג וסמכ - הם יאכלו בלחמו קדמו ויד נשחיתת עין בלחמו פ

לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחרב
בניהם ובנתיהם ימותו ברעב בכין בדג
אמרש צבאות האנא מסער עליהן
עולמי יהוה יתקטלו בחרבא בניהן
ובנתיהן ימותו בצפנא ושאלית לא
תהיה להם כיאכיא רעה אלאנשי
ענתות שנת פקדתם ושאלא לאידי
להן אריאיתי בשתא על אנשי ענתות
שנת סעור חוביהן צדיק
אתה יהוה כי אריב אליך משפטים
אבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה
שלו כלבדי בגדי זכאי אתש מלמד
לקביל פתגמך ברם שאילת דינין
אנא שאילמן קדמך מדין אורחת
רשיעיא מצלחא שלן שלי ואכל
משקרי שקר נטעתם גס שרשו ילכו
גס עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם קיימת עון אף תקיפו
עתלו אף קנו נכסין קריבין פתגמי
אורייתך בפומיהן ורחיקא דחלתך
מכוליתיהן ואתה יהוה ידעת תלאי
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה
והקדשם ליום הרגה ואתש כולא

טו
בטע
בש

יב

ל

ח

ל

ל
וה

ב
אגוע

ל
ר

והס

ידיע וגלו קדמך דאת בחר לבא דדע
בדחלתך רשיעיא אתקנינון בענא
לנכסתא וזמינון ליום קטול
עד מתתא בלהארץ ועשב
כלה שדה יבש מדעת יבשי ברה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחרי יתנו עד אמת תחלו
ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בענא
ועופא אריא אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא כי את דגליס דצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
שלוס אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון תירדן דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגבא
דרהט עם רגלאנא זלאי ואיכדין את
מדמי למרהט כקביל סוסותא נכמעת
ובארעא שלמא את מתבטח ונפיר
ואיכדין את מדמי למעבד כקביל
חיות בר בלויי ידנא ואם ער
טבוין דאנא מוטיב לנבוכדנצר מלא
דכל רגלאנא נביא את חזי ומתמה
ומן פון דאחזיק ומא דאנא עתיד
למעבד לרבהתך צדיקא דמן עלמא

ל

ל

ב

ב
מ

ב
כ

ב
כ

ב
כ

בצאן זרפי וסימב התקם במועדיה צבו אחסא והושיעם נח שבנו תתכנו - בבוטח צמל וסימב - ובארץ שלום אלי שיחך די שעה

ודרהטו פלוסותא למעבר עובדין טבין
 קדמינא ארמית להון דאיתי עלבנין
 ברין ונחמן הא כמיא דנחתינ שטוף
 בירדנא כי גס אחיד ובית אכיד גס
 חמה בגדו בך גסהמה קראו אחריך
 מלא אלתאמן בם כי דכרו אליך
 טובות ודאת בעי עליהון רחמינאלי
 אר אחד ובית אכור אר אינון שקדו
 בך אר אינון אמרו ערך מלין בישן
 לאתהימין בהון ארי ומללון ערך
 פתגמינ תקנין עזבתי את
 ביתי נטשתי את נחלתי נתתי אתיחזות
 נפשי בכף איכה שבקית ית בית
 מקדשי רטשית ית אחסנתי מסרית
 ית עמא דהזה חביב קדמי ביד סנאורי
 היתה לי נחלתי באריה ביער נתנה עלי
 בקולה עלכן שנאתיה הוה קדמי
 אחסנתי כאררא בארשא סליקת לקדמי
 אתרגושתה עלכין רחיקתה העיט
 צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לבו
 אספו כל חית השדה חתיו לאכר ו
 כעופא דמתבדר כין אתבדרת אחסנתי
 קדמי וכעופא דמשותדי כין יתכנשו
 עלה דקטלין בארצא מסחור סחור

ב
 מ
 נערות
 בתו

וכה
 בן

ב
 חס
 וחד
 מל

מלכי עממיא ומשריתון ייתון עלה
 למיכזה דעיס רבים שחתו כרמי בססו
 את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי ומזנר
 שוממה מלכין דסגיאין קטילין עמי
 דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת
 חמדתי למדבר צדי שמה לשממה
 אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ
 כי אין איש שם על לב שויהא לעד
 את אכלת קדמי חרובת צדיאת כל
 ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי
 על לב על כל שפים במדבר באו שדנים
 כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
 קצה הארץ אין שלום לכל בשור על
 כלנגדין במדברא אתו בזוזין ארי
 חרבא קדם ש מקטלא לדמתכנשין
 מסיפי ארעא לית שרמא לכל בסרא
 זרעו חטיס וקצים קצרו נחלו
 לאיועילו וכלשו מתבואת יכם מחרון
 אר יהוה לאתהון דמן לרזרעי חטיין
 על ציר ולא משכחין למכנש אלהין
 כובין ומיעללתהון לית להון הנארה
 זתבהתון בעובדי כוז במיתי עליכון
 תקוה רוגזא דשי בהאמר
 יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בעלה

ב
 חס
 וחד
 מל

ב

וכה
 בן

ב
 חס
 וחד
 מל

ב

איביה ב וסימנ ב כח איביה היו צדיה - שמה ג וסימנ ב למפלה לשממה לצלמות - הקדוש ג לאכלה לקראת צמח קדם מלכא בתר
 מל וכל ארין חס -

אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתו שמתוכם כדנך אמר יש על כל
מגיד נא בישיא דמנחין באחסנתא
דאחסנית ית עמי ית ישראל האנא
מטלטי להון מעל ארעהון וית דבית
יהודה מטלטי למכניהון ויה אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתיים ורשתיים
איש לנחלתו ואיש לארצו ויהי בחר
דמטלטי ליתרון אתוב כמימרי וארתי
עליהון ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר
לארעיה ויה אסלמד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חיה יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל וגברו
בתוך עמי ויה אם מילך ילפון מאורחת
פנשתא דעמי להימא בשמי קים הוא
יש כמא דאליפו ית עמי להימא בשום
טענתא ויתקיימו בגו עמי ואם לא
ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואכר נאם יהוה ואם לא יקבלו אלפן
ואטלטי לית עמא ההוא טלטי ודאכרן
אמר יש כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא תבאחו כדנך

ע

ב
בת
גש
ל
ירושלם

ב
בט
בס
ל
וחס

אמר יש איזיל ותזכון לך זר דכיתך
ותשויניה על חרצך ובמא לא תעליניה
ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני וזכנית ית זר אכפת גמא דיש
זשויניה על חרצו ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר וזהו פתגם נבואה
מן קדם יש עמי תנינות למימר יקח את
האזור אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק דסוע
סב ית זר אדזכנתא דעל חרצך וקום
איזיל לפרת וטמנהו תמן בשעיעות
כיה גלי ואליך ואטמנהו בפרת כאשר
צנה יהוה אותי ואזלית וטמרתיה בפרת
כמא דפקיד יש יתי ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמנו שם
זהו מסוף יומי סגיאין ואמר יש
לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית זר א
דפקידתך למטמנהו תמן ואליך פרתה
ואחפר ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל ואזלית לפרת וחפרית
וגסיבית ית זר אמן את לא דטמרתיה
תמן והא אתחבל זר א לית כיה צורך

ה
חס

ג

ל

ז

ח

וחס

וקח יג וסימב גוי עזים פדנה מעמיה עבר מאתם קטר בן ישי בטה לך משענטי מל האזור טוב אמלי ס ורחמתיים ג טעשי גס זרע וג

לכל מדעם ויהי דבר יהוה
אלי לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדש
עמי למימר כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון ירושלים
הרב כדנן אמר שי כדנן אהב לית תקון
אנש יהודה וית תקון יתבי ירושלים
דהוה סגי העם הזה חרע המאנים
לשמע את דברי ההלכים בשר רות
לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולחשתחות להם ויהי באזור הזה אשר
לא יצלח לכל עמא הדין דענוב דיהוה
בישינ דסריכו לקבלא ית פתגמי דאזלי
בהרהור לבחון וטענו בחר טעות עממא
למפלח חון ולמסגד לחון ויהוה כזרזא
הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם לבי
כאשר ירבק האזור אלמתני איש כן
הרבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאסיהוה להיות ללועס
ולשם ולתחלה ולתפארת ולא שמעו
ארי כמא דמיד ביק זרזא כחר צא
דגבר כין קריבית לפלחני ית כל בית
ישראל וית כל בית יהודה אמר שי למחוי
קדמי לעם ולשום ולתושבחה ולרבו
ולא קבילו ואמרת אליהם את הדבר

הזה כדאמר יהוה אלהי ישראל
כלכל ימלאנין ואמרו אליך תידוע
לא נדע כי כלכל ימלאנין ותימר להון
ית פתגמא חדין כדנן אמר ש אלהא
דישראל כלגרב יתמלי חמר ויימדון לך
המידע לא הוינא ידעין ארי כלגרב
יתמלי חמר ואמרת אליהם כדאמר
יהוה הנני ממלא את כל שכי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים להוד על
בסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
כלי שכי ירושלים שברון ותימר להון
כדנן אמר ש האנא ממלי ית כל יתבי
ארעא האדא וית מלכא ויתבי לדיוד
על כורסוהי וית כהנא וית נבי שמרא
וית כל יתבי ירושלים עקא ויהון דמין
לדיא ונפצתים איש אלא חיו והאבות
והבעים יחדו נאסיהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם ואגלינן
גבר באחוהי ואכחין ובנין כהדא אמר
שלא אחמול ולא ארחם מהשחיתון
שמעו והאזינו אלתגבחו
כי יהוה דבך שמעו ואציתו לא תתלכלכו
ארי במימלא די גזיר כין תנן ליהוה
אלהיכם בצור בצרם יחשך ובטרם יתנגפו

אחמול המל' וס' מב' ונפעתים אגרע דכ' אגרוע כ' דרכ' כדרכ' ממני' א דהוא מל' - א. אמלא' וס' מב' והוא ממלא את כל' א

21

١١

ה

בטנ

10

242

三

117

子

7

2

1

七

1

2

רגליכם עלהרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפלי הבו
קדם שאלה כון יקרא עד לא תיתי
עליכון עקאותהון דמן לדמתהכין
כיד בקבלא ועד לא יתגפן רגליכון
על טורי קבל ותסכרון לניחור ויהי
חשון לניחור והא כיד בקבלא תהון
מהדכין אתון ואם לא תשמעו
במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותדר עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה ואם לא תקבלון אלמן
כיד פסתרא תבכי נפשי מן קדם דיעדי
מנכון יקר כון ומדמע תדמע ותשגור
עיני דמעין ארי אשתבי עמא דשני
אמר למלך ולגבירה השפילו
שבובי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם אימר למלכא ולמלכתא
אמאיכו תיבו ארי גלא יקר כון מנכון
נפל כלי ליתו שבחתכון עדי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת
שלומים קרוי דרומא את אחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה כלהון
גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהון
שואי עיניכם וראי הבאים מצפון איה

ושית
ק

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

בכ

בכ

בכ

בכ

שאו וראו
ק

העדר נתן לך צאן תפארתך זקופו
עיניכון וחזו דאתן מצפונא אין עמא
דאתמסר לך עם תשבחתך מר
תאמרי כייפקד עליך זאת למדתך
אתם עליך אלפים לראש חלוא חבלים
יאחזוך כמז אשת לדה מא תימרון
ארי יסער עלך חובך זאת אליפת
יתהון למעבד בישן עלך הון רבדין
כיד מן אולא הלא עקא וחבלין יחזונו
הא כחבלין לולי דתא וכי תאמרי
כלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוריד נחמסו עקביך וארי תמרון
כלביך מדין ערעני כל אלין על דסגיא
חובך אתגלוי את בחתך אתחזי קלניך
היהפך כושי עורו ונמר חבר ברותו
גס אתם תוכלו להיטיב למדי הרע
האפשר דישני הידאח משכח ונמלא
שולטי רקמתיה אף אתון תכלון לאטמא
דהויתון אלו פין למעבד בישן ואפיצם
בקש עובד לרוח מדבר זאב דרינון
מקשא דעדי מן קדם רווחא למדברא
זה גורלך מנת מדיך מאת גאס יהוה
אשר שבחת אותי ותבטחי בשקר
דין עדביך וחולק אחסנתך אמר

יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

וחס

במסתרים גרף וסימכב ודמע תדמע דב ארב דמיון באריה וסימכב אחלקם ביעקב ואפיצם כקש עובר

וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶלְתִּנְחֵנוּ לְמַא
יְחֹל לְרֹגֶזְךָ עֲלֵנָא וְאַנְחֵנָא מִטְּרִילִין
וְשִׁבְיָקִין אֶתְגַּבֵּר יְכִיל לְמַפְרִק וְאֶת
שְׂכִינְתְךָ בִּינְנָא שְׁוֹשְׁמֶךָ עֲלֵנָא
אֶתְקָרִי לֹא תִשְׁכַּח בִּינְנָא

כֹּה אָמַר יְהוָה לַעֲסֵה זֶה בְּנֵי אֲהַבְנִי
לְנוֹעַ רְגִלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיְהוֹה לֹא
רָצָם עֲתִיד יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטֹּאתֵם
כְּדָנִן אֲמַר שְׁוֹשְׁמֶךָ עֲלֵנָא הָדִין כִּמְאֵר וְדַחֲמוּ
כִּין אֶתְפָּרַע מִנְחֹן לֹא גִלְיוֹתָהוֹן מֵאֲרַע
בֵּית שְׂכִינְתִּי וּכְמֵא דְהוֹן מֵעַרְבִין
כְּפִלְחִין טַעֲזָתָא וּמִבֵּית מִקְדָּשֵׁי רְגִלֵיהֹן
לֹא מִנְעוּ וְקִדְשֵׁי שְׁוֹשְׁמֶךָ עֲלֵנָא כִּין
יִסְעֵר חֹבֵיהֹן וַיִּתְפָּרַע עֲוֹתָהוֹן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֶלְתִּנְחֵנִי לֹל
בְּעַד הָעַם הַזֶּה לְטֹבָה וְאֲמַר שְׁוֹשְׁמֶךָ
לֹא תִצְרֵי עֲלֵנָא הָדִין לְטֹבָה כִּי
יִצְמוּ אֵינֵנִי שִׁמְךָ אֶלְדִּנְתָם וְכִי
יַעֲלוּ עֲלֵה וּמִנְחָה אֵינֵנִי רָצָם כִּי
בְּחֶרֶב וּבִרְעָב וּבִדְבַר אֲנִי מְכַלָּה
אֹתָם אֲרִי יִצְוִמוּן לֹא דַעֲזָא קִדְמִי
לִקְבֹּלָא עֲלֹתָהוֹן וְאֲרִי יִסְקֹן עֲלֵתָא
וּמִנְחָתָא לֹא דַעֲזָא קִדְמִי בְּהוֹן אֲרִי
בְּחֶרֶב וּבִרְעָב וּבִדְבַר אֲנִי מְכַלָּה

ל
והס
ד
ב
וחס
זבחי
הבהבי

ל
וחס
וחס
ה

יְהוָה וְאֲמַר אֶהְיֶה אֲדֹנִי
יְהוָה הִנֵּה הִנְבָּאִים אֲמַרִים לְהֵם לֹא
תִרְאוּ חֶרֶב וּרְעָב לֹא יִהְיֶה לְכֶם כִּי שְׁוֹשְׁמֶךָ
אֶמַת אֶתְנָן לְכֶם בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאֶמַת
קִבִּיל בְּעוֹתֵי יְשׁוּעָה הֵם אֲנִי שְׁוֹשְׁמֶךָ
אֲמַרִין לְהוֹן לֹא תִחְזֹן דְּקִטְלִין בְּחֶרֶב
וְכַפְנָא לֹא יִהְיֶה לְכֹן אֲרִי שְׁוֹשְׁמֶךָ דְּקִשְׁוֹט
אֶתְנָן לְכֹן בְּאֶתְלָא הָדִין

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי שְׁוֹשְׁמֶךָ הִנְבָּאִים
נִבְאִים בְּשִׁמְיִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא
צִוִּיתִים וְלֹא דְבַרְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזֹן שְׁוֹשְׁמֶךָ
וְקִסְסִי וְאִלּוּל וְתִרְמוֹת לְכֶם הִמָּה
מִתְנַבְּאִים לְהֵם וְאֲמַר שְׁוֹשְׁמֶךָ
אֲמַרִין נְבִיִּי שְׁוֹשְׁמֶךָ דְּמִתְנַבֵּן בְּשִׁמְיִי
לֹא שְׁלַחְתִּינֹן וְלֹא פְקִידְתִּנֹן וְלֹא
מְלִילִית עֲמָהוֹן נְבִיִּי שְׁוֹשְׁמֶךָ וְאִלּוּ
וְכַדְבִּין וְרִשְׁעֵי לְבָהוֹן אֲנִי מִתְנַבֵּן
לְהוֹן לְכֹן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל

הִנְבָּאִים הִנְבָּאִים בְּשִׁמְיִי וְאֲנִי קִי
שְׁלַחְתִּים וְהִמָּה אֲמַרִים חֶרֶב וּרְעָב
לֹא יִהְיֶה בְּאֶרֶץ הַזֶּה אֶתְבְּחַרְבִּי וּבִרְעָב
יִתְמוּ הִנְבָּאִים הִמָּה יְכִין כְּדָנִן
אֲמַר שְׁוֹשְׁמֶךָ עֲלֵנָא דְּמִתְנַבֵּן בְּשִׁמְיִי
וְאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּינֹן וְאֲנִי אֲמַרִין

בחרב וברעב ובדבר ה' וסימכ' יצאו היושב קדמא דמסקין הנח הסוללות והיה הגוי ועתה לבן מ' כמיש ב' וסימכ' אמנת כמיש נלהס

חרבא וכפנא לא יהי בארעא הא
 בארעא ובכפנא יסופון נבי שקלא
 האינון וזהעם אשר המה נבאים לאם
 יהיו משלבים בחצות ירושלם מפני
 הרעב והחרב ואין מקבר להמה חמה
 נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי
 עליהם את דרעתם ועמא ואנון מתען
 להון יהון מיטרפיז רמז בשוקי ירושלם
 מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
 להון אינון נשיהון ובניהון ובנותהון
 ואשפור עליהון יתבישתהון ואמות
 אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
 דמעה לילה ויום ואלתרמינה כי
 שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
 מכה גדולה מאד ותימר להון ית
 פתגמא הדין ישגרין עיני דמעין לולי
 דיימם זלא ושתקן ארי תבא תבא אתנות
 מלכות כנשתא דעמי מחא ממרעא
 לחא אסי צאתי השדה והנה חללי
 חרב ואם באתי העיר והנה תחלו אינעב
 כי גסגביא גם כהן סחרו אלארץ וזא
 ירעו ואם נפקית לחקלא זא קטילי
 חרבא ואם עלית לקרתא זא ממרע
 כפנא ארי אקספר אק כהין אתפנאו

מועבים

בדין ומל

ח ריש פסוק ומל

ח חנפו

לסחורתא על דבארעא זלא כקרו
 המאס מאסת את יהודה אסכנין
 געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו
 מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
 מרפא והנה בעתה המרטיש רטשתא
 יתדבית יהודה אסית יתבי עיני דחיק
 מימרך מדין אלקי תנא ולית דנא אסו
 סכרנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
 חובין זא פורענות חטאין ירענו
 יהודה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
 לך ידענא יש חובנא וחובי אבהתנא
 ארי חבנא קדמך אלתנאן למען שמך
 אלתנבול כסא כבודך זכר אלתפר ברוך
 אתנו לא תרחקנא בדיל שמך לא
 תנפיל את רבית כורסי יקרך ייעול
 דכרין קיס אבהתנא קדמך לא תשני
 קימך עמנא היש בהכלי הגוים מגשמים
 ואס השמים יתנו רבבים חלא אתה הוא
 יהודה אלהינו ונקודה לך כי אתה עשית
 את כל אלה הא לית צדוק בטעות
 עממא לאחתא מסר אאם שמיא
 לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך
 חלא אתה הוא אלהנא ונספר קדמך ארי
 את עבדתית כל אלהין

ל

וחס

ז

איש

א

ו

ח

בספ

טו

בטע

בספ

ולא ידעו כי ימכרו אלארץ ולא ידעו המעתיק הרים - ובעתהם ובניהם כי וסימכר ונשיהם וזהו חש - חלא זחס
 בספ וסימכר היש בהכלי הגוים הקמת -

יהוה אלי אסיע מד משה ושמואל
לפני איז נפשי אלהים הזה שיה
מעלפני ויצאני ואמר יש לי אס יקום
משה ושמואל למבעי מן קדמי לא
רעוא קדמי בעמא הדין שלח מארע
בית שכינתי ויגלוז ויהיה כיהאמר
אליב אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר
לשבי לשבי ויהי ארי וימרוז לך לאן
נגלוז ותימר להון כדנן אמר ש דלמותא
למותא ודלחרבא לחרבא ודלכפנא
לכפנא ודלשביא לשביא ופקדתי עליום
ארבע משפחות נאם יהוה את החרב
להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולחשחית ואסער עליהון ארבע
פורענון כישן אמר יש ית דקטלין
בחרבא למקטל וית כלביא לגררא
וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא
למיכל ולחבלא ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל מנשה בן חזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה בירושלם
ואת בנינון לזיע לכל מלכות ארעא על

ל

מחרש
סימ

ל
וחס

לזעוה
ק
ג
וכל
דבר
יג
כוח
בג
ח

דלא תבו כמנשה בר יחזקיה מר
שבטא רבית יהודה על ראסגי למעבר
בירושלם כי מי חמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסגר לשאל לישלם לך
ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן יד
עלך ומן יזור למשאל לשלם לך
את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט אתי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם את שבקת פלחני אמר ש לאחרא
אסתחרית וארים ית מחת גבורתי עלך
ואחבלניך על דהוית וכלא למתב ולא
תכת ואזרם כמזרה בשערי הארץ
שכלתי אפרתי את עמי מדרביתם לוא
שבנו וכמא דדן כמדריא פין כדריית
ית עמי בקרוזי ארעא תכילית אכידית
ית עמי מאורחתהון כישתא לאתבו
עצמולי אלמנותו מחולימים הבאתי
להם עלאם בחור שודד בצעהרים חפלי
עליה פתאם עיר ובהלות סגיא חקדמי
ארמלתהון מחלי יממין איתתי עליהון
עלסיעת עולימיהון כזוזין כודבטיהוא
איתתי עליהון משרין בתפין וחסילא
קרויהון אמר לה ילדתה שבעה
נפחה נפשה באה שמשנה בעד יומם

י
ח
ח
בל

ל

ל

ל
מ

תנ
כ
ל

ית
ח
רשע

לשלם ח חס בליש וסימבד ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון ב בן שיבתו בוקר ויהרגם - למות למות לחרב לחרב לרעב לרעב לשבי לשבי מחרש

בִּישָׁה וּחִפְרָה וְשָׂאֲרֵיתָם לַחֲרָב אֲתָן
לִפְנֵי אֵבֵיהֶם גַּם יִתְּנוּ צִדְיָאֵת אֲדֵעֻזָּן
מִבְּלִי עֲמָהּ הֵזֶה לַמַּפָּחַת נִפְשֵׁי יִקְדָּחוּ
כַּחֲיִיחוֹן דְּעֵד רֵאִינוֹן קִיִּימִין בְּדֵי יָדוֹ
זֶאת כִּנְעוֹן וְשִׂאֲרֵיחוֹן לַחֲרָב אֲמַסֵּר
קִדָּם כְּעֵלִי רַב־כִּיחוֹן אֲמַר־שִׁי

אִילָנֵי אֲמִי כִּי יִלְדֵתֶנִי אִישׁ רֵב
וְאִישׁ מִדּוֹן לְכַלֵּה אֶרֶץ לֹא נִשְׁתִּי וְלֹא
נִשְׁוֹבִי בְּכֹה מִקְדָּלוֹנִי וְיִלְדֵי אֲמִי אֲרִי
יִלְדֵתֶנִי לְמַהוּי גִבּוֹר דִּין וְאִנֶּשׁ מִצּוֹ
לְכַלֵּיתִי כִּי אֲרַע אֲלֵא רֶשֶׁן כִּי זֶלֶא מֵא
דְּאִנֵּא רִשִּׁי אִנֵּא תִבַּע מִנְהוֹן לְכַלֵּהוֹן
מִלִּסְטִיז לִי אֲמַר יְתוּה אִסְלֵא שְׂוֹתֵךְ
לְטוֹב אִסְלֵא הַפְּגַעְתִּי בְּךָ בַּעַת רַעָה
וּבַעַת צָרָה אֶתְּהַאֲבִי אֲמַר יִשָּׂא אִסְלֵא
סוֹפֵךְ יִהְיִי לְטוֹב אִילֵא אִסְלֵא יִיִתְּנוֹן
יִיבַעוֹן מִנֶּךְ בַּעֲיָדָן דְּרִיתִי עַל־יְהוֹן
סְנֵא הוּא וְעֵיק לְהוֹן בַּעֲיָדָבְבֵא יְתִירַע
בְּרִיזֵה בְּרִיזֵה לְמַצְפּוֹן וּנְחִישֵׁת מִלֶּךְ דְּתַקִּיף
בְּרִיזֵה לֵא יִסְק לְסַעִיד מִלֶּךְ דְּתַקִּיף בְּרִיזֵה
זְכַנֵּשׂא יִיתִי מִצִּיפּוֹנֵא עֲלֵה לְמַת בְּרִיזֵה
חִילֵךְ וְאוֹ צְרוּתֵיךְ לְבִזֵּא תֵן לֹא בְּמַחִיר
וּבְכֹל חַפְּזֵיךְ וּבְכֹל גְּבוּלֵיךְ נִכְסֵיכֹן
וּבֵית גְּנִזֵּיכֹן לְבִזֵּא אֲמַסֵּר לֹא בְּדַמִּי

בְּחֹזֶק יָד וְחַיִּיתוֹן פָּלַחִין לְטַעוֹתָא וְכָל
תַּחֲוֵמֵי כֹחַ וְהַעֲבַרְתָּ אֶת אֲבִיךָ בְּאֶרֶץ
לֹא יָדַעְתָּ כִּי אִשׁ קָדְחָהּ בְּאֶפֶי עֲלֵיכֶם
תִּקְרָה וְתִשְׁתַּעַבְדוּן לְבַעֲלֵי רַב־כֹּחַ
בְּאֶרֶץ אֲדָמָה עֲתִידִי קִידּוֹם תִּקְרָה
כִּי אִשׁ אֲנִי מִן קִדְמֵי בְרָגָה עֲלֵיכֶם
יְהוָה אֱתִידַעְתָּ יְהוָה זְכַרְנִי
וּפְקֹדֵנִי וְהִנָּקֵם לִי מִרָדְפֵי אֱלֹהֵי אֶרֶץ אֲפֹקִי
תִּקְחֵנִי וְעֵשְׂתָהּ עֲלַיָּךְ חֶרֶף אֶת גְּלוֹי
קִדְמָךְ שֶׁ יֵיעוֹל לְכַדְנִי קִדְמָךְ וּפְקֹדֵנִי
לֹא יִטְבֹּא לִי וְאִסְעֵר עַל בַּעֲלֵי רַב־כֹּחַ
וְאֶת פְּרַע לִי מִן רָדְפֵי זֵלָה תִּתֵּן אֶרְבָּא
לְעַלְבְּנֵי גְלוֹי קִדְמָךְ וְקִבִּילִית חִסּוּדִין
עַל מִימָרְךָ נִמְצָאוּ דְבָרֶיךָ וְאֶכְלָסוּיָהּ
דְּבָרֶיךָ לִי לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמַחַת לְבָבִי כִּי
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת
קִבִּילִית לְפָתְגְמָךְ וְקִיַּמְתִּינוּן וְהִזְוָה
מִימָרְךָ לִי לְבִיעַ וְלִחְדוֹת לְבִי אֲרִי
אֶת קִרֵּי שִׁמְךָ עָלַי שֶׁ אֱלֹהֵי עֲבָאוֹת
לֹא יִשְׁכַּח בְּסוּר מִשְׁחָקִים
וְאֶעֱלֶה מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁכַּח כִּי זַעַם
מִלֵּאתָנִי וְלֹא יִתִּיבִית בְּסִיעֵת מִשְׁכַּחִין
זֵלָה חֲדִיתִי מִן קִדְמֵי מִימָרְךָ פְּרִישׁ
יִתִּיבִית אֲרִי נְבוֹאֵן דְּלוּט מִלֵּיתָנִי וְלִמָּה

קדמ
והעברה
בתל
והעברתך
י
סימ

ז
ה
פ
ב

၂.
၄၈၁

א
 ז
 פ
 מ
 ה
 י
 נ
 ו
 ח

ز م ز م

2511.27

האויבה וסימני המבעות חס ושבוש שביהם וחב לעיר למלך תמו חרבות-- הנשית ב וסימני לא נשית ולא נשוי ב נשית טובה

היה כאילו נצח ומכתי אנושה מאנה
 תרפא היתה לך לי כמו אכזב מים
 לא נאמנו ולא הוזה פני לאפרש
 ומחתי תקיפא מסרבא לאיתסאח
 לא יהי מימרך לי כדכין כמכוער דמין
 דפסקין מוהי לכן כדאמר
 יהוה אסתשוב ואשיבך לפע תעמר
 ואסתו ציא יקר מאלל כפי תתה ישבו
 חמה אליך ואתה לא תשוב אליהם
 ככין כדנן אמר ש אסתוב ואסתניך
 קדמי תשמייש ואסתת כי רשיעניא
 למחוי צדיקיא רעות מימרי תקיים
 יתנהון אינון לפתגמך זאת לא תתוב
 למטעי בתריהון ועתתך לעם הזה
 לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך
 ולא יוכלו לך כיאתך אני להושיעך
 ולהצילך נאסיהוה ואתניך לעמא
 הדין כשור דנחש כדיר ויגיוון לקנך
 ולא יכלו לך ארי כסעך מימרי
 למפרקך ולשיצבותך אמר לי וזהותך
 מין רעים ופדתך מקב ערצים
 ואשיצביןך מיד מבאשין ואפרקנך
 מיד תקיפין ויהי דבר יתה
 אלי לאמר וזהו פתגם נבואה מן קש

ל

יג
 בסע
 בסע
 ל
 חס

ג
 בסע
 ומר

יג
 חס
 חס
 חס
 חס

עמי למימר לא תשח לך אשה ולא
 יהיו לך בנים ובנות במקום הזה לא
 תיסב לך איתתא ולא יהיו לך בנים
 ובנות כאתרא הדין כיבה
 אמר יהוה עלהבנים ועלהבנות
 הילודים במקום הזה ועלאתם הילדות
 אתם ועלאתם המולדים אתם נאדן
 הזאת ארי כדנן אמר ש עלבני ועל
 בנך דמתילדין כאתרא הדין ועל
 אימהתהון דילדין יתהון ועלאתהון
 דמולדין יתהון כאתרא הדין ומותי
 תחל לאיסימתו לא יספדו ולא יקברו
 לדמן עלפני הארמה יהיו ובחרב
 וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל
 לעוף השמיים ולבהמת הארץ ומתי
 ממרעי כפן ימותו לא יסתפדו ולא
 יתקברו לזיכל מצדד עלאפי ארעא
 יהיו ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי
 נבילתהון משגרא למיכל לעופא
 דשמיא ולבעירא דארעא
 כיבה אמר יהוה אל תבוא בית
 מרזח ואלתלך לספור ואלתנך להם
 כיאספתי את שולמי מאת העם הזה
 נאסיהוה את החסר ואת החרחמים

ב
 בסע
 בסע
 ל
 חס

ג
 חס
 ל

ג
 ומ
 חס

ג
 חס
 חס
 חס
 חס

יוכלו יא וסימב ל קוס אמחיס ויהונתן צפן ונלחמן ונלחמן אדברה מביא זנח מניש נעו ספור ג מל בליש וסימ ואל אליך לספור צמח ער
 ספור ס תנב ג חס בליש וסימב ואלתנך ואלתנך חס חס חס חס חס

ארי כדנן אמר ש לא תיעול לבית
 מרחא ולא תהך למספר ולא תדוי
 להון ארי כנשית ית שלמימן עמא
 הדין אמר יי ית חסדא וית רחמי ומתו
 גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו
 ולא יספרו להם ולא יתגדר ולא יקרח
 להם וימותו ברבין ורעין בארעא
 הא לא יתקברו ולא יספרו להון ולא
 יתחממו ולא ימרטו להון ולא יפרסו
 להם על כל רנחמו עלמת ולא ישקו
 אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו
 ולא יפרסו להון על אכל רנחמותהון
 על מיתא ולא ישקו יתהון כס תנחומין
 גבר על אבוהי ועל אמהי ובית משתה
 לא תבוא לשבת אותם לא כל ולשתות
 ובית אסחרותא לא תיעול לאסחרא
 עמהון למיכל ולמשתי

ה
 ח
 נ
 ע
 ב
 כ
 ס
 ה

כ"ה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני משבית מן המקום הזה
 לעיניכם ובימיכם קול שוין וקול
 שומחה קול חתן וקול בלה ארי כדנן
 אמר ש צבאות אלהי ישראל האנא
 מבטילמן את לא הדין לעינינו ובזמנן

ה
 ב
 ט
 כ

קלביע וקל חדא קל חתני וקל כלן
 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
 האלה ואמרו אליך על מה חסד יהוה
 עלינו ואת כל הדעה הגדולה הזאת ומה
 עוננו ומה חטאתינו אשר חטאנו ליהוה
 אלהינו ויהי ארי תחוי לעמא הדין ית
 כל פתגמי האלין ויימדון לך עלמא
 גדר ש עלנא ית כל בשתא רבתא הא
 ומא חובנא ומא סור חנא רחבנא קום
 יי אהנא ואמדת אליהם על אשר עזבו
 אבותיכם אותי נאס יהוה וילכו אחרי
 אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם
 ואני עזבו ואת תורתי לא שמרו ואתמר
 להון על דשבקו אבהתכון פלהני אמר
 יי אטעו בחרטעות עממיא ופלהון
 וסגידו להון ופלהני שבקו וית אוריית
 לא נטרו ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם
 והנכם הלכים איש אחרי שררעת לבד
 הרע לבלתי שמע אלי ואתון אנא שתון
 למעבר מאבהתכון והא אתון אזלין
 גבר בחר החור לביה בישא כדילדלא
 לקבלא למימרי והטלתי אתכם מעל
 הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם

כ
 ו
 ד
 ח
 ו
 כ
 ב

ב
 מ
 ב

ה
 היום

ב
 חתך

ישקו ב וסימכב העלדים תנחומים חיתו שד... עלמת ב וסיג מתאבלות לנחמן על... כה אמר ש צבאות אלהי ישראל וסיג וסימכב משבית
 על הכלים על כדילדלא וסימכב עוד יקנו באשר נתך בתבכל כגדק...

וַיַּעֲבִיר לִיה אֶנְשֵׁי חֹלֶץ וְאֶנֶץ טַעֲוֹן
 וְלִית בְּהוֹן צְרוּךְ לְכָל הַנֶּץ מוֹדִיעִם
 בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי עִם אֲתִירִי וְאֵת
 גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ כִּי שָׂמִי יְתוּחַ בְּכִיךְ
 הָאֶנְא מַחֲוִי לְהוֹן בְּזִמְנָא הָאֶחָד וַיִּנּוֹן
 יֵת פֹּרַעְנוּתִי וְיֵת מַחַת גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ
 אֲדִי שָׂמִי שִׁי חֲטָאת יְהוֹדָה
 כְּתוּבָה בְּעֵט בְּרִזָּל בְּצַפְרֵץ שְׁמִיר חֲדוּשָׁה
 עַל לֹחַ לְבָס וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֶיכֶם
 חוֹבֵי בֵּית יְהוֹדָה כְּתִיב בְּעֵיט בְּרִזָּל
 בְּטַפֵּר שְׁמִיר חֲרִיתִי עַל לֹחַ לְבָהוֹן
 וְלְקַרְנוֹת אִיגוּרֵיכֶם בְּזִמְנָא הָאֶחָד
 וְאֲשִׁירֵיהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבוּעוֹת
 הַגְּבוּחוֹת כְּאִדְכָּא בְּהוֹן אִיגוּרֵיהוֹן
 וְאֲשִׁירֵיהוֹן תַּחֲוֹת כָּל אֵילָן עֵבּוֹק עַל
 רִמָּתָא מְטַלְתָּא הָרִירִי בְּשִׁיחַ חֵילָךְ
 כְּלָאוּ צִרְתֵּיכֶם לְבֹא אֲתֶם בְּמַתֵּיב בְּחֲטָאת
 בְּלִגְבוּלֵיכֶם עַל דְּפִלְחוֹתוֹן עַל טוֹרֵינָא
 בְּחִקְלָא נִכְסֵיכֶם וְכָל בֵּית גְּנִיכֶם לְבִינָא
 אֲמַסְרֵי בְּחֹבֵיכֶם וְהָיוּ תוֹן פְּלִחֵי קִלְטַעוֹתָא
 בְּכָל תַּחֲוֹמֵיכֶם וְשִׁמְטוֹתָא וּבְדָמֵי חֵילָךְ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהָעֵבְדִיתִיךָ אֶת אֲבִיכֶם
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ כִּי אֲשֶׁר קָרָאתָם
 בְּאֶפֶי עַיִן עוֹלָם תוֹמָךְ וְאֵתִי סֵנְאָה

על ארע כוז ואתי צריא בשמיסתא
 ובכין ארע כוז פורענות דינין עד
 ארגלי זת כוז מאחסנת כוז דיה בית
 לכוז וזשתע כוז לזעלי דבכי כוז
 בארעא דלא ידעלון ארי קידוס תקיף
 פאישא נפך מן קדמי ברגז עד עלמא
 יחול
 כחאמר יהוה ארור
 הגבר אשר יבטח באדם וישם בשור
 זרעו ומזיתוה יסור לבו כדנן אמר
 יש ליטגברא דיתרחיק באנשא וישוי
 בסרא לוח צניה זמן מימרא דש יעדי
 לביה והיה כערער בערבה ולא יראה
 כייצא טוב ושכן חררים במדבר
 ארץ מלחה ולא תשבו ויהי כעכו ביתא
 במישלא אלא יחזי ארי ויתי טובא וישרי
 אלא אלה במדברא פארעס דום אלא
 אתתבת
 ברוך הגבר אשר
 יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ופריך
 גברא דיתרחיק במימרא דש ויהי
 מימרא דש לוח צניה והיה כעכו שתוי
 עלמים ועליו בר ישראל שרשיו ולא
 ירא כייצא חסו והיה עליו רענן
 ובענת בצרת לא ירא גולא ימיש
 מעשות פרי ויהי כאילן דשתיל

ח
ג
יסוד
יסוד
אס
עליהם
טוב

ישראל
חוק
בספ
מלחמה

יבא ד' חסדך וסימנך מתאם יבא חסד ועל יהוים ואיהביתא כס ואלא תשב וסימנך בית תבנה והיה כעד עד לכן ישבן צייס לא תעבר

על מצוע דמיך זעלנדיך יעלה
שור שוהי זלא יחזי ארי ויתחומא
ויהוז סר פוהי עזוף ובשעת בצורתא
לא יתיר זלא יפסוק מלמעבד פיריך
עקב חלב מכל וצנש הוא מי ידענו
נכיל ליבא מכולא זתקיף הוא מקי ידענו
אני יהוה חקר לבבך כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי מעללי אלא יש
חקר ליבא בחד כוליתא זלמי יתק
לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי
קרא גדול זלא ילד עשה עשר זלא
במשפט ברחמי ימיו עזמנו ובאחריתו
יהיה נבליה כקורא דמכנש ביעין
דלא דיליה זמשחין אפוחין דבתלוהי
לא זחלון פיך כלגבר רשיע דקענכסין
בלא כדילא בפלגות יומיה שביק
לחון ובסופיה מתקרי רשיעא כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פורענותא תתעבד מעה מן קדם
דשכינתיה על כורסי יקרא בשמי
מרוםא עילמן אולא מקביל אתר
בית מקדשנא מקוה ישראל יהוה
כלעזכר יבשו יסודו בארץ יפתבו
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

ל
ח

ב
בס
כ
אעשה

י
מ

ו
סוד

סיפור ישראל כל שצדקו פלחנך
יבחתוך ורשיעא דעבדו על מימרך
בגיהנם אנון עתידך למיפל ארי שבו
פלחנך יבדיליה את מיתי עליהו
יקרא כמצוע דמיך דלא פסקין מוהי
רפאנו יהוה וארפאנו שיעני
ואושעה כיתחלת אתה אסיני יב
זאתסי פלוקני זאת פריק ארי תושבתי
את הנה המה אמרים אלי איה דבר
יהוה יבאנא יהא אנון אמדין לי אן
דאתנכיתא בשמא דש יתקיים פען
ואני לא אצתי מרעה אחריב ויום אנש
לא חתאניתי אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך בנה ואנא לא עכבית על
מימרך מראתנכא עליון לאתבותון
לדחלתך וליום ביש דאת מיתי עליון
לא חמירית את גלי קדמך אפקות ספון
גלי קדמך הוה אלתה ללי למחתה
מחסית אתה ביום רעה לא יהי מימרך
לי לתבר דוחצני את בעידן עקא יבשו
דפלי וא לא בשעה אני יחתימה ואר
אחתה אני הבא עליהם נס רעה ומשנה
שיכרון שברם יבחתוך דפיי זלא
איבחת אנא יתכלמון אנון זלא אתפלמי

ל

ב
סעל

ס

ב
דבר
חכמים

ל

ל
ח

ב
בס

ולתת ח וסימנך ולתת איביך לפניך ולתת להם צדה ולתת עליכם היום ברכה ולתת שקון המקום הזה בדת פת גדר ולתת לאיש כדרכו ית

אנא איתא עליהו יום בישוע עלה תלין
 תכרא תכרעון כה אמר יהוה
 אלי הוה ועמדת בשער בני עמ אשר
 יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו
 ובכל שיערי ירושלם וכדנן אמר י
 לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דעלון
 ביה מלכא דבית יהודה ודיפקון ביה
 ובכל תרעי ירושלם ואמרת אליהם
 שמעו דברי יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
 וכל ישיבי ירושלם הבאים בשערים
 האלה ותימר להון קבילו פתגמא ד
 מלכא דבית יהודה וכל דבית יהודה
 וכל יתבי ירושלם דעלון בתרעניא
 האלין כה אמר יהוה השמרו
 בנפשותיכם ואלתשאו משא ביום
 השבת והבאתם בשערי ירושלם
 כדנן אמר י אסתמרו בנפשותכון
 ולא תסלון מטול ביוםא דשבתא
 ותעלון בתרעי ירושלם ולא תצאו
 משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
 לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
 צויתא את אבותיכם ולא תפקון מטול
 מבתיכון ביוםא דשבתא וכל עבידא
 לא תעבדון ותקדשו ית יומא דשבתא

העם

מל

א

כמא דפקידית את אבהתכון ולא שמעו
 ולא חסו את אננס ויקשו את ערפם
 לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר ולא
 קבילו ולא ארכו ית אדנהו זאק שאו
 ית קד להון כדיל לא למשמע וכדיל
 דלא לקבלא אלפן וזהה אם שמע
 תשמעון אלי נאס יהוה לבלתי הבא
 משא בשערי העיר הזאת כיום השבת
 ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
 בה כל מלאכה ויהאם קבלא תקבלון
 למימרי אמר ש כדיל לא לא ער לא
 מטול בתרעי קרתא הא ביוםא דשבתא
 ולקדש ית יומא דשבתא כדיל לא
 למעבד בה כל עבידא וצאו בשערי העיר
 הזאת מרכים ושלים ישיבים על כסא
 דא רכבים ברכב ובסוסים חמה ושירים
 איש יהודה וישיבי ירושלם וישבדו
 העיר הזאת לעולם ויועלון בתרעי קרתא
 הא מלכין ורבבין יתבין על כרסי דין
 רבבין ברתין וכל סוסין אנן ורבבין
 אנשי יהודה ויתבי ירושלם ותתע קרתא
 הא לעלם וצאו מערי יהודה ומסבנות
 ירושלם ומארץ בנימן ומזה שפלה
 ומזההר ומזהנגב מבאים עולה וצב

שמעו

ב

ב

והעם
 וכל יהודה וקיימכו ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה ויהושפט שמענו ויעשו חללים ויעבדוהו הפסח וכל ריש פסח כולו יחד בנפשות
 וכל יהודה וקיימכו ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה ויהושפט שמענו ויעשו חללים ויעבדוהו הפסח וכל ריש פסח כולו יחד בנפשות

וכל יהודה וקיימכו ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה ויהושפט שמענו ויעשו חללים ויעבדוהו הפסח וכל ריש פסח כולו יחד בנפשות

ל
ח

ומנחה ולבונה ומכאן תורה בית יהודה
דייתון מקדש בית יהודה ומסחרני
ידושלם ומאדע שיכט בנימין ומן
שפילתא ומן טורא ומן דרומא מיתן
עליון זככת קודשין וקרנן ולבנות
ומעלי תורה בית מקדש שאר פשוט
לא תשמעו אלי לקדש אתיוס השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשערי ירו
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה
זאם לא תקבלו למימרי לקדש את
יוםא דשבתא ובדיל דלא למיפול
מטול ומיפל כתרעני ירושלם ביוםא
דשבתא זאד ליקאישתא בקרדיהא
ותשיצי בידנית ירושלם זלא תטפוי
הדבר אשר היה אליהם
מאת יהוה לאמר פתגם נבואה דהזה
עם ירמיה מן קיש למימר קום וירדת
בית הני צר ושמה אשמי עבדתי דברי
קום ותיחות לבית פחדא זמנ אשמענ
ית פתגמי וארר בית הני צר והנה עשה
מלאכה על האבנים ונחתית לבית
פחדא זה הוא עבד עבדתיא על
סדנא ונשחת הכלי אשר הוא עשה

ב
לש
ביאה
וחס
עם
המלך

יח

פ
די
פס
וח
ואשמיע
הוא
והנה הוא
ק

ב
בא

ג
מל

ויברכ
הכניצר
חס
תפלו ומל

ג
מל

דאח
רגע
והיה

ג

ית
ה

בחדר ביד הני צר ושב ויעשה כל
אחר באשר ישר בעיני הני צר לעשות
זאת כל מנא דהוא עבד דטינא צד
פחדא זכת לעבדיה מן אחרן כמא
דכשר בעיני פחדא למעבד
ויהי דבר יהוה אלי לאמור
זהה פתגם נבואה מן קיש עמי למימר
הכניצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישאל נאם יהוה הנה בחדר ביד הני צר
בן אתם ביד בית ישראל זהא פחדא
הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לבון
בית ישראל אחר יי הא כמא דטינא צד
פחדא כין אתון השיכין קדמי בית ישראל
רגע אבד עלגוי ועל מלכה לגתוש
ולנתון ולהאבד זמן אמר ליל על עמא
זעל מלכותא למעקר ולתדעא ולתפא
ושל הגוי הוא מערתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתני
לעשות לו ויתוב עמא הוא מבשתי
דגזרית עליו ואתיב מן כשרתא
דחשיבית למעבד ליה
אבד עלגוי ועל מלכה לבנות ולנטוש
זמן אמר ליל על עמא זעל מלכותא
למכני ולקיימא ויעשה הרעה בעיני

קוס טריע פסקי וסימבד התהלך מלכה קדש דד לקראת צרפתה וירדת אלביבה וחברו כי עליך הדבר ה- זלנכונן ג וסימבד נאח
רגע והיה ה-

לכלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה
 אשר אמרתי להיטיב אותי ויעביר
 רביש קרמי בדיל ולא להכלא למימי
 ואתיב מן טבתא דאמרית לאיטבא ליה
 ועתה אמרנא אלאישיה וידה ועל
 יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
 הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
 עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך
 הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ובען אימר כען ראש יהודה ולתכי
 ירושלים למימר כדנן אמר ישהא אנא
 בדוי עליכון בישא ומחשיב עליכון
 מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
 בשתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון
 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
 נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה
 ואמרו תבנא מבתר פלאנך ארי בתר
 עשתוננא נהך וגבר הרחור לביה
 בישא נעביר
 לכן כה אמר
 יהוה שאלנא בגוים מי שמע כאלה
 שערדית עשתה מאד בתולת ישראל
 בכין כדנן אמר י שאלו כען נעממא
 מן שמע כאלין שגו עבדת לחורא

שנחיים

מל ימים

מל בספ

מל

וכת כן

כנשתא דישאל להי עזב מצור שדי
 שלג לבנון אם ינחשו מים זרים קרים
 נוזלים כמאדלית אפשר דיפסוק תלג
 נחית על חקלי לבנון כיין לא יפסקון מי
 מטר נחתין ומי מבווע נבעין כישכחני
 עמי לשוא יקטרוני כשלוס בדרך כהם
 שכלי עולם ולכת נתיבות דרך לא
 סלחה ארי שבקו פלחני עמי לא להנחה
 אסיקו בוסמין זאטע יאונן באורחתון
 בישתא משבילין תקנין דמן עדמא
 למיזל באורחין ולא תקנן בשבילין ולא
 מצבשיין לשום ארצם לשמה שרוקת
 עולם כל עובר עליה ישם ויניד בדאשו
 לשואה ארעהון לצדו אשת ממזות עלם
 כל דיעבר עלה יכילי ויניד בדישיה
 כרוח קרים אפיצם לפנא ויב עקמולא
 פנים אראם ביום איהם ככידור רוח
 קדומא כין אבד ירנון קדם בעלי דנכחון
 קדל לא אפיז אחזינון ביום תברחון
 ויאמרו לכו ונחשבה על דמיה מחשבות
 כולא תאבד תורה מפהן ועצה מחכם
 ודבר מנביא לכו ונכחו בלשון ואר
 נקשיבה אל כל דבריו ואמרו איתו

ל חס

מל

ל חס

ל מל

ל חס מל חס

שריקת

ל מל

ל

ל

פרי מחשבותם אחרי מחשבותינו אדום ובכר כי לא מחשבות מל בעלם י שגמחם בדי על הטובה כ וסימנתי ונחמתי שמחיים פ

ונחשיב עליה מיה מחשבך ארי לא
 תפסוק אורא מכהין ומילך מחכים
 ואולפן מספר איתי זנסהדניה סהדון
 דשקר ולא נצית לכל פתגמוה וקשיב
 יהוה אלי ושמע לקולי ריבי גלי קדמך
 יידיני ושמיע קדמך עלבני הישרים
 תחת טובה דעה כי ברו שוחר לנפשי
 זכר עמדי לפניך לזכר עליהם טובה
 להשיב את חמתך מהם האפשר
 לשלמא חלק טבתא בשתא ארי כרו
 פחית למקסלי ויעור דברן מקמי
 קדמך למלא עליהן פתגמין תקנין
 לאתבא ית חמתך מנהון לבן תנאת
 בניהם לרעב והגרם עליהם יחרב
 ותהינה נשיהם שכולות ואלמנות
 ואנשיהם יהיו חרגי מות בחוריהם
 מכיחרב במלחמה בכיזת פנהון
 לכפנא ותבינון עלידי קטורלי
 חרבא ויהו יק נשיהון תכלין וארמון
 וגבדיהון יהון קטילי מותא עולימיהון
 מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה
 מבתיהם כי תביא עליהם גדר פתאם
 כי ברו שיחה ללכדני ופחים טמני

ל

והם

ל

ב

ח

כ

ו

כ

ה

ג

ו

ק

לרגלי תשתמע צוחתא מבתיהון ארי
 תיתי עליהון משריץ בתכין ארי כרו
 פחית למקסלי וקוליין צלו לפרסת דגלי
 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם על
 למות אלהתכפר על עונם וחטאתם
 מלפניך אלהתמחי והיו משלים לפניך
 בעת אפך עשה בהם ואת שידיע וגלי
 קדמך ית כל אתמלוי כיהון עלי למקסל
 לאתכפר על חוביהון וחטאיהון מן
 קדמך לאיתמחון ויהון מתקלין דמן
 קדמך בעידין רוגזך אתפרע מנהון
 כה אמר יהוה הלך וקניית
 בקבוק יצר חרש ומאקני העם ומאקני
 הכהנים כדנא אמר יש איל ותזכין
 זלוע דחסף פחר ותדבר עמך מסבי
 עמא ומסבי כהנא ויצאת ארצא
 בדהנא אשר פתח שער החרסות
 וקראת שם את הדברים אשר אדבר
 אליך ותיפוק לחילת כר הנזם דקום
 תרע קרקלתא ותתנבי תמן יתפתגמא
 דאמליל עימך ואמרת שמעו דבר
 יהוה מלכי יהודה וישיבי ירושלם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

ויהיו
פסוק
ל

י

ק

ויהיו יא רפ וסימנ ויהיו דם ויהיו תאמים קדמא ויהיו לאות בבע ישראל ויהיו על מזיך דבלי האנשים מבשלים נדלים חיים שדיך
 ויהיו כמכר 4-8

הגלי מכיארעה עלה מקום הזה אשר
 כל שמעה תצלנה צעני ותימר קבול
 פתגמא ריש מלכא דבית יהודה ויתבי
 ירושלם כדנן אמר יש צבאות אלה
 דישאלה ארנא מיתי בשתא על אתרא
 הדין דכל דישמע עינה וצלן אדנוהו
 יען אשר עזבני וינכרו את המקום
 הזה ויקטרוכו לאלהים אחרים אשר
 לא ידעום קמת ואבותיהם ומלכי יהודה
 וקלאו את המקום הזה דם נקים חלף
 דשבקו פלחני וסאיכו ית אתרא הדין
 ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממא
 דלא ידעונינן אנן ואבהתהון ומלכא
 דבית יהודה ומלוי ית אתרא הדין דם
 זכאי וזכנו אתבמות הפער לשרר
 אתבניהם באש עלות לבער אשר
 לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על
 לבי וזכנו ית במת בעלא לאוקרא ית
 בעהון בנורא עלון לבער לא דלא
 פקידית באוריית ואלא שרלית בידי
 עבדי צדיקא ולא דעא קדמי
 לכן הנהימם באים נאם
 יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת
 וגיא צהנם כי אסגיא ההרקה בכיץ

ג
 ובר
 ער
 המקום
 הזה
 ועל
 יושבי
 כול
 צד
 א

ה
 מל
 בנדי

ג
 לא
 צוית

ה
 בטע
 בספ
 אברם

הא יומא אתק אמר יש אלא יתקרי
 לאתרא הדין עוד תופת חילת בר
 חנום אלהי חילת קטיילא וצבאותי
 את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
 והפלתים כחדב לפע איביהם ובידי
 מבקשי נפשם ונתתי את נבליהם
 למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 ואקליל ית מילך אנש יהודה ויתבי
 ירושלם כאתרא הדין וארמיון כחנא
 קדם בעלי דבניהון ובידי צעני למקטלו
 ואתיין ית נבליהון משגרא למיכר
 לעופא דשמא זלבעירא דארעא
 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשררה
 כל עבר עליה ישם וישרק על כל
 מכתייה ואשווי ית קרתא דא דצדו
 ולא שתממו כל דיעבר עלה וכלי וינוד
 על כל מחתהא וזהא כלתים אתבשר
 בניהם ואתבשר בנתיהם ואישבשר
 רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר
 יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם
 ואוכלונו ית בסר בניהון וית בסר
 בנתהון וגבר נכסי קר ביה יצון בעלא
 ובעשתא דיעיקון להון בעלי דבניהון
 ודבעני למקטלהון ושברת הבקבוק

ל
 וחס

סימ

ל

ה

חס

וכר

על

דכופ

ל

וחס

עלה מקום ג' וסימנא אספך דמלך תצלנה וכל ועל יושבין כוורת במא ג' - סימ' ושמתי מבתי כח והיתה אדום מבתי כח מקצת
 מבתי כח אנושה ומבוכה כח מל דמל ג' -

לעיני האנשים ההלכים אותך ותתנח
 זלועא לעיני גברא דאזלין עמך
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 ככה אשר את העם הזה ואת העיר
 הזאת כאשר ישב לאת כלי חיוצר
 אשר לא יוכל לתקן עוד ובתפת
 יקברו מאין מקום לקבור ותימרחון
 כדנן אמר יש צבאות כדנן את כר
 ית עמא חדין וית קרתא חדא כמא
 דמתבר ית מנא דפחדא דלא אפשר
 לאתפאה ליה עוד ובתפת יקברון
 מכלי אתר למקבר בקאעשה למקום
 הזה נאסיהוה וליושביו ולתת את
 העיר הזאת כתפת כי אעביר לאתרא
 חדין אמר יש ולית כוהי ולמיתן ית
 קרתא חדא כתופת ויהיבתי ירושלם
 ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
 הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
 על גגתיהם לכל צבא השמים והסך
 נסכים לאלהים אחרים ויהיו בתי
 ירושלם ובתי מלכא דבית יהודה
 פאתר תופת דמסרב לכל בדתא
 דאסיקו בוסמין על איגורי יהוה לכל
 חילי שמא נאסיו נסכין רטפות

ג
בטע
בספ

ל
כת
הי
מל

ג
מל
הכתובות

ל

הי
חט
11

עממא
 ויבא ירמיהו
 מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
 ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
 כל העם זאת אירמיה מתופת שלוח
 יש תמן לאתנבאה זקם בדרת בית
 מקדשא דיש ואמר לכל עמא
 כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מכי אלה העיר הזאת
 ועל כל עריה את כל הרעה אשר
 דברתי עליה כי הקשול את עירפס ולבתי
 שמוע את דברי כדנן אמר יש צבאות
 אלהא וישרא האנא מיתי על קרתא
 חדא דכל קרתא חדא ית כל בישותא
 דגזרית עליה ארי אקשיאו ית קרד לחון
 כדילדלא לקבלא ית פתגמין וישמע
 פשחור כדאמר הכהן והוא פקיד
 נגיד בבית יהוה את ירמיה הנבא את
 הדברים האלה ושמע פשחור כר
 אמר כהנא זהו מנא סגן כהנא
 בבית מקדשא דיש וירמיה מתנכי
 ית פתגמא חדין ויכה פשחור את
 ירמיהו הנביא ויתן אתו על המפתח
 אשר בשער בעמין העליון אשר
 בבית יהוה ואלקי פשחור ית ירמיה

מביא
ק

א

ס

מקרה
בבית
ש
ב
מקד
המקד
בגד
י

ואמרת אליהם בטע בספ וסימנך נבל ממלחא אשר ה ולתת ח וסימנך יוסף ויאמר משה מתהלך אני ש כתפת יתד גדר ומעל

ולא יכילית כי שמעתי דבת רביסמנור
 מסביב חגורו וגידנו כל אנשי שלמי
 שמרי צלעי אולי יפתחו ונכלה לו
 ונקחה נקמתנו ממנו ארי שמעית
 מילי סגיא לא דמתכנשי מסחור סחור
 חונו ונחויניה אמרין כל אנשי שלמי
 כמנין לאבא שא לי מא אם יטעי ונכור
 ליה ונתפרע פורענו לא מניה ויהיה
 אותי כגבור עליך עלבן דפי יכשלו
 ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
 עולם לא תשכח ויש דמימר יהי בסעדי
 כגבור תקום עלבן דפי ותקלון ולא
 יכלון למקם יכחלון להא ארי לא
 יצלחון ותחפיון את כל עוול עלם לא
 תפסוק ויהיה צבאות בחן צדיקראה
 כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
 אליך גלית את דבי ויש צבאות בחר
 קשוט גליון קדמוהי פוריון ולב אחזי
 פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרת
 ית עלבני שירד ליתוה הללו
 את יהוה כיה ציל את נפש אביון מיד
 מדעים שפחו קדם יש אידו קדם יש
 ארי שייב ית נפש מסכין מיד מבאשין
 ארור היום אשר ילדתיו יום אשר

ג
ח

ה
ח
ב

קדמ
שפט
צדק
בחן
שעצ
סימ
בתל
בחן
צדק
ראה
בעל
סימ

ג
נפש
ה

ג
בחר
עין

ג
ומל
ה

ג
מק
החמות
בבשת
באפס
תקוה
חד
בת
וחד
בנב
וחד
בכר

ילדתני אמי אליה ברוך ליט יומא
 דאתילידית כיה יומא דילדתני אמי
 לא יהי בריך ארור האיש אשר בשר
 אתאבלי לאמר ילד לך בן זכר שמם
 שמחהו ליט גברא דבשר יתאבא למימר
 אתיליד לך בן דכר דאיה חדייה ויהיה
 האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה
 ולא נחם ושמע זעקה בכור ותדועה
 בעת צהרים ויהי גברא ההוא כקרויא
 דהפך יש בלוגזיה ולא אתיתבא דישמע
 צוחתא בעפרא ויבא בעידן טיהלא
 אשר לא מותתני מרחם ותהילי אמי
 קברי ורחמה הרת עולם לוי דלא אמר
 עלי דמיתית ממעיין זהות לי פון אמי
 קברי זהות כד לא הוית למא זה מרחם
 יצאתי לראות עמל וגיון ויכלו בבשת
 ימי דלא ארנן מבטנא נפקית למחזי עמל
 ודיון זספן בכהתא יומי
 אשר תהיה אלי רמיהו מאת יהוה בשולח
 אליו המלך צדקיהו את פשחור כל
 מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן
 לאמר פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
 מן קדם שי כד שלח לותיה מלכא צדקיהו
 ית פשחור כר מלכיה וית צפניה כר

פ
נפש

ולא מוכלג וסימנטי פניתי פי ונלאיתי מלאתי גדולה - פתח ג' וחס וסימנטי אולי יפתח והנביא יפתח קצין - שם שמח ב שמחה

מעשיה כהנא למימר דרשנא בעלנו
אתיהוה כי נבוכדנצר מלך בבל
נלחם עלינו אנלי יעשה יתוה אותנו
ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו שלי פען
עלנא קדם ש ארי נבוכדנצר מלכא
רב כל מגיח קרבא כנא מא אס יעביד
יש עינא ככל פרישתיה ויסתלק
מנא ויאמר ירמיהו אליהם כוה
תאמר אל צדקיהו ואמר ירמיהו
להוין כדן תימלון לצדקיה כה אמר
יתוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בס את מלך בבל ואת חכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספת
אותם אלתוך העיר הזאת וכדן אמר
יש אלהי ישראל האנא מסחר ית מני
קרבא וביד כוז ראון מגיחין קרבא
בהוין עם מלכא רב כל ועם כסדאי
דעדיין עלי כוז מברא לשורא ואפעש
ית כוז לגו קרתא הדא ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה וכדן ע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול ואגיח אנא עמכון
ביד תקיפא וכדן ע מרמס וברגז
ובחמא ובתקוף רב והכיתי אתיו שבי

ג
מל
בנש
הוציא
יעשה
מיראס

6

2

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה
כדבר גדול ימותו ואמחי ית ירמיה
קרתא הדא וית אנשא וית בעירא כמותר
סגיא ימותו ואחריו כן נאס יתוה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו
ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת
מזחור מזחור ומהרעב ומהרעב ביד
נבוכדנצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב
לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם
וצתר כין אמר ש אמר ית צדקיה
מלך שבטא רבית יהודה וית עבדוהי
וית עמא ראשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד
נבוכדנצר מלכא רב כל וביד בעלי
דכיהוין וביד רבעין למקטלהוין ונחמון
לפתגם דחרב לא יחוס עליהוין ולא יחמל
ולא ירחם ואלה עם הזה תאמר כה אמר
יתוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות ולעמא הדין תימר
כדן אמר ש האנא זהב קרמיון ית
אורח חיי וית אורח מותא הישב
בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ובדבר והי צא ונפל על הכשדים

ז
ובל

4

4
פס
מן
מן
ומן

1

4
מל
אנינע
נפל

ו פיסוקי אית בהוין מן מן ומן וסימנא וייצר ש אדם כי יקריב ממחצית ואחריו כן נאס ש - ואת עבדיו וסימנא ויהי להשובת
וישקף ארונה ואחריו כן נאס ש אחר מרעה -

הצרים עליכם יתיה ויתדה לו גפשו
לשלל ויתוב בקרתא דא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוס
ויעתמע לכסדאי דעירין עליכון
דייחי ויהי ליה נפשיה לשיצבא וכי
שמתו פני בעיר הזאת לרעה וקלא
לסוכה נאסיהוה בירמלך בכל תנתן
ושרפה באש ארי חל דוגי בקרתא
דא לבישא ולא לטבא אמר שביד
מלכא בכלת מתמסר ויסקדנה בנורא
ולבית מלך יהודה שמעון דבר יהודה
ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו
פתגמא דשי בית דוד כה אמר יהודה
דינו לבקר משפט ודעילו גזול מיד
עושיק פזתצא באש חמתי ובערה
ואיז מככה מפני רע מעללהם לבית
דזיד כדנא אמר שדינו לצפרא דינא
ושיצבו אנסא מיד דאונים ליה
דלמא ידלק באש תא דוגי וישיצי
אלא יחי חיסמן קדם בישות עזבדכון
הנני אליך ישבת העמק צור המישור
נאסיהוה האמריס מייחת עליכו
וקמיבוא כמ עונותינו האנא שלח
דוגי עלך דיתבא בתקפא במקרויז

Handwritten text in a script, likely Indic, oriented vertically on the right side of the page.

[illegible]

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

٤
جز
١١

ולבית שאור למקדש מסילות ולבית מלך יהודה ולבית הדרכים והיה להצב ולבית יעקב חטאתם

הדבר הזה נבא בשערי הבית הזה
מלכים יושבים לדור על כסא דוד
ברכב ובסוסים הוא ועבדיו ועמו ארי
אם מעבד תעבדו את פתגמא הדין
זיועלון בחר עי פתגמא הדין מלכין
דחתין לדור על כסא דוד ודכין
ברתין ובסוסין הוא ועבדיו דר
ועמיה ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בנשבעתי נאם יהוה כי יחנה
יהיה הבית הזה ואם לא תקבלו את
פתגמא הדין במימרי קיומית
אמר ש ארי לחרבא יהי פתגמא הדין
כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה לי ראשי
הדברים ואם לא אשיתל מדבר עדים
לאנושבה ארי כדנן אמר ש על בית
שכטא דבית יהודה אילו את חניב
קדמי כבית מקדשא דרם כד ישי
טוריא אם לא אשוינך מדברא
קרוין לא אתה כחא וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וברתו מבחר
ארץ ודפילו על האש ואזמין
על מתכלין גבר וזיגה ויקטלון
שפר גברך כמא דקציץ אעיהרשא

דיו
ק

בט
בט

מלך
ב

דמין לנורא ועבדיו ים רבים על
העיר הזאת ואמרנא ש ארד עחו
עלמה עשה יהוה בכח לעיר הגדולה
הזאת ויעבדון עממין סגיאין על
קרתא דא ויימרון גבר לחברה עלמא
עבד ש כד יין לקרתא דבתא דא
ואמרו על אשר עזבו את ברת יהוה
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום ויימרון על שכלן ית
קיימא רש אלההון וסגידו רטעו
עממין אפלחונין אלתככו למת ואל
תגדו לו בכובכו להלך כי לא ישוב
עוד וראתא ארץ מולדתו לא תכנן
עלמית ולא תדון עלוהי ככו מככא
לגלו ארי לא יתוב עוד ויחזי ית ארע
לדיותיה כי כה אמר יהוה
אל שלם כד יאשיהו מלך יהודה ומו
תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
המקום הזה לא ישוב שם עוד ארי
כדנן אמר ש על שלום כד יאשיהו
מלך שכטא דבית יהודה דמלך תחות
יאשיהו אביו דגלא מן אתגמא הדין
לא יתוב לתמן עוד כי במקום אשר
הגלו אתו שם ימות ואתה ארץ הזאת

ה

ה
מל

ב
ה
ח
בט

ב
וחם
מהדו


ה
ובל
אח
הש
ואת
האין
בול

ואתה ארץ הזאת יסמך ב נעמה ואת הארץ הזאת לא ילמה עוד א תמלך ב וחם המלך תחת יאשיהו המלך מהדו ועל

ז
לניצוץ

جا
جا
جا

והם



۵۰
 در این کتاب
 ۱۰۰

ג
ל
כח
כן
ושם
כח
הזר
ומל

א
ב
ח
ו
ז

٤

וְגַם דָּם הֵנִי יֵי אֵין עֵינֶיךָ הֵי הֵלֵא הֵי אֶל וְסִימַנִי בְּרֵבֶת כְּתוּבָה הַדְּעָה הֵי אֲחוּזָה בְּלֹא בִשְׁלֹם וְהִי אֲחוּזָה קְטֹעָה הֵי וְעֵצֶק וְלֵי אֲחֵי דְבֹרֵי

אֲדִי לֹא קִבֵּלְתָּ לְמִימְרֵי בְלִדְעִי אֶת־רִעִי
רוּחַ וּמֵאֲהַבְכִּי בְשִׁבִּי יִלְכוּ כִּי אֲזַלְשִׁי
וְנִכְלַמְתָּ מִכָּל רֵעִי כֹל פְּרִנְסִי יִתְכַדֵּן
לֹא לִדְוָה וְרַחֲמֶךָ בְּשִׁבְיָא יִהְיוּ אֲדִי צָנִין
תִּכְהַתִּיז וְתִתְכַנַּעַי מִכָּל בְּשִׁתִּי יִשְׁכַּתִּי
בְּלִבִּי מִקְנֵנִי בְּאֲרָזִים מִהֲנַחְתָּ בְּכַח
לֶךְ חֲבִלִים חֵיל כִּלְדָּה וְיִתְכַּח בְּבֵית
מִקְדָּשָׁא בִּינִי מִלְכֵּי אֲמִרָא בְּנֵהוּ
מֵאֲתַעְבְּדִין בְּמִיתִי לֶךְ עֲקָא וְזִיעַ
הָא כֹּחַ בְּלִין לִדְלִיחָתָא חֲסָא וְנִאֲסִיחוּ
כִּי אִם יִהְיֶה בְּנֵהוּ בְּהִינְקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה חֹתֶם עַל־יְמִינִי כִּי מִשָּׁם
אֶתְקַנְכִּי קִיָּם אֲנִי אֲמַר שִׁאֲרֵי אִם יִהְיֶה
בְּנֵהוּ בְּיִנְקִים מֶלֶךְ שִׁכְטָא בְּבֵית
יְהוּדָה כְּגֹלָה דְּעִזְקָא עַל־יָד יִמְיֵי אֲדִי
מִתְמָן בְּמִימְרֵי אֲגִלְיָה וְגִתְתִּיךָ בִּיד
מִבְּקָשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבִיד אֲשִׁירָא תִּהְיֶה יָגוֹר
מִפְּנֵיהֶם וּבִיד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וּבִיד חֲבִשְׁדִּים וְאַמְסֵרִינֶךָ בִּיד דְּבָעַן
לְמִקְטֹלֶךָ וּבִיד דָּאֵת דְּחֵיל מִן קִדְמִיחוּן
וּבִיד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ אֲבָל וּבִידָא
דְּכַסְדָּא וְהִטְלֵתִי אֶתְךָ וְאֶת אֲמִיךָ
אֲשִׁיר לִדְתֶךָ עַל הָאֲרֶץ אַחֲרֵת אֲשֶׁר
לֹא לִדְתָם שְׁמוֹ שְׁמוֹ תִּמְזִתִּי וְאַטְרִטִּיל

יב
יג
יד
טו
טז

א

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

יִתְךָ וְיִת אֲמִיךָ דִּילִידְתְךָ לָאֲרֶע אַחֲרֵי
דְּלֹא אֲתִילִידְתוּן תִּמָּן וְתִמָּן תִּמְזִתוּן
וְעַל הָאֲרֶץ אֲשֶׁר הֵם מְנַשְׂאִים אֶת־נַפְשָׁם
לְשׁוֹב שֵׁם שְׁמָה לֹא יִשׁוּבוּ וְלָאֲרֶעָא
דְּאִינוּן מִטְעֵן יִתְכַפְּשִׁחוּן לְמַתְבִּי לְתִמָּן
לְתִמָּן לֹא יִתְכַבֵּן הַעֲצָנִי בְּכֹחַ
נַפְשֵׁי הָאִישׁ תִּהְיֶה כְּנֵהוּ אִם כֹּלִי אִין חֲמָן
כֹּחַ מְדִיעַ הוֹטְלוּ הוּא וְזִרְעוֹ וְהַשְׁלִכוּ
עַל הָאֲרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ בְּסִירָא
חֲלֵשָׁא מִטְלֵס לֹא גְבֵרָא הָדִין כְּנֵהוּ
כְּמֵנָה דְּלִית בִּיהּ צְרוּךְ מִדִּין אִיטְלֵס לוֹ
הוּא וּבְנֵהוּ וְאֶתְגַּלְיָא לָאֲרֶעָא דְּלֹא
יִדְעוּ אֲרֶץ אֲרֶץ אֲרֶץ שְׁמַעֵי דְּכָר
יְהוָה מֵאֲרֶעִיהָ אֲגִלְיָה לָאֲרֶע אַחֲרֵי
אֲרֶעָא דְּיִשְׂרָאֵל כְּבִילִי פִתְגָמָא דְּשִׁי
כֹּחַ אֲמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת־הָאִישׁ
הַזֶּה עֲרִירִי גִבֹּר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא
יִצְלַח מִזֶּרְעוֹ אִישׁ יִשְׁכַּב עַל־בֶּטֶן דָּוִד
וּמִשֹּׁל עֹר בִּיהוּדָה וְכֹחַ אֲמַר יְ
כֹחַ וְכֹחַ יִתְגַּבֵּרָא הָדִין דְּלֹא אֲזַל גְּבֵרָא
לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו אֲדִי לֹא יִצְלַח מִזֶּרְעוֹ
גִּבֹּר יִתְבֵּעַ עַל־כּוֹרֵסֵי דָּוִד וְעַבְדֵּי שְׁלֹטָן
עַל־בֵּית יְהוּדָה הוּא רַעִים
מֵאֲבָרִים וּמִפְּעִים אֶתְצָאן מִרְעִיתִי

יב
יג
יד
טו
טז

יב
יג
יד
טו
טז

יב
יג
יד
טו
טז

תמונתו ז' מל' וס' ימכ' ויאמנו דברי כס' ופתח אהל מועד לא תחלו וקטלתי ידע תדעו שובו שבו ד' חזק' למה תמונתו ריש פסוק
כניהו וס' ימכ' ח' אע' נחם ש' אס' יהיה העצב נבזה וימלך מלך

נאסיתקה יי פרנס יא דמאכדין ומכדין
ית עס דאתקרי שמי עלוה אמר שי
לכן כה אמר יהוה אל-י
ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את
רע מעלליכם נאסיתקה וכי כדנן
אמר שאלהא דישורא על פרנסא
דמפרנסין ית עמי אתון כדחתון ית
עמי זטל טילתונון ולא תבעתון
יתחון דאנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר שי ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתני אתם שם והשבתני אתחון על
נוהן ופרו ורבו ואנא אכניש ית
שאר ארעמי מכל מדינתא דאגליתי
יתחון לתמן ואתיב יתחון לאתרחון
ויפשוז ויסגון וחקמתי עליהם רעים
ורעים ולא יראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאסיתקה ואקים להון פלנסין
ויפרנסונונון לא ירחלון עוד ולא
יתבדון ולא יזועון אמר שי

ב
בטע
בספ
ל
ח

ט
פ
ולא
ולא
ולא

הנהימים באים נאסיתקה וחקמתי
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל

ועשה משפט וצדקה בארץ יהא
יומא אתן אמר שי ואקים לדוד
משיח וצדקא וימלך מלכא וינצל
ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא
בימיו תושע יהודה וישראל ושכנ
לכטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו וציומוהי יתפרקון ובית יהוה
וישראל ושרי לדוחצין ודין שמיה
דיחון קרן ליה יתעבדן לנא זכון קש
ציומוהי
לכן הנהימים
באים נאסיתקה ולא אמרו עוד ח
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים וכי הא יומא אתן
אמר שי ולא יחון משתען עוד
בגבורתא דש דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים כי אסח יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם לאין
יחון משתען בגבורתא דש דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע
צפונא ומכל מדינתא דאגליתינון
לתמן ויתבון על ארעיהון
לגבאים נשבר לבי בקרב דחפ

ואשר הביא לו ואשר ימלא לו ואשר יגאל לו ואשר תצא לו ואשר תאמרו לו ואשר תלכו לו ואשר יתכן לו ואשר העלה לו כול

כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגדר
עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו
מן קדם נבוי שקרא את כל בני צמעי
זעו כל גרמי הויתי כגדר רוי וכגדרא
דמשתטוי מן קדם חמריה מן קדם ש
ומן קדם פתגמי קדשיה כי מנא פים
מלאה הארץ כי מפני אלהא בלהאוי
יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם ועה
וגבורתם לא כן ארי זנאי את מראת
ארעא ארימין קדם מומי דשקור
חלוצת ארעא יבישו דיריות מדברא
ועל דמסגן ברעות נפש הון בשתא
תיתי עליהון וגביהון לא יצלחון
כיגם נביא גם כהן חנפוגם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה ארי ארספר
ארס כהן גניבו אורחתהון ארס בבית
מקדשי גליץ קדמי בישתהון אמר
שי לכן יהיה דרכם להם בחלק לקות
באפלה ידחו ונפלו בזה כיצא עליהם
דעה שנת פקדתם נאם יהוה בכין תהי
אורחתהון להון כמשרועין בקבלא
יתקלון ויפלו בזה ארי אתי עליהון
בשתא שנת סעור חוביהון אמר שי
ונבאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו

בפעל ויתעו את עמי ישראל ונבוי
שמרון חזיתי רשע מתנכך בשום
טעותא ומטען את עמי ית ישראל
ונבאי ירושלם ראיתי שערונה נאון
והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלי
שבו איש מרעתו חילי כלם כסדם
וישביה בעמרה ונבוי ירושלם חזיתי
שנו זנאיז ומחלכין בשקר ומתקפין יי
מבאשין כדיל דלא למתבגר משהת
הון קדמי בלהון כסדם זיתבא פעמח
לכן כהאמר יהוה צבאות
על הנבאים הנג מאכיל אותם לענה
והשקתים מיראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ ככן
כדנ אמר שי צבאות עלנבוי שקרא
האנא מיתי עליהון עקא מדר כגריין
זאשק ינון כס דלוט ביש כדשי חניין
ארי מן נבוי ירושלם נפקת חנופתא
לכלי יתבי ארעא כהאמר
יהוה צבאות אלת שמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבליס המה
אתכם חזון לבס ידברו לא מפי יהוה
כדנ אמר שי צבאות לא תקבלון לפתגמי
נבוי שקרא דמתנכך לכוז מטען אנן

ד
אבעז
קוז
מזל
בזל
חפ

ד
ל

ד
סחיו

ד
ל
ומל
ד

ד
ל
ופת
כ

ד
ל
ומל
ד

מרוצתם בבל וסימב הקשבת ותהי קדמך במרצותם כח תעז מלה ב באפלה ב וסימב ימשש בחלק לקות מהבליס לא

יתכן רשע לכהן ממלך לא למימא
יש אמרים אמור למנאצי דבר יהוה
שלוס יהיה לכם וכל הלך בשרות לבו
אמרו לא תבא עליכם רעה אמרי
בנבואת שקר הון לדמרגזין קדמי
מלילי שלמא יהי לכון וכל האזיל
בחרדור לביה אמרי לא תיתי עליכון
בשתא כי מי עמד בסור יהוה וירא
וישמע את דברו מיהקשיב דברי
וישמע ארי לא קמו דיתגלי להון דז
מן קדם שזלא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא אציתו למימריה ולא
קבילו הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל על ראש דשעם
יחוליהא מזופיתא מן קדם צברגז
נפקא זעלעול משתגש על ריש
רשיעני יחול לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בנה לא
יתוב דוגא דש עד דיעביד זעד דיקום
מחשבת רעותיה בסוף יומא תסתכלון
בה אסתכלא לא שולחתי את הנבאים
והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו
לא שלחתי ית נביי שקרא ואנון דהטין

ג
מ

ג

רו
ק

ג
ומ
כל
ימי
רשע

ג
חס
יז
כס
ואית
בהו
עד
ועד

לאבא שא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן
שקר ואם עמדו בסורי וישמעו דברי
את עמי וישכום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם ואילו קמו אתגלי להון דז
מן קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי
זאתי בונן מאורחת הון בישתא ומשעות
עובדי הון האלהי מקרבאני נאס יהוה
ולא אלהי מרחק אנא אלהא ברית
עלמא מבראשית אמר ש אנא אלהא
עתדנא לחדתא עלמא לצדיקא אם
יסתר איש במסתרים ואני לא אדאנו
נאס יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאס יהוה אם ידמי גברא
לאיטמדא כד בסתרא וקדמי הלא גלי
אמר ש הלא ית שמא ית ארעא
דקרי מלי אמר ש שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי שמיע קדמי
ית דאמרינן נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי עד מתי היש כלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תדמת לבם עד
אמתי אית בליבהון דנביי שקרא
דמתנבן שקר ומתנבן רשע לכהון

ג
חס

ג
חס
ו
חס

ג
דג
אם
יסתר
יהרג
נקי
לירות
באם

ג

ג
חס
בלע
החזיקו

וירא ג וסימנא וירב את ריבי וישמע עד שיקין וירא ג - גביאיים ג מלבע וסימנא וייתן בהכרית וגם נביאים ג ויפשוט ולא ענה
הלקחים לשונם נביאם כל ושא נביאים כל חס יוד קדמו ג -

הַחֲשֵׁבִים לִהְיוֹת שְׂכֵיחַ אֶת עַמִּי שָׁמַי
בְּחִלְמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
כֹּאֲשֶׁר שִׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי בְּכַעַל
דְּמַחֲשֵׁבִיךְ לֹא נִשְׂאָה יָת עַמִּי שָׁמַי
בְּשִׁקְרָהוֹן דְּמִשְׁתַּעֲנָן גִּבּוֹר לְחִבְרִיָּה
כִּמָּא דְשִׁכְלוּ אֲבֹתָהוֹן יָת פְּלִחָן שָׁמַי
וּמִקְיָמִיךְ בְּשׁוּם טַעוּתָא הִנְבִּיא אֲשֶׁר
אֲתוּ חִלּוּס יִסְפֵּר חִלּוּס וְאֲשֶׁר דִּבְרִי
אֲתוּ יְדִבֵּר דִּבְרֵי אֱמֶת מִחֵלְתֵּכֶן אֶת
הַבְּרִיָּא יְהוּדָא וְנִבִּיא דְעַמִּיָּה חֲלֵמָא
יִשְׁתַּעֲי חֲלֵמָא וּדְפִתְגָּמִי עַמִּיָּה יִמְלִיל
פִּתְגָּמִי קְשׁוּטָא הֵא כִּמָּא דְפְּרִישׁ בִּין
תַּבְּנָא לַעֲבוּרָא בִין פְּרִישׁ בִּין דְּשִׁיעָא
לְעִדִּיקָא אֲמַר שׁ הֵלֵא כֹּה דִּבְרֵי כֹּאֲשֶׁ
נִאֲסִי הוּדָא וּכְפִטִישׁ יִפְעֹץ סִלְעַ הֵלֵא
כֹּל פִּתְגָּמִי תְּקִיפִין כֹּאֲשֶׁר אֲמַר שׁ
וּכְפִטִישׁ אֲדִמְנַפֵּעַ כִּפְּאִי לִכְךָ הִנֵּק עַל
הִנְבִּאִים נִאֲסִי הוּדָא מִגְּנִבִי דִּבְרֵי אִישׁ
מֵאֵת רַעְיוֹנוֹ בִּכְיָן הֵאֲנָא שְׁלַח רוּגְזִי
עַל גִּבִּי שִׁקְרָא אֲמַר שׁ מִגְּנִבִיךְ פִּתְגָּמִי
גִּבּוֹר מִן חִבְרִיָּה הִנֵּק עַל הִנְבִּיאִים נִאֲסִי
יְהוּדָא הִלְקִחִים לְשׁוֹנִים וִינִאֲמוּ נִאֲסִי
הֵאֲנָא שְׁלַח רוּגְזִי עַל גִּבִּי שִׁקְרָא אֲמַר
שׁ דְּמִתְנַפֵּץ כְּדַעוֹת לִבְהוֹן דְּאֲמַרִּין בִּין

אמר יהוה על נביאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
וכפחזותם ואנכי לא שלחתיים ולא
צויתים והוועיל לא יזעילו לעם הזה
נאם יהוה האנא שלח דובי על דמתנפץ
חלמיז דשקר אמר ש ומשתען ומטען
ית עמי בשקריהוץ ובכקלותהוץ ואנא
לא שלחתינוץ ולא פקידתינוץ ואהנא
לא יהנוץ לעמא הדין אמר יי ופי
ישאלך העם הזה אוהנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטישתי אתכם נאם יהוה
אררי ישראל ינך עמא הדין או ספר
או כהן למימר מא נבואתא בשמא
די שזתימר להוץ כהן נבואתא זארטוש
יתכון אמר ש והנביא והכהן והעם
אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו וספר וכהן
ועמא דימר נבואתא בשמא די
זאסער על גברא ההוא ועל ביתיה
כהתאמר ואיש על דעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה
כהן תימרוץ גבר לחבריה וגבר לאחוי
מא אתיב ש ומא מלי ליי ומשא

והנביא ג' י"ט פס' וסימכ' ההוא אז חלם כי יטעה ותכהן והעם יימלא על רעהו ה' וסימכ' ופי יזיד כי כאשר יקום וסעיר בה תאמרו גבר

ב
למביהם
אמר

خ
و
ف
ن

וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה

ג
ה
פ

ג
כה
כמ

ב
כשמעתו

4
 פיסו
 דאית
 בהו
 44
 קודשין

ה

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

ما
امر
م
٤

ו' פסוק איתבהו ד' קודשין וסימכ' על פ' יחנן ואם מנשא קול ששון ויקרא אסא - תאכלנה ד' וסימכ' הדור אחר ושראח ושראח
השעלים -

ב
אשכנז
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט

לזעוה
ק

ב
הנב
י
משלח
מל
בג

כד

י

י

אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים וכל
בישתא דלא מתאכלין מבישו ארי
כדן אמר יש פין אתיך ית צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וית רבבוה וית
שאר אדירושלם דאשתאדו בארע
הדא ודיתבין בארעא דמצרים ונתתם
לזועה לרעה לכל מלכות הארץ
לחרפה ולמשול לשנינה ולקללה בכל
המקומות אשר בארץ חם שם ואתינינו
לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין
ולמתל לשועי וללוטא בכל אתר דא
דאגלינון לתמן ושלחתי בם את החורב
את הרעב ואת הדבר עתתם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם
ואגרי בהון ית דקסלין בארעא כפנא
ומותא עד דיסופין מעל ארעא דיהבית
להון ולאבחתהון
אשר תיה על דמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדנאצר מלך בבל ופתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית

תינא טבתא טבן לחדא ודבישן בישן
לחדא דלא מתאכלין מבישו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
זהוה פתגם נבואה מן קדם י עמי לממדי
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנעם
הטובת האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובתה כדן אמר יש אלהא
דישרא פתינא טבתא האלין כין
אשתמוד עית גלות יהודה דאגלית
מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא
ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים
עלה ארץ הזאת ובנותים ולא אהרם
ונטעתיים ולא אתושי ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתינינו לארעא חדא
ואבנינון ולא אפגד ואקיימינון ולא
אטלטייל ונתתי להם לב לדעת אתי
כי אני יהוה והיירלי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כבישבו אלי בכל לבם
ואתיך להון לב למידע דחלתי אדיאנא
ש ויהון קדמי לעם ואנא אחוי להון
לאלה אדי יתובון לפלחני בכל לבהון
ובתאנעם הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כיה אמר יהוה

ו

ובנותים ב וסימנב ושמתי עיני כבדא שנה תנב ובנותים כח ס ונטעתיים ג וסימנב ושמתי ושמתי על אדמתם י והיו שבים ג
מל וחד חס וסימנב בארץ מצרים ביהודה הראשנים קדמא חס י נבתי להם ולאבותיהם ב דסמ וסימנב מעל האדמה והשיבותים פ

יהודה בשתא רבי עיתא ליה ויקים כד
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה הוא
שתא קדמיתא לנכד נצר מלכא
דבבל אשר דבר ירמיהו הנביא על
כל עם יהודה ואל כל ישיבי ירושלם
לאמר זאת נבי ירמיה נביא על כל
עמא דבית יהודה ועל כל ירמיה
ירושלם למימר מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועדה היום הזה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם מן תלת
עשרי שני ליאשיהו בן אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין
דנן עשריז ותלת שניז הזה פתגם
נבואה מן קדם ש עמי ומלילית עמכון
מקדים וממליל לא קבילתון ושלח
יהוה אליכם את כל עבדי הנבאים
השכים ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע ושלח ש
לאתכון ותכל עבדוהי נביא מקדים
ומשלח ולא קבילתון ולא ארבינתון
ית אדנכון לקבל לאמר שוב נא
איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם

ל

ל
ומל

ל
מל

ל
ומל

ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למזעולם ועד עולם
למימר טובו כעז גבר מאורחיה בשתא
ומכישות עובדי כוז ותבז של ארעא
דיהבי כוז ולא כהתכוז למזעולם
ועד עולם ואלתלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא
ארע לכם ולא תהכוז בתר טעזת
עממא למפלח הון ולמסגד להון
ולא תרגזון קדמי בעובדי יד יכוז
ולא אבאיש לכוז ולא שמעתם ארי
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם ולא קבילתון למימר
אמר ש כדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכוז לאבאשא לכוז
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי ככין
כדנן אמר ש צבאות חלף לא קבילתון
ית פתגמי הנני שלח ולקחת את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואלתכבדו צר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועלי שביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמיתים לשמן

ל

ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

ל
ומל

ושלחני יצא עליהן את ירושלם ואת
 ערי יהודה ואת מלכיה את שרייה
 לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
 ולקללה כיום הזה ית ירושלם וית
 קרוא דבית יהודה וית מלכיה וית
 דבריהם למיתן ותהון לחרבה לעזו
 ולאשתממו וללוטא כיומא הדין
 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
 ואת שריו ואת כל עמו וית פרעה
 מלכא דמצרים וית עבדיו וית
 רבדיו וית כל עמיה ואת כל העל
 ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל
 מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
 ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
 אשדוד וית כל סמכותא וית כל מלכי
 ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי
 וית אשקלון וית עזה וית עקרון וית
 שארא דאשדוד ואת אדום ואת מואב
 ואת בני עמון וית אדום וית מואב
 וית בני עמון ואת כל מלכי צור ואת
 כל מלכי צידון ואת כל מלכי הארץ
 אשר בעברתים וית כל מלכי צור
 וית כל מלכי צידון וית כל מלכי נמא
 דבעברא דיםא ואת דדן ואת תנמא

ופחות
 הארץ

את
 שפיר
 ולגבעות
 כפלו
 עלינו

ואמר
 ישב

ואת כוז ואת כל קצו ציפא וית דדן
 וית תימא וית כוז וית כל מקפי פתא
 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי העל
 השכנים במדבר וית כל מלכי ערב
 וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונן
 במדברא ואת כל מלכי זמרי ואת כל
 מלכי עילם ואת כל מלכי מדי וית
 כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
 כל מלכי מדי ואת כל מלכי הצפון
 הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
 כל הממלכות הארץ אשר על פני
 האדמה ומלך ששך ושתה אחריהם
 וית כל מלכי צפונא דקריבין ורחיקין
 גבר לאחיה וית כל מלכות עממא
 דעלאפי ארעא ומלכא דבבל ושת
 בתייהון ואמרת אלהם כהאמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
 וקיוו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
 אנכי שלח ביניכם ותימר להון כדן
 אמר יצא צבאות אלהא דישרא שתו
 ורוו ואשתגישו ופילו ולא תקומו
 מן קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
 ביניכון והיה כי ימאנו לקחת חבוס
 מידך לשתות ואמרת אליהם כה

הקרבים והרחקים ד וסימכיה מאלהי ששך דנא מבלה - מלכי ערב ב וסימכיה ואת מלכי ערב ופחות הארץ -
 ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את ישפיל סימכיה

עידוקי מלכא ושינא מתקיפי
עמא קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שרד יהוה את מרעיתם קול
צוהת מלכא ויללת תקיפי עמא אדירי
אכזי ש ית עמהון ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף דוגזא רשי
עזב כפכיר סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון הינה ומפני חרון אפן גלא
מלך מכרכיה אדירי הות ארעהון לציו
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרוא
ומן קדם תקוף דוגזיה

בראשית ממלכות יהויקים בן
נאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר בריש מלכות
יהויקים בר נאשיה מלך שבטא בית
יהודה הזה פתגמא הדין מן קדם ש
למימר כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחוות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתך לדבר אליהם
אלתגרע דבר כדנן אמר ש קום
בדרת בית מקדשא דיש ונתנכי על
כל קרואי בית יהודה ועלין למסגד

ל

ל

א
ומשנ

א
היה
פס

ב
פ
נחמנ

בבית מקדשא דיש ית כל פתגמא
דפקידתך לאתנבאה להון לא תמנע
פתגם אדירי ושמעו וישבו איש מדורו
הרעה ונחמתי אלהרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם
מא אם ישמעון זיתובין גבר מאורחיה
בשעתא זאת יבמין בשעתא זאת מחשב
למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם ותימר להון כדנן אמר
ש אם לא תקבלון למימרי למחד
באוריתי דיהבית קדם יכון לשמע
על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם ושרח ולא
שמעתם לקבלא לפתגמי עבדי נביאי
דאנא שלח לזתכון ומקדים ומשלח
ולא קבילתון ונתת את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאת אתן לקללה לכל גוי
הארץ ואתינ ית ביתא הדין כשילווית
קרתא דא אתין ללוטא לכל עממי
ארעא וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית יהוה ושמעו

ב
ר

ב
ה

ב
ה

א

על דברי יסמיה ויחר שגיון לכו דרשונ בן לשמע מהבליס חני הושיל עלה דברות וכל דברי הוג כון במנא ולא שמעו אל דברי
ונתני מדוע קדמנ בשלה כח בתרד בשלון כח

כהנא דספריא וכל עמא דירמיה מתע
 ית פתגמא אלין בבית מקדשא דשי
 ויהי ככלות ירמיהו לדבר
 את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
 העם ויתפשו אותו הכהנים והנבאים
 וכל העם לאמר מות תמות וזהו כד
 שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד
 שי למלא עם כל עמא ואחדו יתיה
 כהנא דספריא וכל עמא למימר ממת
 תמות מדוע נבית בשם יהוה לאמר
 כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת
 תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל
 ירמיהו בבית יהוה מדין אתנביתא
 בשמא דשי למימר כשילו יהי ביתא
 הדין וקרתא חדא תחרוב מבלי יתיב
 ואתנבש כל עמא על ירמיה בבית
 מקדשא דשי וישמעו שרי יהודה
 את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
 בית יהוה וישבו בפתח שערי יהודה חדשי
 ושמעו רבבי יהודה ית פתגמא אלין
 וסליקו מבית מלכא לבית מקדשא דשי
 ויתבבו במעלנא דתרע בית מקדשא
 דשי מדנחא ויאמרו הכהנים והנבאים
 אלה שרים ואל כל העם לאמר משפט

מות לאיש יהיה כי נבא אלה עיר הזאת
 כאשר שמעתם באזניכם ואמר
 כהנא דספריא לדבר בנא ולכל עמא
 למימר חובת דין דקטול לגברא הדין
 ארי אתנבי על קרתא חדא כמא דשמעתון
 בארני כון ויאמר ירמיהו אל כל השרים
 ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
 אלה בית הזה ואלה עיר הזאת את כל
 הדברים אשר שמעתם ואמר ירמיה
 לכל רבביא ולכל עמא למימר שי
 שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל
 קרתא חדא ית כל פתגמא דשמעתון
 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ושמעו בקולי יהוה אלהיכם וינחם
 יהוה אלהיכם אשר דבר עליכם ונען
 אתקינו אורח תכון ועובדי כון זקכילו
 למימר אדשי אלח כון ויתוב שמו בשתא
 דמליל עלי כון ואני הנני בירכש עשו
 לי כטוב וכישר בעיניכם ואנא האנא
 מסיר ביד כון עבדו לי כמא דתקין
 וכמא דכשר בעיני כון אף ודע תרעו
 כי אם ממתים אתם אתי בידם נקיא אתם
 נתנם עליכם ואלה עיר הזאת ועל
 ישיבה כי באמת שלחני יהוה עליכם

ש
 ח
 ח
 ח

באזניכם ד' וסימנ' ויקרא משק ויאמרו הכהנים והנבאים אך ידוע ואחורי - שליחה על ד' וסימנ' באמת ושלחתי ואשלחה ושלח

לְכָל בָּאֲזִיכָם אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּרֹם מִדַּע תִּיפְעוּן אֲרִי אִם
קִטְלִין אֶתְּוֹן יְתִי אֲרִי בְּרֹם זָכִי אֶתְּוֹן
יִהְיֶה עֲלֵיכֶם זֶעַל קִרְתָּא הָאֵלֶּה
יִתְּכֶהּ אֲרִי בְּקִשׁוּט שְׁלַחְנִי יִצְרָא
עֲלֵיכֶם לֹא תִנְכַּח קִדְמֵיכֶם יִתְּכֶם
פִּתְגָמֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ
הַשָּׂרִיס וּכְלָה עַם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵל
הַנְּבִאִים אֵיךְ לֹא יֵשׁ הַזֶּה מִשְׁפָּט מִתּ
בִּיבְשֵׁם יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ דְּבָר אֱלֹהֵינוּ
וְאִמְרוּ דְּבָרֵינוּ וְכָל עַמָּא לִכְהֻנָּא
וְלִסְפָּרֵינוּ לִית לְגַבְרָא הָדִין חֹזֶרֶת
דִּין דְּקִטּוּל אֲרִי בְּשִׁמְאָדָּשׁ אֱלֹהֵינוּ
מִלִּיל עַמָּנוּ וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי מִזְּמַנֵּי
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֵל כָּל קְהֵל הָעָם וַאֲמַר
זְקֵמוּ גְבֵרֵינוּ מִסְכֵּי אֶרֶץ אֲמָרוּ וְכָל
קְהֵל אֶרֶץ עַמָּא לְמִימְרֵי מִיכָאֵל
הַמִּזְרִישֵׁתִי הִי הַנְּבִא בִימֵי חֲזָקִיהּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמְרוּ אֵל כָּל עַם יְהוּדָה
לֹאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבֹדוּת עֲיוֹן
שִׁדָּה תַחֲרֹשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֵי תַהֲוָה
וְהָרֵב הַבֵּית לְבָמֹת יַעֲרֵי מִיכָאֵל מִמֶּלֶךְ
שָׂא הִזֶּה מִתְנַבֵּי בִימֵי חֲזָקִיהּ מֶלֶךְ
שְׁבַט אֲדָבִית יְהוּדָה וַאֲמַר לְכָל

עמא דבית יהודה למימר כדנן אמר
יש עבאות ציון חקל תתדדי וירושלם
ליגריז תהי זטור בית מקדשא לחשת
חורשא ההמת המתהו חזקתהו מלך
יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהודה
ויחל את פני יהודה וינחם יהודה אל
הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשים רעה גדולה על נפשותינו
המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה וכל דבית יהודה הלא
דחילמן קדם יש וצלי קדם יש ונתב
יש מן בשתא דמליל עליהון זאנחנא
גרמיז לאיתא דבשתא דבשתא על
נפשתנא וגם איש תיה מתנבא בשם
יהודה אוריהו בן שמעיהו מקרית
היערים וינבא עליה עיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו ואף
גברא הוה מתנבי בשמא דש אוריה
בר שמעיה מקרית יערים ואתנבא
על קרתא דדא ועל ארעא דדא פכל
פתגמי ירמיהו וישמע המלך והניקים
וכלבוציו וכלה שרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו
ויירא ויברח ויבא מצרים וישמע מלכא

וגם אישג' וסימנ' אל ירא ושלמה ושלמה ח' המורשת ב' חד מל אחד ח' וסימנ' המורשת ד' ד' מ' דבר י' דמ' ח' ח' וכל
השרים ג' וסימנ' וישמע הנעלך הויקיס וירד בית המלך וכל הגבולים ח' ח'

ביד נכוד נאצר מלך בכל עבדי וגם
 אתחת השדה נתתי לו לעבדו ובען
 אנא יהבית את כל מדינתא האלין ביד
 נכוד נצר מלכא בכל עבדי ואף
 יתחת נאצא יהבית ליה למפלחיה
 ועבדו אתו כל הגוים ואתבנו ואת
 בן בנו ער באעת ארצו וגם הוא ועבדו
 בוגוים רבים ומלכים גדלים ופלחון
 יתיה כל עממא וית ברירה וית בר
 ברירה עד דימטי עידן תבר ארעיה
 אף הוא ופלחון ביה עממי סגיאין
 ומלכין רבין ויהיה הגוי והממלכה
 אשר לא יעבדו אתו את נכוד נצר
 מלך בכל ואת אשר לא יתן את צוארו
 בעל מלך בכל בחרב וברעב ובדבר
 אפקד עלה הוא נאס יהוה עד תמי
 אתם בידו ויהי עם ומלכו ולא ופלחון
 יתיה ית נכוד נצר מלכא בכל וית
 ולא יתן ית צוריה בער מלכא בכל
 בחרבא ובכפנא ובמותא אסער על
 עמא הוא אמר ש עד ראמסר
 יתחון בידיה ואתם אלת שמעו אל
 נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם
 ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם

י
 ל

י
 חס
 בס
 מל

מל

אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את
 מלך בכל ואתו לא תקבלו מן נכונ
 דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי חלמון
 ומן ענניכון ומן חרשיכון דאיכון
 אמרינ לכון למימר לא תפלחון ית
 מלכא בכל כי שקר הם נבאים לכם
 למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
 וחדחתי אתכם ואבדתם ארי שקרא
 אנון מתנפץ לכון בדיל לארדקא
 יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון
 ותבדון ויהגוי אשר יביא את צוארו
 בעל מלך בכל ועבדו והנחתו על
 אדמתו נאס יהוה ועבדה וישכבה
 ועמא דיעיר ית צוריה בער מלכא
 בכל ויפלה יניה ואשר יניה על ארעיה
 אמר ש ויפלה ויתבדה ואל צדקת
 מלך יהודה דברתי בכל הדברים האלה
 לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך
 בכל ועבדו אתו ועמו וחיו ועס צדקיה
 מלך שבטא ובית יהודה מלילות
 בכל פתגמיא האלין למימר אעילו
 ית צוריהכון בער מלכא בכל ופלחון
 יתיה ועמיה ואתק ימו למח תמותו
 אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר

י
 ל

י

י
 ל

י

יבוארו ה בליג וסימב וישם רבד הזהב והיה הגוי והממלכה והגוי אשר יביא התלביש בצוארו ילין עג ו- יביא יג וסימב וחס כבש ואת
 אשמו המקריב תולת הנזיר כשרבא ועל עמק והיה הגוי האיון ותמותם כרס היה במשפט נשיכיהם ו-

ח
פ
ח
ח

ה
ח
בס

ל
ח
ח
ח

כאשר דבר יהוה אלהיו אשר לא
יעבד את מלך בבל לא תתקטלון
את ועמך בחרבא ככפנא ובמותא
כמא דמלך ש על עמא דלא יפלה
ית מלכא דבבל ואלת שמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם ולא תקבלון לפתגמי
נבוי שקרא דאמרי לכו למימר לא
תפלוזן ית מלכא דבבל ארי שקרא
אנו מתנבין לכו כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם ארי לא
שלחתנוז אמר י ואנו מתנבין בשמי
שקרא בדיל דאטלטיר יתנוז ותבדון
אתון אנבי שקרא דמתנבין לכו ואל
הכהנים ואל מלכה עם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אלת שמעו אל דברי
נביאים הנבאים לכם לאמר הנה בל
בית יהוה מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים לכם ועם
כהניא ועם כל עמא הדין מלולית
למימר כדנן אמר ש לא תקבלון

לפתגמי נבוי לכו שקרא דמתנבין
לכו למימר האמני בית מקדשא דש
מתנבין מבבל כען כפרית ארי
שקרא אנו מתנבין לכו אלת שמעו
אליהם עבדו את מלך בבל וחי למח
תתקטלון העיר הזאת חרבה לא תקבלון
מנהון פלוז ית מלכא דבבל ואתקמו
למא תדי קרתא דא חרבא ואסנצאם
הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו
ביהוה צבאות לכלית באו הכלים
הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירו שלם בבלה ואם נביא אנו ואם
אית פתגמא דש עמנוז יבעון כען
במימר דש צבאות בדיל דלא
יתובלון מנא דא שות ארו בבית מקדשא
דש ובבית מלך שבטא בבית יהודה
ובירו שלם לבבל כי כה אמר יהוה
צבאות אלה עמדים ועלבים ועל
המכנות ועל יתר כלים הנותרים
בעיר הזאת ארי כדנן אמר י צבאות
על עמוזיא ועל ימא ועל כסיסא
ועל שאר מנא דא שת ארו בקרתא
הדא אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יבוניה כן

יהודה ובירו שלם ג וסימבד וגם את האבות ואם נביאים הם והצרים ישבן בה כי כה אמר י צבאות ה וסימבד כרתו עצה חל
העמוזים עוז אחת אחד כבוד זממתי ה

יהוים מלך יהודה מירושלם בבל
 ואת כל חרי יהודה וירושלם בבל
 שבנו נבוכדנצר מלכא בבל כד
 אגלי ית יכניה כד יהוים מלך שנטא
 רבית יהודה מירושלם לבבל וית כל
 רבבי יהודה וירושלם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלה כלים הנותרים בית יהוה ובית
 מלך יהודה וירושלם ארי כדנן אמר
 יי צבאות אלהי ישראל על מניא
 ראשת אלו בית מקדש שארש ובית מלך
 שנטא רבית יהודה ובירושלם בבל
 יבאו ושימה יהיו עד יום פקד אתם
 נאם יהוה והעליתם והשבתם אל
 המקום הזה לבבל יתובלון ותמן יהיו
 עד יומא דיעול כדנן קדמי אמר
 יי ואסיקיון ואתיכנון לאתר אהדין
 ויהי בשנה ההיא ברשית
 ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת
 הרבעית בחודש החמישי אמר אלי
 חנניה כן עזר הנביא אשר מגבעון
 בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם
 לאמר זהו פשתא ההיא כד יישמלנות
 צדקיה מלך שנטא רבית יהודה

כד
נא
מל

ה
כד
בשנה
ק
הט

בשנת רביעית פירחא חמישא
 אמר לי חנניה כד עזר נבי שקרא
 ומגבעון בבית מקדש שארש לעיני
 כהנא וכל עמא למימר כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
 שברתי את על מלך בבל כדנן אמר
 יי צבאות אלהי ישראל למימר
 תברית ית ניר מלכא בבל בעוד
 שנתים ימים אנכי משיב אל המקום
 הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
 נבוכדנצר מלך בבל מקדש מקום הזה
 ויבאם בבל בסוף תרתין שנין אנא
 מתניב לאתר אהדין ית כל מני בית
 מקדש שארש ושכא נבוכדנצר מלכא
 דבבל מן אתר אהדין ואובילנון לבבל
 ואתיכניה כן יהוים מלך יהודה
 ואת כל גלות יהודה הבאים בבל
 אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
 כי אשבר את על מלך בבל וית יכניה
 כד יהוים מלך שנטא רבית יהודה
 וית כל גלות יהודה דאיתגליאו לבבל
 אנא מתניב לאתר אהדין אמר יי אלי
 אתבר ית ניר מלכא בבל ויאמר
 ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני

חרי יהודה וירושלם בבל ואת כל חרי יהודה וירושלם בבל
 חרי יהודה וירושלם בבל ואת כל חרי יהודה וירושלם בבל
 חרי יהודה וירושלם בבל ואת כל חרי יהודה וירושלם בבל

ותעבד חלופיהו נריץ דברזל פיכה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
בדל נתתי על צוואר כלהגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדו
וגם את חית השדה נתתי לוי ארי כדנן
אמר ש צבאות אלהי ישראל ניר
דברזל יהבית על צוור כל עממא
האלין למפלח ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויפלו וניה ואף ית חית ברא
יהבית ליה ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמענא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הכטחת את העם
הזה על שקר ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה
לא שלחך ש זאת ארחי צתא ית עמא
הדין על שקרא לכך כה אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה רכבת עליהוה ופני
כדנן אמר ש האנא מגלי לך מעל
אפי ארעא כשתא הא את מאיר
ולשתא אוחר נתא את מתקבר ארי
סטרא מלי לתא קדם ש וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי
ומית חנניה נבי שקרא כשתא ההיא

י
בטע
בספ

ואתקבר בירחא שביעאה

ואלה דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם אליתר זקני
הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה נבוכדנצר מירושלם
בבלה ואליו פתגמי ספרא דשרא
ירמיה נביא מירושלם לזות שאר סבי
גלותא ולזות כהנא ולזות ספרא ולזות
כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם
לכל אחרי עאת יכניה מלך ווגליה
והסריסים שרי יהודה וירושלם וזרש
והמסגר מירושלם כתר וגלא יכניה
מלכא ומלכא אורכר נביא רכבי יהודה
ויירושלם ואומנא אתר עיא מירושלם
ביד אלעשה כן שפן וגמריה בן חלון
אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל
נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר
ביד אלעשה כן שפן וגמריה כן
חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לזות נבוכדנצר מלכא דבבל
לכל למימר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לל הגולה אשר הגלית
מירושלם בבלה כדנן אמר ש צבאות
אלהי ישראל לכל גלותא דאגליהו

כט

ז
על
ית

כז

יא

י

י

בטע

בספ

כט

ספרא דשרא

על יתר ב וסימב וישב אליתר חתנו זקני הגולה ותרדי על יתר וסימב כוננו חסד ומשלם על יתר - מהחידוש כשהוא מוצא

י
בטע
בספ

י

ג
י
ס

י

ג
י
ס

שבנותכם
י
י
י

שלחתינון אמר ש
 אמר יהוה כי לפי מלאות לבבך שבעים
 שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
 את דברי הטוב להשיב אתכם אל
 המקום הזה ארי כדנן אמר ש ארי ולום
 משלם לבבך שבעים שנים ייעור
 בדרכיך קדמי ואקים עליכון יתפתלמי
 תקנא לאתבא יתכונ לאתלאהדין כי
 אנכי ידעתי את המה שבת אשר אנכי
 חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
 שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
 ותקוה ארי קדמי גליץ ית מחשבתא
 דאנא מחשיב עליכון אמר ש מחשבת
 שלמא ולא לבישא למיתן לבון סוף
 וסביור וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
 אלי ושמעתי אליכם ואתפלון קדמי
 ואקביל צלותכון ותבעון מז קדמי
 ואעביר בעותכון ובקשותם אתי
 ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם
 ותתבעון דחלתי ותשכחון ארי תבעון
 מז קדמי בכל לבבון ונמצאתי לכם
 נאם יהוה ושבתי את שבייתכם וקבצתי
 אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
 אשר הדחת אתכם שם נאם יהוה

ירמיה
פרץ
מריה
תדיע
פדים
מריהם
י
ומל

י

י
ומל

י
ומל

י

ב
בספ

מידושלם לבבך בני בתיים ושבו ונטעו
 גנות ואכלו את פריץ בנו בתיך ודתיכו
 וצובו גינין ואכלו ית אבהון קחו נשים
 והולידו בנים ובנות וקחו לבנים נשים
 ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
 ובנות ורבו שם ואלת מעטו סבו נשיך
 ואולידו בניך ובנך וסבו לבניכון נשיך
 וית בנתכון הבו לגברין וילדן בניך ובנך
 וסגותמן ולא תזערון ודרשו את שלום
 העיר אשר הגלתי אתכם שמה והתפללו
 בעדה אליהוה כי בשלומה יהיה לכם
 שלום ותבעו ית שלום קרתא פאגלתי
 יתכון לתמן וצלו עלה קדם ש ארי
 בשלמה יהי לבון שלם כי כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל אלי שאו
 לכם נביאים אשר בקרבכם וקסמים
 ואלת שמעו אל חלמתיכם אשר אתם
 מחלמים ארי כדנן אמר ש צבאות
 אלהי ישראל לא יטעון לבון נביכון
 דשקר יא דביניכון וקסמיכון דלא
 תקבלון מז חלמי חלמיכון דאתון
 מחלמיץ כי בשקר הם נבאים לכם
 בשמי לא שלחתים נאם יהוה ארי
 שקרא אנון מתנפץ לבון בשמי לא

כי אנכי ידעתי כי אנכי ידעתי גס אנכי ידעתי את המה שבת י ו ובקשותם ג וסימכ גס כהנה געשס ארי ומעצרת

והשבת אתכם אל המקום אשר הגלית
אתכם משם ואשתאיל לכוז כמימדי
אמר יי ואתיב ית גלות כוז ואכניש
ית כוז מכל עממיא ומכל אתריא
ראגלית ית כוז לתמך אמר יי ואתיב
ית כוז לאתרא ראגלית ית כוז מתמך
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים
בבלה ארי אמרתו אקים לנא יי
מלפין בבלה כיבה אמר
יהוה אלהי מלך היי שוב אל כסא דוד
ואל בל העם היי שוב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה
ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב
על כורסי דוד ועל כל עמא דיתבין
בקריתא דא אחי כוז ולא נפקו עמון
בגלותא כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח כם אתה חרב אתה רעב ואת
הדבר ונתתי אותם בתאנים השעלים
אשר לאתאכלנה מרע כדנן אמר
יי צבאות האנא מגרי כוז ית דקטלין
בחרבא כפנא ומותא ואתיב יתהוה
כתינא בישתא דלא מתאכלין מבישו
ורפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל מלכות הארץ

בט

ל

ב
ל
סח
11

לענוה

לא לה ולשמה ולשרקה ולחרפה נכל
הגוים אשר הדחתים שם וארדוק
בת דיהוה בחרבא כפנא ובמותא
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא
למומי ולעציו ולאשתממו ולחיסודין
בכל עממיא ראגלית ית כוז לתמך ונתת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה
חלף דלא קבילו לפתגמי אמר יי
ישלחתי לותהוה ית עבדי נביאי
מקדים ומשלח ולא קבילתו אמר יי
ואתם שמעו דברי יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם בבלה ואתו
קבילו פתגמא דיש כל גלותא ראגלית
מירושלם לבבל כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לא אחאב
בן קוריה ואליצרקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נחנן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם
לעיניכם כדנן אמר יי צבאות אלהי
ישראל על אחאב בר קוריה ועל צדקיה
בר מעשיה ומתנכך לכוז בשמי שקרא
האנא מסר יתהוה ביד נבוכדנאצר מלכא

בט

כל קד' בחרב ברעב ובדבר במה בחרב ובדבר וסימנ' יצאן היי שוב קדמא דפיסוק הנה הקוללות והיה הגוי ועוטה לבן

דבכל ויקטילנו לעינינו ולקח מהם
 קללה לכל גלות יהודה אשר בכל
 לאמר ישמר יהוה כצדקיהו וכאחב
 אשר קלם מלך בכל באשי ויתנסיב
 מנהו לטא לכל גלות יהודה דבכל
 למימר ישויןך ש כצדקיהו וכאחב
 וקלנו מלכא דבכל בנו לא יען אשר
 עשו נבליה בישראל וינא פואתנשי
 רעיהם וידבדו דבר בשמי שקרא אשר
 לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאס יהוה
 חלף רעבדו קלנא בישראל וזנאו ית
 נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי
 שקרא דלא פקידתיון וקדמי גר
 ומימר סהיד אמר שי ואל
 שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר
 ולשמעיהו דמן חלים תימר למימר
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לאמר יען אשר אתה שלחת בשמנה
 ספרים אל כל העם אשר בירושלם
 ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
 הכהנים לאמר כדנן אמר ש צבאות
 אלהי ישראל למימר חלף דאת שלחת
 בשמך איגדן לות כל עמא דבירושלם
 ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל

חס
 כחמל
 וכחמל

דבר
 שלם

דהידע
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

כהנא למימר יהוה נתנך כהן תחת
 יהוידע הכהן לתיות פקדים בית יהוה
 לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
 אלהמה פכת ואלה צינק יש מניך כהן
 חלף יהוידע כהנא למחוי ממנא סגן
 כהנא בית מקדשא דש לכל גבר
 דמשתלי ומפסש ותתין יתיה לכפתא
 ולגו צינוקא ועתה למה לא גערת
 בירמיהו הענתתי המתנבא לכם ובען
 למא לא נפתא בירמיה דמיענותות
 דמתנבי לכוין כי עלכן שלח אלינו
 בכל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו
 ונטעו גנות ואכלו את פריהן אדיו על
 פיך שלח לותנא לכל למימר אריכא
 היא בנו בתין ותניכו וצובו גינן ואכלו
 ית אכהון ויקרא צפניה הכהן את
 הספר הזה באזני ירמיהו הנביא וקרא
 צפניה כהנא ית איגרתא דא קדם
 ירמיה נביא ויהי דבר יהוה
 אלירמיהו לאמר וזה פתגם נבואה
 מן קדם ש עם ירמיה למימר שלח
 על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
 אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
 לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח

חס
 חס
 חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

חס
 חס

פקידים דב מל וחס וסימב יעשה פרעה י נתנך כהן מיד כנניהו ויפקד המלך חס ארכה ג חס וסימב המלחמה כי עלכן

אתכם על שקר שלח לות כל בני גלותא
למימר כדנן אמר יש על שמעיה דמן
חלים חלק דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיש יתכון על
שקרא לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר אני עשור
לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
יהוה בכין כדנן אמר יש האנא מסער
על שמעיה דמן חלים ועל בנוהי
לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין
ולא יחזי בטובא דאנא עבד לעמי
אמר יש ארי סטיא מליל קדם שי
הדבר אשר היה אלי ירמיהו
מאת יהוה לאמר פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם שי למימר כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספרי כדנן אמר יש אהא דישראל
למימר כתוב לך ית כל פתגמיא
דמלילית עמך על ספרא כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר

י
ב
הנה
קאת
בחירי
וישבו
בה

ט
ש
ל

יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשונה ארי הא יומיא אתנ
אמר יש ואתיב ית גלות עמי ישראל
ויהודה אמר יש ואתיב כון לארעא
דיה בית לאביתיהו ויחסנונה
ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אלישראל ואליהודה ואלין פתגמא
דמליל שי על ישראל ועל יהודה כי
כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום ארי כדנן אמר יש
זיעא שמענו דחלא זלית שלום שאר
נא וראו אסילך זכר מדוע ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כילדה ונהפכו
פנים לירקון שאילו פען וחסו אסילך
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחנן
על חרציה כילידתא ומשתנין כלאמא
למהוי פירקנא הוי כי גרזל היום חווא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע ארי רב יומא חווא זלית
דכזתיה ועידן עקא חווא ליעקב ומניה
יתפריק ויהי ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשכר על מעל צו ארץ
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדכו עוד
זרים ויהי בעדנא חווא אמר שי

ב
ח
כסיל
ל

כ
כ

ל
מל

אל ישראל וסימב שלחה הקבצו קמתם סרצ נסכלת ואלה הדברים בידי מלאכי וכל משחתך למכותה במא ויאמר נחמ
בטוב ט וסימב ארעי עמך ידע חממה על שמעיה יכלו וחב וחס ידך המשביע וכולה ומה ט

צבאות את בר ניר עממא מצוריון
 וזנקי כון אפסיק ולא ישתעבדו
 בישרא עוד בעממא ועבדו את יהוה
 אלהיהם ואת דוד מלכא אשר אקים
 להם ויפלאו קדם שיאהו וישתמעו
 למשיחא בר דוד מלכא דאקים
 להו ואתה אלתירא עבדי
 יעקב נאס יהוה ואלתחת ישראל
 ביהנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
 מארץ שבים ושבי יעקב ושקט
 ושאנן ואין מחריד זאת לא תדחל
 עבדי יעקב אמר ש ולא תתבר ישראל
 ארי האנא פריק לך מרחיק זית בנך
 מארע גלותהו ויתבונן בבית יעקב
 וישקטון וישרון לרחצן ולית דמנד
 כיאתר אני נאס יהוה להושיעך כי
 אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך
 שם אך אתך לא אעשה כלה ויסותיך
 למשפט ונקח לא אנקך ארי בשעך
 מימרי אמר ש למפרקך ארי אעביד
 גמירא בכל עממא דבדרתך לחמן
 ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
 ערך וסוריק לא לפותך ברם בדין
 חסוד ושיצאה לא אשיצניך

ו

בש

5

4

חם

10

כי כה אמר יהוה אנוש לשכך
 נחלה מכתך ארי כדנך אמר ש תקיף
 תכדיך ממרעא מחתך איזדן דינך
 למזור רפאות תעלה אין לך לית דלאין
 דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת לך
 מלמא הכיך שכחך אותך לא ידרשו
 כי מכת איב הכיתך מוסר אכזרי
 על רב עונך עצמו חטאתיך כל חמך
 אתנשיוך משאל בשלמך לא תבעו
 ארי מחת סנאה אלקי תיך וסור אכזאין
 על דסגיא חובך תקיפו חטאך מר
 תדעק על שכךך אנוש מכאכך על
 רב עונך עצמו חטאתיך עשית אלה
 לך מא את מצוהא על תכדיך ממרעא
 מחתך על דסגיא חובך תקיפו חטאך
 עבדית אליך לך כל לא כליך ואכלו
 וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאמך
 למשסה וכל צורך אתך לבן בנך כל
 אנשך ותאנסון וכל סנאך כלהו בשביא
 יהלון ויהון עדך לעדי וכל צורך אמסר
 לביא כן אעלה ארכך לך וממכותיך
 ארפאך נאס יהוה כי נדחה קראו לך
 ציון היא דרש אין לה ארי איתי אסו
 לך וממחתך אסינך אמר ש ארי

1

2

מל

בנקי

בקצב

חם

5

חם

חם

וב

מל

העלמה

והגל

ה

לל

אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון
הא רחמת עלמא רחמימית יתכון על
כין דברית יתכון בטבון עור אבנך
ונכנת כתולת ישראל עור תעדי תפך
ויצאת במחול משחקים ועוד אקיימך
זת תקימין כנשתא דישראל עוד
תיתקני בתיקוניך ותיפקין כסיעת
משבחין עור תטעי כרמים בחררי
שמרון נטעו נטעים וחללו עוד
תצבין כרמין בטורי שמרון צובר
שתלין ואחילו כי ישיוס קראו נגדים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אליהוה
אלהינו ארי אית אריכות יומא אסגי
טובא דעתיד למיתי לצדיקא דנטרו
אורית מלקדמין חולקהון בארעא
דישרא דהון מהמדין לשני נחמתא
דאיתין אמרין אמת נקום וניסק לעיון
ונתחזי קדם יצאהנא כיכה
אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצחלו
בראש הגוים השמיעו חללו ואמרו
הושיע יהוה את עמך את שארית
ישראל ארי כדנן אמר ש שפדון
דבית יעקב בחדא אדויו צו כדוש גרלי
לעיני כל עממא כסרו שפחו ואמרו

ל

ב

ב

ב

בבכי וזממיה ויתג אתקלו עלפן אבהת הלחית וחברו בבכי יבאו ושקו בבכי מסכתי ה כדעה ב וסימניה עלרו

והגל

בבלי
ער
י
ג
ח

مذ

三

五

၂၈

וה

27

כח

מז

三

721

٤٠

יח
בטע

۱

۱۱

ב
חם

三

השבע
יכל

27

2

100

וסיפנו ג' מל' וסימננו: ובאנו כי ארך לבלותו דדב' יג' א"ס שופי' ג' מלרע וסימננו: כי אחרי שובי בשלום דדב' ימים למנוחי. פ

פ
 בטר
 בטר

2.

二 二
 二 二
 二 二

1.

1
סלילה

۲۲

५१
 ५२

۱۰
 ۱۱

חן
דחן

۱۰

۱

וכל נפש ג' וסימנה: אשר תאכל זאת תורת הצהמה כי הדויות נפש ה הקיינות ג' מן אחד חס וסימנה: על דאורי יי וסימנה:

בית יהודה אסגינון באנשא ואצחון
 בבעירא והיה כאשר שקדתי עליהם
 לתוש ולנתוש ולהרס ולהאפיד ולהרע
 כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
 יהודה ויהי כמאדחי מימרי עליהן
 למעקר ולתערעא ולפגרא ולרצא
 ולרצא שאכין יחדי מימרי עליהן
 למבני ולקיימא אמר שי בימים ההם
 לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני
 בנים תקדינה ביום מא האינון לא
 ימרו עוד אבהת אטין ובניא לקין
 כי אסאיש בעונו ימות כל האדם
 האכל בסר תקדינה שניו אלהין
 אנש בחוביה ימות כל אנש דחטייהו
 ימות הנה ימים באים נאם
 יהודה ופרתי את בית ישראל ואת בית
 יהודה ברית חדשה הא יומיא אתן
 אמר שי ואגזר עם דבית ישראל ועם
 דבית יהודה קיימא חדתא ולא ככלית
 אשר כלתי את אבותם ביום החזיקי
 בינם להוציאם מארץ מצרים אשר
 חמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
 בם נאם יהודה לא כקיימא דגזרית
 עם אבהתהון ביום מא דאתקייפית

ז
 מ
 ג

סימן
 ג

ג
 ג
 ג
 ג

בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים
 דאינון אשניאו ית קיימי ואנא אתרעני
 כהון אמר שי כי זאת הכלית אשר
 אפרת את בית ישראל אחרי הימים
 ההם נאם יהודה נתתי את תורת בקננים
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
 והמה יהיו לי לעם ארי דין קיימא
 ואגזר עם בית ישראל לבתר יומיא
 האינון אמר שי אתין ית אורי ידתי
 כמעיהון ועל לבהון אכתבנה ואהיו
 להון לאלה ואנון יהון קיימי לעם
 ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש
 את אחיו לאמר דעו את יהודה כי נאם
 ידעו אותי למקטנים ועד גדולים נאם
 יהודה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
 אזכר עוד ולא ילפון עוד גבר ית
 חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו
 למדחלמן קדם שי ארי כלהון יילפון
 למדע דחדתי למזעיריהון ועד רבהון
 אמר שי ארי אשכח לחוביהון ולחטאותיהון
 לא ידברו עוד כהאמר יהודה
 נתן שמש לאור יומם חקת ירח
 וכוכבים לאור לילה רגע תיס וידמו
 גליו יהודה עבאות שמוי כדנן אמר

ג

ז
 ג
 מ

ג
 ג
 ג

סימן ירמיה אכלו בנים יחזקאל אבותי אכלו הבנים אב יה סימן י- וכוכבים ז וסימן ז- אספן וחז חקות ירח לא זכו כונננה למעשה

ידיהב שמשא לאנהרא כיממא
גזירת סיהרא זכוככיא לאנהרא
כליליא נזיק כימא זמזן בלודי יי
עבאות שמו אסימ שו החקים האלו
מלפני נאסיהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל תימים
כמא דלית אפשר דיעדון קימא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דישרא לא יבטלון מלמהוי עם
משמיש קדמי כל יומא

חכ
זכ
מל

כהאמר יהוה אסימ דו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאם בכל זרע ישואל
על כל אשר עשו נאסיהוה כדנאמר
יי כמא דלית אפשר דידע אנש
משחת שמיא מלעילא ואף לא
למבדק יסודי ארעא לרע אף מימרי
לא ירחיק בכל זרעא דישרא לעלמ
דחבו קדמי אשכונ להוין אמר יי
הנהימים נאסיהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל
שער הפנה יהא יומיא אתן אמר יי
זתכני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל
פקוסת דע זזיתא וייצא עוד קורא

באים
קרי
ולא
כח

עד זרי נל
כתב

יתיר
הי

חמדה נגדו על גבעת גרב ונסכ געתה
ויהי נפיק עוד חוט משה בני נא
לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא
לגרב ויהי מסתחר לבדיכת עגלא וכל
העמק הפגרים והדשן וכלה שרמזות
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחא קדש ליהוה לא ינתש ולא יהס
עוד לעולם וכל מישרא אתר דנפלו
תמן פגרי משרית אתורארה וכל
אדיתא עד נחלא דקדרון עד זזית דרע
בית דיסא דמלכא מדנהא קדשא קש
לא יתעקר ולא יתפגר עד לעולם

השרמות

לב
בשנה
בטע
בספ

הדבר אשר היה אלי ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית לצאתו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדנצר פתגם נבואה דיהוה
עם ירמיה מן קדם יי בשנתא עס דייתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
היא שנתא תמנא עס די שנין לנבוכדנצר
ואז חיל מלך בכל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה ובכין משרית
מלכא דבכל צדיק על ירושלם וירמיה
נביא הוה כלי בדרת בית אסיר יא

וירמיהו הנביא

ואז יוסמנב יקרב לעשתו ירצו את עונם ואז תשכיל חיל מלך בכו יי סיה נבוכדנצר בסו פיסו ד חס ומימנ יהא השנה ויצאם

ג
ב
הנתן
תעמן עיניו
ק

ב
ובכל
יולך
כח
כי
עוף
מז

𠂔
 𠂔

2.
144

ה
ל
חם
וב
מל

i

۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹

1

דָּדָךְ בָּא אֵלַיךְ לֵאמֹר קִנֵּה לִּי אֶת־שָׂמְךָ
אֲשֶׁר בַּעֲנִתּוֹת כִּי לִךְ מִשְׁפָּט הִגְאֵלְךָ
לִקְנוֹת הֵאָחֲמָאֵל כִּי שְׁלוֹם אֲחִיךָ
אֲנִי לֹאֲתָךְ לְמִימָר זְבוּן לִךְ יֵת חֲקֹלִי
וּבַעֲנִתּוֹת אֲרִי לִךְ חֲזִיא אֲחֶסְנָא
לְמִזְכֵּן וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּיִי מִנֵּי
יְהוּדָה אֶל־חֶצֶר הַמַּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קִנֵּה
נָא אֶת־שְׂדֵי אֲשֶׁר בַּעֲנִתּוֹת אֲשֶׁר
בָּאֶרֶץ בְּנֵי־מִיָּץ כִּידָךְ מִשְׁפָּט הִירְשָׁה
וּלִךְ הִגְאֵלְךָ קִנֵּה לִךְ וְאִדַּע כִּי דָבָר
יְהוּדָה הוּא וְזֹאתָ לֹאֲתִי חֲנַמְאֵל בֶּן־אֲחִי
כִּפְתַּגְמָא רָשָׁע לְדֹרֹת בֵּית אֲסִירָא וְאֲמַר
לִי זְבוּן פֶּעַן יֵת חֲקֹלִי וּבַעֲנִתּוֹת וְנֹאֲדַע
שִׁיבְטֵי בְנֵי־מִיָּץ אֲרִי לִךְ חֲזִיא יְדוּתָא
זֶלְךְ אֲחֶסְנָא זְבוּן לִךְ וַיַּדְעִית אֲרִי
כִּתְגְמָא רָשָׁע הוּא וְאֶקְנֶה אֶת־חֲשׂוֹדָה
מֵאֶת חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּיִי אֲשֶׁר בַּעֲנִתּוֹת
וְאֶשְׁקֹלָהּ לִי אֶת־חֲכֶסֶף שִׁבְעָה שְׁמֹלִים
וְעַשְׂרֵה חֲכֶסֶף וְזִבְנִית יֵת חֲקֹלָא מִן
חֲנַמְאֵל כִּי אֲחִי וּבַעֲנִתּוֹת וְתִקְלִית
לִיָּה יֵת כֶּסֶף אֲשֶׁר מִנֵּי זַעֲסָר סֹלֶעִין
דְּכֶסֶף וְאֶכְתֹּב בְּסֶפֶר וְאֶחָתָם וְאֶעֱד
עֲרִיסִים וְאֶשְׁקֹל חֲכֶסֶף כְּמֵאֲזֵנִים וְנִתְּנִית
בְּשִׁטְרָא זֹחַת מִית וְאֶסְהִיד יֵת סַחְדִּין

וארעג וסימנ: כי לא אבוש כי כרובים כי דבר י ואשקלה ג בחס וחד מל וסימנ: את השדה להם על 46 יעקב מל פ

ותקלית כספא כמזנא ואקרו את
 ספר המקנה את החתום המצוה והחוקים
 ואת הגלוי ונסכית בית שטראדזני
 ותרכתב בעץ וחתים כהלפתא ונחזי
 וית שטראדזני ואתן את הספר
 המקנה אל ברוך בנריה כמחסיה
 לעיני חנמאל ודי ולעיני העדים
 הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המטרה ויה בית וית
 שטראדזני לברוך בנריה בר
 מחסיה לעיני חנמאל אחי ולעיני
 סהדאי דכתיבין בשטראדזני
 לעיני כל יהודאי ויתבין בדרת בית
 אסיריא ואצוה את ברוך לעיניהם
 לאמר ופקידיתית ברוך לעיניהם לאמר
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לקוח את הספרים האלה את ספר
 המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
 הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
 יעמדו ימים רבים כדנן אמר צבאות
 אלהי ישראל סב וית שטראדזני אליו
 וית שטראדזני ודיין וית דכתיב
 בעץ וחתים וית שטראדזני וית
 ויתנינוז במזרחסם בדיל ויתקיימו

יומין סגיאין כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
 ושרות ופרמים בארץ הזאת ארי
 כדנן אמר צבאות אלהי ישראל
 עוד יזדבנוז בתין וחקלין וכרמין
 בארעא הדא ואתפלל אל
 יהוה אחרי תתלי את ספר המקנה אל
 ברוך בנריה לאמר ויעליתי קדם ש
 פתר דיה בית וית שטראדזני לברוך
 בנריה למימר אהה אדני יהוה חנני
 אתה עשית את השמים ואת הארץ
 בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא
 יפלא ממך כל דבר קביל בעודני י
 אהים הא את עבדך את שמיא וית
 ארעא בחילך רבא ובדדך מרמא
 לא יתפסא מן קדמך כל פתגם עשה
 חסד לאלפים ומשולם עון אבות אל
 חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
 יהוה צבאות שמו עבד טיבו לאלפי
 דיין ומשלים חוסי אבהתא לבנא
 כד משלמין למחטי בתליון אהא
 רבא גיבא צבאות שמו גדר
 העצה ורב העלילה אשר ענין פקחות
 על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכו

וכל
 קרי
 כון
 בנ
 חן

י
 חן
 בל

ג

ג
 ב
 מ
 ח
 מט
 חס
 בל

לקוח דג מל וז חס וסימכ ספר הספרים מבחר מחלדי - גרל גב מל וחד חס וסימ העצה הכנפים כנפים - ורב מטע בליל וסימ
 צער מהית העצה שלום לה ושע טוב אם ירליך איש -

וכפרי מעל ליו דבר בן מלכודי
 וסגיאין עובדוהי דקדמך גלין כל
 אורחת בני אנשא למיתן לאנשי
 כאורחתיה וכפירי עובדוהי אשר
 שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
 עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה
 לה שם ביום הזה דשוייתא ארנין
 ומופתין בארעא דמצרים עד יומא
 הדין ולישרא עבדתא פרישן בגו
 בני אנשא ועבדתא לך שום ביומא
 הדין ותצא את עמך את ישראל
 מארץ מצרים באותות ובמופתים
 ובכחזקה ובאזרוע נטויה ובמווא
 גרול ואפיקתא אית עמך ית ישראל
 מארעא דמצרים באותין ובמופתין
 וביד תקיפא ובארעא דמצרים ובחזונו
 רבא ותתן להם את הארץ הזאת
 אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ
 זבת חלב ודבש ויהבת להון ית ארעא
 הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון
 ארעא עבדא חלב ודבש ויבאו וירשו
 אתה ולא שמעו בקולך ובתרוותך לא
 הלכו את כל אשר צויתיה להם לעשות
 לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה

ג
 חס
 וחד
 חס
 וחד

ג
 חס
 וחד
 חס
 וחד

הזאת ועלו ואחסינו יתה ולא קביל
 למימרך ובאורייתך לא הליכית כל
 דפקידתא להון למעבד לא עבדו
 וערעת להון ית כל בשתא הדא הנה
 חסללות באוהעיר ללכדה והעיר נתנה
 ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
 החרב והרעב והדבר ואשר דברת
 הנה והנה ראה הא מליתא עבדו עלי
 קרתא דמכבשה וקרתא אתמסרת
 בידי דכסדאי דמגיחיין קרבא עליה
 מן קדם דקסלין פחרבא זכפנא ומווא
 ודמלילתא הזה וקדמך גלי ואתה
 אמרת אלי אדני יהוה קנה לבך השנה
 בכסף והעיר ערים והעיר נתנה ביד
 הכשדים ואת אמרת לי ש אלהים
 זבון לך חקלא ככספא זאסיהי סחדין
 וקרתא אתמסרת בידי דכסדאי
 ויהי דברי הנה אלי דמיהו
 לאמר זהו פתגם נבואה מן קדם
 עם ירמיה למימר הנח אנני יהוה
 אלהי כלבשר הממני יפלא כל דבר
 הא אנא ש אלה כל כספא הא מן
 קדמי יתכסא כל פתגם לך כה
 אמר יהוה הנני נתן את העיר

ב
 וחד
 חס
 וחד

ג
 חס
 וחד
 חס
 וחד

ותצא ב' מל וחד חס וקיימב וותונוה הארץ וישא את עמך את ישראל חס וותונוה ותתן להם ס - ס הממוכ ל וחד הממוכ

הזאת ביד הכשרים וביד נכבד ואנן
 מלך בבל ולבדה בכין כדנן אמר
 האנא מסר ית קרתא דא בידא
 דכסדאי וביד נכבד נער מלכא דבבל
 ויכבש ינדה ופאן הכשרים הנלחמים
 עליה עיר הזאת והציתו את העיר
 הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
 אשר קטרו על גבותיהם לבער
 והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
 הכעיסני דיו עליון כסדאי דמגיחין
 קרבא על קרתא דא וידלקון ית
 קרתא דא כנורא ויוקדוניה ויתבטא
 דאסיקון בוסמין על אגורייהון לבעול
 זנסין נסכין לטעות עממא כדיל
 לארגזא קדמי כיהון בני ישראל
 ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
 מנערתיהם כי בני ישראל לא מכעס
 אתי במעשה ידיהם נאסיהוה ארי
 הון בני ישראל ובני יהודה בדם
 עבדי דביש קדמי מזעוריהון ארי
 בני ישראל בדם מרגזין קדמי בעבדי
 ידיהון אמר שי כי עלאפי ועלחמתי
 היתה לי העיר הזאת למזהיום אשר
 בנו אותה ועד היום הזה לחסירה

והסכו
 נסכים
 לאלהים
 אחרים
 למען
 הכעיסני
 דיו עליון
 כסדאי
 דמגיחין

מנערתיהם
 כי בני
 ישראל
 לא מכעס
 אתי במעשה
 ידיהם
 נאסיהוה
 ארי

בנו אותה
 ועד היום
 הזה לחסירה

מעל פני ארי דוגי וחמתי חלבתא
 דא למן יומא דבנו יתה ועד יומא
 הדין לאגלי ויתה מקביל מימרי על
 כל דעת בני ישראל ובני יהודה אשר
 עשו להכעיסני המה מלכיהם שריהם
 כהניהם וגביאיהם ואיש יהודה וישי
 ירושלם על כל בישות בני ישראל
 ובני יהודה דעבדו לארגזא קדמיאנון
 מלכיהון דבבליהון כהניהון וגביהון
 דשקרא זאנש יהודה ויתבי ירושלם
 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמר אתם
 השכסו למר ואינם שמעים לקחת
 מוסר ואחזרו בפלחני קדל לא שואו
 דחלתי לקביל אפיהון ושלחתי לותהון
 ית כל עבדי נביא מקדים ומלוי וליה
 אנון צבן לקבלא אלפין וישימו שקוציהם
 בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא
 ושוואו שקוציהון בביתא דאתקרי
 שמי עלוהי לסאבותיה ויבנו את
 במות הכעל אשר בגיא כהנס לועבד
 את כניהם ואת כנותיהם למלך אשר לא
 צויתים ולא עלתה על לבי לעשות
 חתועבה הזאת למען החטיי את
 יהודה ובנו ית כמת בעל דבחילת

ובפט חס
 בספ

חס החטיא
 א

הארצות כלגביאם וכתובים מל בל חס ותתנס ביד עמי הארצות דעזרא וכלאוריתא כוור חס בל חס מל דותחלינה

כר הנזם לא עבדא ית כניהון ריית
כנתהון למולך דלא פקידית באורית
זלארעא קדמי למעבד תועיבתא
הדא כדיל לחיטא ית רבית יהודה
ועתה לכן כהאמר יהוה אלוי
ישראל אלהעיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
וצרע ובדבר וכען כלן כדנן אמר
ישאלא רישא על קרתא הדא דאלון
אמרינן את מסדת כיד מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא והנע מקנעם
מכל הארצות אשר החדתם שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים לבטח האנא
מכניש להון מכל מדינתא דאגליתנן
לתמן בדוגזי ובחמתי ובתקוף רב
ואת כינון לאתלא הדין דאשרינון
לדוחצין והיו לי לעט ואני אהיה להם
לאלהים ויהון קדמי לעס ואנא אהוי
להון לאלה ונתתי להם לב אחד ודבר
אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם ואני להון
לבאחד ואורח חדא למרחל קדמי
כל יומיא ייסב להון ולבניהון כתיב

ל
ומל
ט

ו

ושטרי
ב
וגלות
בירוש
דח
בדרך
עדות
שטרי
א
בטע
בספ
באשור

סימ

ב

בספ
וכל
יחזק
כון
בגמ
וישבת
בארץ
בס

וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשכח
מאחריהם להיטיב אותם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור מעלי ואגזר
להון קים עלם דלא יתוב מימרי מנתיו
לאיטבא להון וית דחלתי אתן בלבבון
כדיל דלא יסטון מבתר פלחני וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתי בארץ
הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי
ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון
ואקיימנון בארעא הדא בקשוט פמנו
זכר עותי כי כהאמר יהוה
הבאתי אלהים הזה את כל הארעה
הגדולה הזאת כן אנכי מכניא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם
כדנן אמרש כמא דאיתתי על עמא
הדין ית כל בשתא רבתא הדא פין אנא
מיתי עליהון ית כל טבתא דאנא
ממליל עליהון ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממך
היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הפושדים ויזכנון חקלין בארעא
הדא דאלון אמרינן עדיא היא מכל
אנשא ובמידא את מסדת כיד מלכא
שדוה ככסס יקנו וכלי ככסס וחתום

ל
ומל

והושבתים בסד חס וחד מל וסימכ לבטח על בריה קדמאה חס ו... ובקביב וסימכ לבטח על בריה קדמאה חס ו... ובקביב וסימכ לבטח על בריה קדמאה חס ו...

והער ערים בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה ובערי החור
ובערי השפלה ובערי הגלב כחשיב
את שבותם נאס יהוה חקלין בכספא
יזכנון ויכתבון כשטרא זיחתמון ויטחון
סחדין בארע שיט בנימיז ובסחדי
ירושלם ובקרוי לא רבית יהודה ובקרוי
טורא ובקרוי שפילתא ובקרוי דדומא
ארי אתיבית גלותהון אמר שי

ויהי דברי יהוה אלי רמיהו שנית
והוא עורנו עצור בחצר המטרה לאמר
זהו פתגם נבואה מז קדם שי עסידמיה
תנינות זהו ארבע כלי בדרת בית
אסיר לא למימר כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו וידע
אמר שי דעבדה שי בראיתא לאתקנותה
יש שמו קרא אלי ואענך ואגידה לך
גדלות ובצרות לא ידעתם קולי קדמי
ואקביל עלותך ואחוי לך כדכין ונטיין
דלא ידעתני כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה הנתינים אל
הסללות ואלה חרב ארי כדנן אמר שי
אלה אדישראל על בתי קרתא הדא

ועל בתי מלכא רבית יהודה דמתרען
להון ועבדין מליתא לתקפא שורא
מז קדם דקטלין בחרבא באים להלחם
את הכשורים ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
הסתרתני פני מהעיר הזאת על כל דעתם
אתק לאגחא קרבא עם כסדאי ולמליתון
יתפגרי בני אנשא דאלקיתי כדנן
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא
הדא על כל בישתהון הננ מעלה לה
ארכה ומרפא ורפאתים וגלית להם
עתרת שלום ואמת האנא מיתי להון
אסו ופרקן ואסינון ואגלי להון תרע
תיובתא ואחוינון דיהכין באורח שלום
וקשוי ויהשכתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנתים כבדא שנה ואתב
ית גלות יהודה וית גלות ישראל ואקיימנון
כד בקדמיתא וטהרתים מכל עונם
אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר פשעו בי ואדכין
מכל חוביהון חכבו קדמי ואשבוק
לכל חוביהון חכבו קדמי ודמרו
במימרי ויהיתה לי לשם ששון לתולה
ולתפארת לכל גוי הארץ אשר

ידעכם ד קמץ וסימב האות אריות ובעורות ובעורות - ארכה דב מל זב חס וסימב הננ מעלה כי מעלה חס ותעל
עלה מל - ומרפא וסימב הננ מעלה וזרחא לכס צוף דבש - כבדא שנה וסימב בגפס ותהין ובנתים קול ששון

וישמעו את כל הטובה אשר אנכי
 עשה אותם ופחדו ורגזו על כל
 הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה
 להם ויהיו קרמי לשום וחדוא לתשבחא
 ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון
 ותכלטבתא דאנא עבד עמחון ויזעון
 וידחלון על כל טבתא ועל כל שלמא
 דאנא עבד להון כה אמר
 יהוה עוז ישמע במקום הזה אשר
 אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
 ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
 ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין
 יושב ומאין בהמה כרגנ אמר יי
 עוד ישתמע באתרא הדין דאתון
 אמרין חרב הוא מבלי אנשא ומבלי
 בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי
 ירושלם דצדין מבלי אנשא ומבלי
 יתב ומבלי בעירא קול ששון וקול
 שמחה קול חתן וקול כלה קול אמלים
 חורא את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי
 לעולם חסדו מביאים תורה בית יהוה
 כיא שיב את שבות הארץ כבדא שנה
 אמר יהוה קל ציע וקל חדוא קל חתנן
 וקל כלץ קל דאמרין אודו קש צבאות

ל
 ז
 ל
 וכו'
 כן

יי
 חס
 ב
 ומל
 מספר

י
 בספ

ארי טב יש ארי לעלמא טבתיה מעל
 תורתא לבית מקדשא דיש ארי אתיב
 ית גלות ארעא כד בקדמיתא אמר יי
 כה אמר יהוה צבאות עוז
 יהיה במקום הזה חרב מאין אדם
 ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרגנ
 צאן כרגנ אמר יי צבאות עוד יהי
 באתרא הדין דחרוב מבלי אנשא ועד
 בעירא ובכל קרוייה דיירות בית משרי
 רעין וחטריין דעין בערי החר בערי
 השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
 ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד
 תעברנה הצאן עלידי מונה אמר
 יהוה בקרוי טורא בקרוי שפילתא
 ובקרוי דרומא ובארע שיצטבנימן
 ובסחרע ירושלם ובקרויא דבית יהודה
 עוד יתנהון עמא לפתגמי משיחא
 אמר יי יהנה ימים באים נאם יהוה
 והקמתל את הדבר הטוב אשר דברתי
 אל בית ישראל ועל בית יהודה והא
 יומא אתן אמר יי ואקים יתפתגמא
 תקנא דמלילית על בית ישראל ועל
 בית יהודה בימים ההם ובעת ההיא
 אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה

בספ

אל בית ד וסימב והקמת קדמא דפיסוקי הרכבים החנות אל בית המלוא ס מונה ב ומל וסימב עד תעברנה מונה

משפט וצדקה בארץ ביום מאה אנן
ובעד נא יהוה אקיס לדוד משיח
וצדקא ויעבד דין דקשיוט וזכו
בארעא בימים ההם תושע יהודה
וירושלם תשכון לכטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו ביום מאה אנן
ותפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי
לרוח צן ודין שמה דיהוה קרן לה
יתעבדן לנא זכון מן קש בגוה
כי כה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא בית ישראל
ארי כדנן אמר יש לא יפסוק לדוד
גבר יתיב על כורסי מלכותא דבית
ישראל ולכהננס הלויים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח בלהימים ולכהננא ליזאי
לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
ומקריב קרבן ועבד נכסת קדשינן
כל יומיא ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמור יהוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה למימר כה
אמר יהוה אסתפרו את בריתי היום
ואת בריתי הלילה ולכלתי היות יומם
ולילה בעתם כדנן אמר יש כמא דלית

ג
מל

ג
ה

ג
מל
בן

ג
אקיס

אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
זממא זעם ליליא זכריל דלא למחוי
וימם זלילי בעדנהון גס בריתי תפר
אתדוד עבדי מהיות לו בן מלך על
כסאו ואת הלויים הכהננס משרתי אף
קימי לא יבטל דאקימית עם דוד עבדי
מלמהווי ליה בר מליך על כורסוהי
זית ליזאי כהננא דמשמשין קדמי
אשר לא יספר צבא השמים ולא ימר
חולתים כן ארבה את זרע דוד עבדי
ואת הלויים משרתי אתי כמא דלית
אפשר דיתמנון חילי שממא וזלא
יתכלל לא דימא כין אסגי ית זרעא
דדוד עבדי זית ליזאי דמשמשין קדמי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר יהוה פתגם נבואה מן קש עם
ירמיה למימר הלא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עור גוי לפניהם
הלא חזיתא מא עמא דדין ממלכין
למימר תרתין זרעיתא דאתרעני יי
בהון זרחי קינון זית עמי מר גזין
מלמהווי עור עם משמיש קדמי

ל
חוק

ל
ה

ל
ה

ל
ה

א
אקיס
א
אקיס

תשכון גמול וסימנא במים דלא יכרת לכן ישבון צייס מבלילין א ואת בריתי ב וסימנא את בריתי היום ואת בריתי

כקבלהוץ כה אמר יהוה אלהי
 בדיתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
 לא שמתי כדנן אמר ש כמאדלית
 אפשר דיבטיל קימי דאקימית עם
 יממא ועם לילה כין גזירת שמיא
 וארעא לא שויתינון דיעדון גס זרע
 יעקוב ודוד עבדי אמאס מקדודת
 מזרעו משלים אלהרע אברהם ישחק
 ויעקב כישלוב את שבותם ורחמתם
 אהזרעא דיעקב ודוד עבדי לא אהזין
 מלקרבא מבנהוץ עבדין שולטין ער
 זרעה דאברהם ישחק ויעקב ארי
 אתיב יתגלותהוץ וארמים עליהוץ
 הדבר אשר היה אליהו
 מאת יהוה וגבד נאצר מלך בבל וכל
 חילו וכל מלכות ארץ ממשלתיו
 וכל העמים נלחמים עליו ושלם ועל
 כל עריה לאמר פתגם נבואה דהוה
 עם ירמיה מן קדם ש וגבד נצר
 מלכא דבבל וכל משרותיה זכר
 מלכות ארע שולטין ידיה וכל עממא
 מגיחין קרבא עליו ושלם ועל כל
 קרניה אלמימר כה אמר יהוה אלהי
 ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך

6
 5
 מלך
 כנוי
 ליעקב
 4
 3
 2
 1

ח
 כ
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
 הנני נתן את העיר הזאת בידי מלך
 בבל ושרפה באש כדנן אמר ש
 אלהי ישראל איזלתימר לעדקה
 מלך שבטא דבית יהודה ותימר ליה
 כדנן אמר ש האנא מסר ית קרדא
 הדא בידי מלכא דבבל ויוקרדנה בנא
 ואתה לא תמלט מידי כי תפש תתפש
 וכידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל
 תראינה ופיהו את פיה ידבר ובבל
 תבוא ואת לא תשתי זב מז ידיה ארי
 את אחד את אחד ובידיה תת מסר
 ועיניך ית עיני מלכא דבבל וידיו
 ופומיה עם פומך ימליל ולבבל
 תתובל אר שמע דבר יהוה צדקיהו
 מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא
 תמות בחרב ברם קביל פתגמא דש
 צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
 כדנן אמר ש עלך לא תתקטיר
 בחרבא בשלום תמות וכמשרפות
 אבותיך המלכים הראשנים אשר
 היו לפניך כן ישרפוך והוי ארון
 יספדוך כידבר אני דברתי נאם
 יהוה בשלמא תמות וזיקידות אביתך

ישחק ד כנוי ליעקב וסימב תטיף על בית ישראל במות גס זרע יעקוב ושבו עתו לישחק דתלים וכולה כה ש"י

אמר יי אלהי ישראל אנא גזרית
 קים עם אבהתכון כיוםא דאפיקית
 יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא
 למימרי מקץ שבע שנים תשלחו איש
 את אחיו העברי אשר ימכר לך
 ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי
 מעמר ולא שמעו אבותיכם אלי
 ולא הטו את אזנם מסוף שבע שנים
 תשלחו גבר ית אחוהי ברי ישראל
 דין דבין לך ויפלה יכך שיתשען ותפטרו
 ברי חורין מעמר ולא קבילו אבהתכון
 למימרי ולא ארכינו ית אדנהון ותשבו
 אתם היום ותעשו את הישר בעיני
 לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
 לפני בבית אשר נקרא שמי עליו
 ותכתון אתון יומא דין זעבדותון ית
 דבשר קדמי למקרי חירו גבר לחנניה
 וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי
 שמי עלוהי ותשבו ותחלו את שמי
 ותשבו איש את עבדו ואיש את
 שפחתו אשר שלחתם חפשיים
 לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
 לעבדים ולשפחות ותכתון ואחילתון
 ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה

ב
 ד
 ימכר

כ
 מ

ד
 ח

ב
 ט
 כ

ל
 ז
 ע

י
 ח

ט
 ח
 ב
 ו
 י
 ח

וגבר ית אמתיה דפטרותון בני חורין
 לנפשהון וכבשותון יתהון למדון
 לבון לעבדין ולאמהן
 כהאמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
 לקרא דרור איש לאחיו ואיש לדעהו
 הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אלהונ
 אלהיכם ואלהרעב ונתתי אתכם
 לזועה לכל ממלכות הארץ ככין כדון
 אמר יי אתון לא קבילתון למימרי
 למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחנניה
 האנא מכרי לבון חירו אמר שמו חננא
 מן מותא ומן כפנא ואתיך יתכון לזיע
 לכל מלכות ארעא ונתתי את האנשים
 העברים את ברתי אשר לא הקימו את
 דברי הבית אשר ברתו לפני העגל
 אשר ברתו לשנים ויעבדו בין בתרין
 ואתיך יתגברא דעבדו על קומי דלא
 קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי
 עגלא דפסקו לתריז זעבדו בין פלגוהי
 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
 והכהנים וכל עם הארץ העברים בין
 בתרי העגל דברבי יהודה ודברבי
 ירושלם דברביא זכה נא זכר עמא
 דארעא דעבדו בין פלגי עגלא ונתתי

וכל עם ז וסימב יי הושע סלק לגלגלא וסרק מלכא וחמא חברה ס-ה סרסס ס חס בליש וסימב יי שרי ירושלם ויקח יותן

ייז כי יונדב כן דכב אכינו צוה עלינו
 לאמר לא תשתו ייז אתם ובניכם עד
 עולם ואמרו לא נשתי חמרא ארי
 יונדב כן דכב אכינו פקיד ערנא
 למימר לא תשתו חמרא אתון ובניכן
 עד ערמא ובית לא תכנו וזרע לא
 תזרעו ופרס לא תטעו ולא יהיה לכם
 כי באהלים תשבוב כל ימיכם למען
 תחי ימים רבים על פני האדמה
 אשר אתם גרים שם וביתא לא תבנו
 וזרעא לא תזרעו ופרמא לא תצכו
 ולא יהי לכם ארי במשכני תיתבון
 כל יומיכון כדיל דתתקמוז יומיז
 סגיאין על אפי ארעא דאתון דירין
 תמן ונשמע בקול יהונדב כן דכב
 אכינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
 ייז כל ימינו אנחנו נשינו ובנינו
 וקבולנא למימר יהונדב כן דכב
 אכינו לכל דפקדנא כדיל דלא למשתי
 חמרא כל יומנא רנחנא נשנא בננא
 ובנחנא ולבלתי בנות בתים לשבתנו
 ופרס ושדה וזרע לא יהיה לנו ונדייל
 דלא למבני בתיז למתכנא ופרמיז
 וחקליז וזרעא לא יהוץ לנא ונשב

ה
 ה
 ב
 חמס
 ב
 חיל
 הכשרים
 ה
 בטע
 בספ
 ג
 ג
 ב
 מז
 וחד
 חס

ה
 דג
 ה

ה

5

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
 יונדב אכינו ויתכנא במשכני וקבולנא
 ועכנא ככל דפקדנא יונדב אכינו
 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל
 אלה ארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם
 מפני חיל הכשרים ומפני חיל ארם
 ונשב בירושלם וזהו כן סלוק
 נבוכדראצר מלך ארם על ארעא
 ואמרנא איתו ונעול לירושלם מן
 קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית
 ארם ויתכנא בירושלם
 ויהי דבר יהוה אליהם והוא לאמר וזהו
 פתגם נבואה מן קדם ישעיה ירמיה
 למימר וכה אמר יהוה צבאות אלה
 ישראל הן ואמרת לאיש יהודה
 וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר
 לשמע אל דברי נאם יהוה כדן אמר
 יש צבאות אלהא ויש ראשי ליתמי
 לאנשי יהודה וליתבי ירושלם הלא
 תקבלו אלפן דקבלא לפתגמי אמר
 יש חוקם את דברי יהונדב כן דכב
 אשר צוה את בני לבלתי שתות ייז
 ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את
 מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם

ה
 ה
 ב
 חמס
 ב
 חיל
 הכשרים
 ה
 בטע
 בספ
 ג
 ג
 ב
 מז
 וחד
 חס

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אכינו ויתכנא במשכני וקבולנא ועכנא ככל דפקדנא יונדב אכינו ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אלה ארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשרים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם וזהו כן סלוק נבוכדראצר מלך ארם על ארעא ואמרנא איתו ונעול לירושלם מן קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית ארם ויתכנא בירושלם ויהי דבר יהוה אליהם והוא לאמר וזהו פתגם נבואה מן קדם ישעיה ירמיה למימר וכה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הן ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה כדן אמר יש צבאות אלהא ויש ראשי ליתמי לאנשי יהודה וליתבי ירושלם הלא תקבלו אלפן דקבלא לפתגמי אמר יש חוקם את דברי יהונדב כן דכב אשר צוה את בני לבלתי שתות ייז ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם

ב
בטע
בספ

i

למימר לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מבוא
אליהוזה ואל כל יושבי ירושלם את
כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו ככין כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני
מיתי על אנשי יהודה ועל כל יחסי
ירושלם ית כל בשותא דגזרית עליהן
חלקי שלחית לוחהן ית כל עבדי
נביאי ולא קבילו ואתנביאו להן ולא
תבו ורבות הרבבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם ולבני
בית דיכב אמר ירמיה כדנן אמר יי
צבאות אלהי ישראל חלקי חלקי
לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פקודיה ועבדתון ככל דפקיד
יתכון לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב
בן דכב עמר לפני כל הימים ככין
כדנן אמר יי צבאות אלהי ישראל

16

בטע

בספ

בלש

השכם ודבר ולא שמעתם אלי אתקמו
פתגמי יהונדב כר ריכב דפקיד ית
בנוהי כדילדלא למשתי חמרא ולא
אשתאו עד ומא הדין ארי קבילו
ית תפקידתא דאבוהן ואנא מדילית
עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון
למימרי ואשלח אליכם את כל עבדי
הנביאים השכם ושלח לאמר שבות
איש מדרך הרעה והיטיב ומעלליכם
ואתלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ושבו אלהא דמה אשר נתתי לכם
ולאבתים ולא הטייתם את אנכם ולא
שמעתם אלי ושלחית לוחכון ית כל
עבדי נביאי מקדים ומשלח למימר
תובו כען גבר מאורחיה בשותא ואתקמו
עובדי כון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחיהן ותיבו על אדעא
דיהבית לכון ולא תהכון ולא תפעתון
ית אדנכון ולא קבילתון למימרי כו
הקימו בני יהונדב כדכב את מצות
אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי ואריאקימו בני יהונדב
כר ריכב ית תפקידתא דאבוהן
דפקידתון ועמא הדין לא קבילו

ח
בספ

i
ב
בספ

5
ג

אל יהודה וסימכ ויאמר לא מצאתיה ואלה הדברים הנני מבוא ויהי לרפון פת אשר בשלחני אגרות יתבן לי ג-ה ליונדב
ג בליש וסימכ ויאמר לא נשתה יין ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמול כון בנא ויאמר לו יהונדב ג-ה

לא יפסוק גבר ליונדב כר ריכב משמש
 קדמי כל יומיא ויהי בשנה
 הרבעית ליהניקים כן יאשיהו מלך
 יהודה היה הדבר הזה אליהו מיהו
 מאת יהוה לאמר והנה בשנת ארבע עשר
 ליהניקים כר יאשיהו מלך שבטא
 רבית יהודה הזה פתגמא הדין עם
 ירמיה מן קדם ש למימר קח לך
 מגילת ספר וכתבת אליה את כל
 הדברים אשר דברתי אליך על
 ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
 היום הזה סב לך מגילת ספר לא ותלתוב
 עלה ית כל פתגמא דמלולית עמך
 על ישראל ועל יהודה ועל כל עממא
 מן מא דמלולית עמך מן יומי יאשיהו
 ועד יומא הדין אולי ישמעו בית
 יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם למען ישבו איש מדרבו
 הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם מא
 אם ישמעו רבית יהודה ית כל בשנת
 ראש מחשיב למעבד להון בדיר
 דיתובין גבר מאורחיה בשנת ארבע עשר
 להון ביהון ולחטא יהון

בטע
בנו

ה
ר

ויקרא ירמיהו את כל דבר סגוריה
 וכתב בדור מפי ירמיהו את כל דבר
 יהוה אשר דבר אליו על מגילת ספר
 וקרא ירמיהו ית כל דבר בר ניה וכתב
 כל דבר מן פומא דירמיהו ית כל פתגמא
 דיש דמלול עמיה על מגילת ספר
 ויצוה ירמיהו את כל דבר לאמר אני
 עצור לא אוכל לבוא בית יהוה ופון
 ירמיה ית כל דבר למימר אנא כלי לית
 אנא זכיל למי על לבית מקדשא דיש
 ובאת אתה וקראת במגילה אשר נתת
 מפי את דברי יהוה באזני העם בית
 בית יהוה ביום צום וגם באזני בית
 יהודה הבאים מעריהם תקראם
 ותיתי את ואתקרי במגילת דכתבת
 מפומי ית פתגמא דיש קדם עמא
 בית מקדשא דיש ביום ראשון וצומא ואן
 קדם כל רבית יהודה ראשון מקדויהון
 תקרינון אולי תפל תחנתם לפע יהוה
 וישבו איש מדרבו הרעה כי גדול
 האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
 הזה מא אסתתק כל בעותהון קדם
 ויתובין גבר מאורחיה בשנת ארבע
 עשר ויהי חמא דגזר ש על עמא הדין

וישבו חרפי וחם וסימבר ויחנן המים תחנתם ישמעו ויזכרו ויכנעו ויתכסו לערב השני ה והבאת בטע בנו וסימא וסימא
 במשמעהון דכה עא דמכה נק וקרית בגלותא תליתיתא פירוש והקמית ושמעו לקרף המהנס הכהן אשר ושלשת תרד אנה
 וקראת מאת המגילה ה

וַיִּקְרָא בְּרוּךְ בְּאֲזְנוֹתָם וְאָמְרוּ לֵיהֶם
תִּיב כַּעַן וְקָרִיבָה אֶקְדָּמָנָא וְקָרָא בְּרוּךְ
קָדְמִיָּהוּן וַיְהִי כַּשֵּׁמֶעַס אֶת כָּל
הַדְּבָרִים פָּחַדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַאֲמָרוּ
אֶל־בְּרוּךְ הַגִּיד נִגִּיד לַמֶּלֶךְ אֶת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָיָה כַּשֵּׁמֶעַהוּן יָת
כָּל־פִּתְגָמֵי אֱתָהוּ גִבּוֹר לַחֲבֵרֵיהֶם וַאֲמָרוּ
לְבְרוּךְ חֹזֵא נְחֻי לַמֶּלֶךְ אֶת כָּל
פִּתְגָמֵי אֱלֹהֵי אֱלִיָּן וְאֶת־בְּרוּךְ שֶׁאֵלֶּה
לֵאמֹר הַגִּידָנָא לָנוּ אֵיךְ כִּתְּבַת אֶת־כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי יְיָ בְּרוּךְ שֶׁאֵלֶּה
לְמִימָרְחוּ כַּעַן לָנָא אֵיכְדִין כִּתְּבַתָּ
יָת כָּל־פִּתְגָמֵי אֱלֹהֵי אֱלִיָּן מִפּוֹמִיָּה וַאֲמָרוּ
לְהַסְבִּיחַ מִפִּי יִקְרָא אֱלֹהֵי אֶת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֵיךְ כִּתְּבַת עַל־הַסֵּפֶר
בְּדִין וַאֲמָרוּ לְהוֹן מִפּוֹמִיָּה קָרִי לִי יָת
כָּל־פִּתְגָמֵי אֱלֹהֵי אֱלִיָּן וְאֵנָּה כִּתִּיב עַל
סִפְרָא בְּדִין וְתָא וַאֲמָרוּ
הַשְׂרִים אֶל־בְּרוּךְ לֵךְ הַסֵּתֶר אֶתְּחַ
וַיִּרְמִיָּהוּ וְאִישׁ אֶל־יָדָע אִיפֹה אֶתְּסִי
וְאָמְרוּ וְכִבְרִיא לְבְרוּךְ אֵיזִיל אִיפֹמֶר
אֶת־יִרְמְיָה וְאֵנָּשׁ לֹא יִדַּע אֵיכָא אֶתְּוֹן
וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲצֵרָה וְאֶת־הַמַּגִּלָּה
הַפָּקֻדִין בְּלִשְׁכַּת אֱלִישִׁמַּע הַסֵּפֶר

ג
מ
בלע

ב

ל

ט

ל
חס
ואנון
חס
בלע

וַיִּגִּידוּ בְּאֲזְנוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
וְאֶת־נִלְוֹת מֶלֶכָא לְדִרְתָּא וְיָת מַגִּלָּתָא
פָּקֻדִין בְּלִשְׁכַּת אֱלִישִׁמַּע סִפְרָא וְחִוּיָּא
קָדָם מֶלֶכָא יָת כָּל־פִּתְגָמֵי אֱלֹהֵי אֱלִיָּן
הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוּדֵי לְקַחַת אֶת־הַמַּגִּלָּה
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ שְׂכַת אֱלִישִׁמַּע הַסֵּפֶר
וַיִּקְרָא יְהוּדֵי בְּאֲזְנוֹת הַמֶּלֶךְ וְכִבְרִיא
כָּל־הַשְּׂרִים הָעֹמְדִים מִעַל הַמֶּלֶךְ
וְשֶׁלַח מֶלֶכָא יָת יְהוּדֵי לְמַסֵּב יָת
מַגִּילָתָא וְנִסְכָּה מֶלֶךְ שְׂכַת אֱלִישִׁמַּע
סִפְרָא וְקָרָה יְהוּדֵי קָדָם מֶלֶכָא וְקָדָם
כָּל־רַב־בָּיָא וְקִימִין מִעַלְוֵי מֶלֶכָא
וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֶרֶק בְּחֶדֶשׁ
הַתְּשִׁיעִי וְאֶת־הָאֵחַ לִפְנֵי מַכְעֵרָתָא
וְמֶלֶכָא יָתֵב בֵּית סִתּוּא כִּי־הָאֵתְּשִׁיעָה
יָת נֹרָא קָדְמוֹהִי מִדְּלִקִין וַיְהִי כִּקְרוֹא
יְהוּדֵי שְׁלֹשׁ דְּלִתּוֹת וְאַרְבַּעַה יְקָרְעוּ
בְּתַעַר הַסֵּפֶר וְהַשְׂלַךְ אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
אֶל־הָאֵחַ עַד־תֵּס כָּל־הַמַּגִּלָּה עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הָאֵחַ וְהָיָה כִּדְקָרִי יְהוּדֵי
תֵּלֵת פְּעִין וְאַרְבַּע בָּזַע בְּאֲזְמִיל סִפְרָא
וְרָמִי לְנוֹרָא דְּלִגּוֹמָרָא עַד־דְּשִׁלְּמִתָּ
כָּל־מַגִּילָתָא עַל־נוֹרָא דְּעַל־גּוֹמָרָא וְלֹא
פָּחַדּוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־כִּבְרִיָּהם הַמֶּלֶךְ

ל
חס

ב
חד
מל
וחד
חס
ב
קדמ
אל
ב
בול
על

וְלִתְּנוֹתָ וְסִימְכָהּ כִּקְרָא יְהוּדֵי וְדִלְתּוֹת לַעֲזָרָה לֹא הָעֹמְדִת וְכִלְיָהֶן קָאֵל כּוֹתָה בְּמִבְּ נִשְׁכְּרָה וְעֵשׂוֹיָהּ — עַל־הָאֵחַ לֹא־הָאֵחַ

וכל עבדי ה' השמעים את כל הדברים
 האלה ולא תהיו ולא כדעו ית לבושיהו
 מלכא זכר עבדוהי רשמעין ית כל
 פתגמיא האלין וגם אלנתן ודליוהו
 וגמריהו הפגעו במלך לבית שרף
 את המגלה ולא שמע אליהם ואף
 אלנתן ודליוהו וגמריהו בעו מן מלכא
 כדיל ולא לאו קדא ית מגילתא ולא
 קביל מנהוין וי צוה המלך את ירחמאל
 בנה מלך ואת שריהו בן עזריאל
 ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
 ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתורם
 יהוה ופקיד מלכא ירחמאל בן מלכא
 וית שריה בן עזריאל וית שלמיהו
 בן עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית
 ירמיה נביא ואגין עליהוין שי

וי צוה
 ואלה
 ראשי
 לגמלי
 וחס

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו
 אחרי שרף המלך את המגלה ואת
 הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
 לאמר וזה פתגם נבואה מן קיש עם
 ירמיה בן נחמיה דאוקיד מלכא ית מגילתא
 וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא
 דירמיה למימר שוב קח לך מגלה
 אחרת וכתב עליה את כל הדברים

הראשונים אשר היו על המגלה הראשונה
 אשר שרף יהויקים מלך יהודה תוב
 סכלך מגילתא אוחרי וכתוב עליה ית
 כל פתגמיא קדמאי דהוון על מגילתא
 קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך שבטא
 דבית יהודה ועל יהויקים מלך יהודה
 תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את
 המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת
 עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית
 את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
 ובהמה ועל יהויקים מלך שבטא
 דבית יהודה תימר כדנן אמר ש את
 אוקידתא ית מגילתא דא למימר
 מדין כתבתא עליה למימר מיתא וית
 מלכא דבבל ויחביל ית ארעא דא
 ויבטיל מנה אנשא ובעירא

ה
 ה

ב
 בטע
 בספ

עזריאל ג' וסימכ' ויצוה ואלה ראשי לגמלי - ב' יב' ה' וסימכ' הכה יזכר בוא יבוא מלך בבל ברנה ועל יהויקים

עבדיו את עונם והכאתי עליהם ועל
ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל
הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו
ואסער עלוהי ועל בנוהי ועל עבדוהי
ותחוביהו ואתי עליהו ועל יתבי
ירושלים ועל אנשי יהודה ותכל בשתא
דגזית עליהו ולא קבילו וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר שרתי ויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים בהמה וירמיה נסי
מגלה אחרי יהודה לברוך בן נריה
ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיר יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה בנוא ועוד
אתוספו עליהו פתגמי סגיאין כותחין
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת פניהו ביהויקים אשר
המליך גבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה ומלך מלכא צדקיהו אשר
חלם פניה ביהויקים דאמר ליה
גבוכדנצר מלכא דבבל בארעא
דבית יהודה ולא שמע הוא ועבדי

א

ב
ג
ד

ה
ו
ז

ח
ט

ועם הארץ אל דברי יהודה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמא
די צדקיהו בן נריה וירמיה נביא וישלח
המלך צדקיהו את יהו כל בן שלמה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו ושלח מלכא
צדקיהו וית יהו כל בן שלמה וית
צפניה בן מעשיה כהנא לות ירמיה
נביא למימר עליו פען עלנא קדם
אלהנא וירמיהו בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכלא וירמיה
עליל ונפיק בגו עמא ולא יהבו יתיה
בבית אסוריו וחיל פרעה וצא ממצרים
וישמעו הכשרים הצרים על ירושלים
את שמעם ויעלו מעל ירושלים וישרית
פרעה נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצירין על ירושלים וית שמעיהו
ואסתלקו מעל ירושלים
ויהי דבר יהודה אל ירמיהו הנביא לאמר
זהה פתגם גבוכא מן קדם ש עם
ירמיה נביא למימר כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך

א

ב
ג

ד
ה
ו

ז
ח

נוסף ג' בליש ומל' וסימנ' על שנה ינו ועוד נוסף יש מפזר בתרג' קמ' - ה' אל' זוגי משנ' שנ' גי'ם בבטנך יודע בגי'ם בבית
האסירים מבית המדרס בית הכליא מבית הכליא חמיטל קדמ' ומלכ' חמיטל דירמ' ישיב ושמרון ישיב עמו הל' -

ורגלו רב רבא על ירמיה ואלקיא
יתיה ויהיו יתיה בית אסירי בית יתיה
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי
כבא ירמיהו אל בית הכור ואל
החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים
ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיומן
ויתב תמן ירמיה יומין סגיאין
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בבית ונסת
ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר
ירמיהו יש ויאמר ביד המלך בכל תען
ושרח מלכא צדקיהו ודבריה ושאליה
מלכא בביתיה בסתר ואמר האית
פתגמא מן קדם ש ואמר ירמיה אית
ואמר ביד מלכא דבכלת מסר ויאמר
ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי
אל בית הכלא ואמר ירמיה למלכא
צדקיה מה חבית לך ולעבדיך ולעמא
הדין ארי יהבתוך יתיה לבית אסירי
ואני נביאיכם אשר נבאנו לכם לאמר
לא יבא מלך בכל עליכם ועל הארץ
הזאת ואין כלי כלי דשקרא דאתנבאו
לכון למימר לא ייתי מלכא דבכל

חנניה

ג
האיש
וילכו
נער
צדקיהו

יב
מל
בספ

ואיה
י
חס
בספ

עליון ועל ארעא דא ועל שבע
נא ארע המלך תפלגא תחנתו לפניך
ואל תשבני בית יהונתן הספר ואל
אמות שם וכען שמע כען רבני מלכא
תתקבל כען בעותי קדמך ולא תתבעני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן
ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
בחדר המטרה ונתן לו כפר לחם ליום
מחוי האפים עדתם פלה לחם מן
העיר וישב ירמיהו בחדר המטרה
ופקיד מלכא צדקיהו ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסירי ויהי כן ליה פיתא
דלחמא ליומא משוק נחתומא עד
דשולים כל לחמא מן קרתא ויתב
ירמיה בדרת בית אסירי ואן וישמע
שפטיה כן מתן וגדליהו כן פשחור
ויזכר כן שלמיהו ופשחור כן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר ושמע שפטיה
בר מתן וגדליה בר פשחור וזכר
שלמיה ופשחור בר מלכיה ופתגמא
דירמיה ממליל לעם כל עמא למימר
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחדר ברעב ובדבר ויהי צא אל הכשדים

ל
ח

ה
ג
דגש

לח

י
ג

ליום כ דגש וסימנא נכנס ופר זה נשיא בן וזמרת כחלה ויננה ומתכלי היילול שבעת ושבעת בן וכבש זה יהיו
למזבח בן פושגן פושגן ס

והיה
ק

וְהָיָה וְהִתְחַלּוּ נַפְשׁוֹ לְשַׁלֵּל וְחִי כְדָנָן
 אָמַר יְיָ דִּיתִיב בְּקִרְתָּא הָדָא וְתַקְטִיל
 בְּחֻדְבָּא בְּכַפְנָא וּבְמִוְתָּא וְדִיפּוֹק וְיִשְׁתַּמַּע
 לְכַסְדָּאִי וְיִיחִי וְתִהְיֶה לִּיהַּ נַפְשִׁיהּ לְשִׁיחָא
 וְיִתְקַיֵּים כִּהְאִמְרֵיהוּ הַעֲנֵנִי
 תַּנְתָּן הָעִיר הַזֹּאת בִּידְחִיל מֶלֶךְ בָּבֶל
 וְלִכְדָּהּ כְּדָנָן אָמַר יְיָ אֶת מַסָּרָא תַתְּמַסֵּר
 קִרְתָּא הָדָא בְּיַד מִשְׁרֵית מֶלֶךְ בָּבֶל
 וְיַבְשִׁינָהּ וְיִאמְרוּ הַשָּׂרִים אֱלֹהֵי מֶלֶךְ
 יוֹמָתָנָא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה כִּי עֲלָפָן הוּא
 מִרְפָּא אֶת יְדֵי אַנְשֵׁי הַמְּלָחָמָה הַנֶּשֶׁת
 הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר הַזֹּאת וְאֶת יְדֵי כָל
 הָעָם לִדְבַר אֱלֹהִים כְּדִבְרֵים הָאֵלֹהִים כִּי
 הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ דָרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם
 הַזֶּה כִּי אִם לְרָעָה וְאִמְרוּ רַב־בָּיָא
 לְמֶלֶךְ בָּבֶל וְתַקְטִיל כְּעֵן יִתְגַּבֵּר אֲדִין
 אֲדִי עַל כִּי הוּא מִרְשִׁיל וְיִתְיַדִי גְבֻרִי
 עֲבָדֵי קִרְבָּא דְּאַשְׁתְּאֲרִי בְּקִרְתָּא הָדָא
 וְיִתְיַדִי כָל עַמָּא לְמַדְלָא עַמְדָּא וּזְקָא
 כְּפַתְגָּמִיא הָאֵלִין אֲדִי גְבֻרָא הָדִין
 לִיתְוָהִי תַבַּע לְשִׁלְמָא לְעַמָּא הָדִין
 אֲדִין לְבִישָׁא וְיִאמַר הַמֶּלֶךְ צְדֻקָּהוּ
 הֵנָּה הוּא בִידְכֶם כִּי אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל
 אֶתְכֶם דְּבָרִי וְאָמַר מֶלֶךְ צְדֻקָּהוּ הָא

כח
א

הוּא מִסִּיר בִּידְכֶן אֲדִי לִית מֶלֶךְ בָּא
 זְכִיל לְאַתְבָּא יִתְכֶן פְּתַגְמָא וְיִקְדָּחוּ
 אֶת יִרְמְיָהוּ וְיִשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר
 מֶלֶךְ הוּא בֶן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחָצֵר הַמִּטְוָה
 וְיִשְׁלְחוּ אֶת יִרְמְיָהוּ בְּחַבְלִים וּבְבוֹר
 אֵין מִים כִּי אִם טֵיט וְיִטְבַּע יִרְמְיָהוּ
 בְּטֵיט וְנִסְכּוֹ יִתְיַרְמֶיהָ וְרַמּוֹ יִתְיַח
 לְגֻזָּא דְּמֶלֶךְ בָּבֶל מֶלֶךְ בָּבֶל דְּבִדְתָּתָת
 אֲסִידָא אֲשֶׁר בִּיבּוֹ יִתְיַרְמֶיהָ בְּאִטּוּנָא
 וּבְגֻזָּא לִית מָא אֱלֹהִין טֵינָא וְטַבַּע
 יִרְמֶיהָ בְּטֵינָא וְיִשְׁמַע עַבְד־מֶלֶךְ
 הַבּוֹשֵׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
 כִּינְתָּנוּ אֶת יִרְמְיָהוּ אֶל הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ
 יִשַׁב בְּשַׁעַר בְּנִימָן וְשָׁמַע עַבְדָּא
 דְּמֶלֶךְ צְדֻקָּה גְבֻרָא וְהוּא בְּבֵית
 מֶלֶךְ אֲדִי יִהְיוּ יִתְיַרְמֶיהָ לְגֻזָּא
 וּמֶלֶךְ יִתִּיב בְּתַרְעָה שִׁיבֵט בְּנִימָן
 וְיִצָּא עַבְד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִדְבַר
 אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר וְנִפְסָק עַבְדָּא דְּמֶלֶךְ
 מִבֵּית מֶלֶךְ וּמִלִּילָעָם מֶלֶךְ לְמִימְרֵי
 אֲדִין הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים
 אֶת בְּלָאֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנָּבִיא
 אֶת אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֶל הַבּוֹר וְיִמָּת
 תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָה כִּי אֵין הַלֵּחָם

ד
וכל
אורי
כוור
בג
א

ו

ב
וישמעו
כל
יושבי

וישלחו וסימכו עקרון כלשנים וחב ירמיהו וכל אורי כוור בג וישלחו האנשים את ידם א-ב בבית המלך ג וסימ עבד
 מלך כי גדול זה שלשית א-ב

עור בעיר ורבוני מלכא אבאי שו
 גברא דאליז ית כל דעבדו לירמיה
 נבוא ית דרמוהי לגובא ככר מית
 באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
 עור בקרתא ויצוה המלך את עבד
 מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
 שלשים אנשים וזה עלית את ירמיהו
 הנביא מן הבור בטרם ימות ופקיד
 מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
 דבר עימך מלא תלתי גברי וזה סימ
 ית ירמיה נביא מן גובא ער לא ימות
 ויקח עבד מלך את האנשים בידו
 ויבא בית המלך אל תחת האוצר
 ויקח משם כלוי הסחכות וכלוי
 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור
 בחבלים ודבר עבדא דמלכא ית
 גברא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
 או צרא ונסיב מתמך בלאי טפסן
 ובלאי שחקן ושרבינון לות ירמיה
 לגובא באטוניא ויאמר עבד מלך
 הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי
 הסחכות והמלחים תחת אצלותיך
 מתחת לחבלים ויעש ירמיה כן ויאמר
 עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שו

ג

ית
ה

יא
 חס
 וכל
 תה
 בון
 בנ
 ה

את
 פת
 ולא
 קרי
 ואנון
 ה

פען בלאי טפסן ושחקן תחות מותן
 ירך מלדע לאטוניא ועבד ירמיה
 כין וימשכו את ירמיהו בחבלים
 ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו
 בחצר המסרה ונגדו ית ירמיה באטוניא
 ואסיקו יתיה מן גובא ויתיב ירמיה
 בדרת בית אסירא וישלח
 המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
 הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
 בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
 שואל אני אתך דבר אל תכחך ממני
 דבר ושלח מלכא צדקיה ודבר ית
 ירמיה נביא לוניה למענא תליתא
 בבית מקדשא דשי ואמר מלכא
 לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
 תכסא מני פתגם ויאמר ירמיהו אל
 צדקיהו כי אניג לך הלא המתת אותי
 וכי איעצך לא תשמע אלי ואמר
 ירמיה לצדקיה ארי אחי לך הלא
 מקטלתקטלינני וארי אמר כי נד
 לא תקביל מני וישבע המלך צדקיהו
 אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את
 אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם
 אמיתך ואם אתנך ביד האנשים

ח פת ולא קרי וסימב נא את ירך חמש דנגב אם אם אם אם וחלופיהון דקרי ולא כות וסימב בע איש פלת כן בכו צבאות מלכא
 לה אלה אלה a-a

פְּדִיתֶנּוּ אֶת־כִּדְמוֹתַי לְלֹבֵי זָמֶר
מִלֵּא צַדִּיקִי לִירְמִיָּה אֲנִי צִיָּקָמִן
יְהוָה אֵי דַּעֲשֵׂת מַעֲשֵׂי לִכְסֻדֵּי דִלְמָא
יִמְסְרוּן יְתִיבִידְהוֹן דִּיתְלַעְבוּן כִּי

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ שְׁמַע
נֶאֱבָקוֹל יְהוָה לְאַשֵׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ
וַיִּסָּב לָךְ וְתַחֲי נַפְשְׁךָ וְאָמַר יִרְמְיָה
לֹא יִמְסְרוּן קְבִיר כֶּסֶן לְמִימְרֵי דִישׁ
לְדָאנָא מִמֶּלֶךְ לְעַמְּךָ וַיִּסָּב לָךְ
וְתַתְּקִי יָס נַפְשְׁךָ וְאִם מֵאֵן אַתָּה לְעַתָּה
זֶה הַדְּבָרָא שֶׁר הִרְאֵנִי יְהוָה וְאִם מִסְּמִינִי
אֶת לְמִיפְקֵי דִין פֶּתַח מֵאֵן דֹּאחֲזִינִי יִשְׂרָאֵל
וְהִנֵּה כָּל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאוּ בְּבֵית
מֶלֶךְ יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל שְׂרֵי מֶלֶךְ
בְּכָל וְהִנֵּה אִמְרַת הַסִּיתוֹךְ וַיְכִילוּ לָךְ
אֲנָשִׁי שְׁלֹמֶךָ הַטְּבָעוּ בְּכֶן רִגְלֶךָ
נִסְגְּרוּ אַחֲרָיִךְ זֶה אֵל כֹּל נִשְׂאָה אֲשֶׁת אֱלֹהִים
בְּבֵית מֶלֶךְ שֶׁבִטּוֹא בְּבֵית יְהוּדָה
מִתְּפַקֵּן לֹוֹת רַב־בָּי מֶלֶךְ אֲרַבְבָּל
וְאֵנִי אֲמַרִּין אֶטְעִינֶךָ וַיְכִילוּ לָךְ
אֲנָשִׁי שְׁלֹמֶךָ אֲשֶׁת קַעֲא בִּזְחָתָא
רִגְלֶךָ אֲסִתְחַרָא לְאַחֲרָא וְאֶת כָּל נִשְׂאָה
וְאֶת בְּנֵיךָ מוֹצְאִים אֶל הַכִּשְׁוִיִּים
וְאֶתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדָם כִּי בִיָּד מֶלֶךְ

האלה אשר מבקשים את נפשך
וקיים מלכא צדקיה לירמיה כסתא
למימר קיים הוא יש ית דקיים לנאית
נפשתא אליז אם אקטלינך ואם
אמסרינך כיד גבריא אליז ובענ
למקטליך ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כהאמר יהוה אלהי
עבאות אלהי ישראל אם יצאתא
אלשרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה
וביתך ואמר ירמיה לצדקיה כדנך
אמר ש אלהי עבאות אלהא דישרא
אם מפק תיפוק לות רבבי מלכא
דבבל ונתקיים נפשך וקרתא הדא
לא תתוקד כנורא ותיחי את ואנש
ביתך ואם לאתנא אלשרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת כי כבשויים
ושרפוה באש ואתה לאתמלט מידם
ואם לא תיפוק לות רבבי מלכא דבבל
ותתמסר קרתא הדא כידא דכסדאי
ויוקדנה כנורא ואת לא תשתייזב
מידהוין ויאמר המלך
צדקיהו אלירמיהו אנא רגא את
היהודים אשר נפלו אלה כשרים

וְחִיתָהּ בַּחֵד כֹּךְ וְחִיתָהּ וְסִימְנָהּ וְחִיתָהּ וְרִבִּית כֹּךְ וְחִיתָהּ אֶתָּה וּבֵיתָךְ כֹּךְ וְחִיתָהּ ג' וְסִימְנָהּ בַּעֲבָדָה לְנַעֲלֶיהָ

ומוציאים

בכל תתפש ואת העיר הזאת תשרף
באש וית כל נשך וית כנך מתפקין
לזת כסדאי ואת לא תשתית מידה
ארי כיד מלכא דככל תת אחד וית
קרתא דא תתוקד בנורא
ויאמר צדקיהו אליהו
איש אלהים בדברים האלה ולא תמות
ויאמר צדקיהו ליהויה אלהי ירמיה
בפתגמיא אליהו ולא תמות וכי
ישמעו השירים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אליך הגידה לנו
לנו מה דברת אלהיך אלהיך
מקנו ולא נמיתך ומה דבר אליך
המלך ואלי ישמעון רב כביא ארי
מלילית עמך ויתן לזתך ויימר
לך חו פען לנא מא מליליתא עם מלכא
לא תכסי מננא ולא נקטלינך ומא
מליל עמך מלכא ואמרת אליהם
מפילאני תחנתי לפע המלך לבלתי
השבני בית יהונתן למות שם ותימר
להזן בעו אנא בעי קדם מלכא כדיל
דלא לאתכותי לבית יהונתן לממת
תמך ויבאו כל השירים אליהו
וישאלו אתו ויגד להם כל הדברים

טו ב
בזג
ה
פס
וכי י
כטע
בלא
ספרים

ה
ח
בל

ל
ח

ט
ח
לשכנה
כור
ח

האלה אשר ענה המלך ויחרש
ממנו כי לא נשמע הדבר ואת כל
דבר כביא לזת ירמיה ושאלו יתיה וחי
להזן ככל פתגמיא אליהו דפקיד מלכא
ושתיקו מניה ארי לא אשתמע פתגמיא
וישכ ירמיהו בחצר המטרה עד אום
אשר נלכדה ירושלם ויהי כאשר
נלכדה ירושלם ויתב ירמיה בדת
בית אסירא עד יומא דאת כבישת
ירושלם וזהו כד את כבישת ירושלם
בשעה חתשעית לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשירי בא נבוכדנצר מלך
בבל וכל חילו אליהו שלם ויצו עליה
פשתא תשיעיתא לצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה בירחא עשיראה
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל וכל
משרייתיה לירושלם וצרו ערלה
בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש
הרבעי בתשעה לחדש הכקעה העיר
בחדא עסרי שני לצדקיה בירחא
רביעאה בתשעה לירחא איתרעת
קרתא ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
בשער התור נרגל שראצר סמגר
גבו שרסבים רב סריס נרגל שראצר

תשרף וחס וסימכ ואת בשר הפר דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת ויהי שבע דבר והשבע והוא השבע
ואשובה פליג בית יהונתן ויולכט

מלך בכל על ירמיהו ביד נבואה
רב טבחיס לאמר ופקיד נבואה נצח
מלכא בכל על ירמיה ביד נבואה
רב קטול לא למימר קחננו ועינך שים
עליו ואלתעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו
דבריה ועינך שוי עלוהי ולא תעבד
ליה מדעם כי שאלהיז כמאד מלול
עמך כין עבד עמיה וישלח
נבואה רב טבחיס וגבשזבן רב
סרים ונגל שראצר רב מג וכל רבי
מלך בכל ושלח נבואה רב
קטול לא וגבשזבן רב סרים ונגל
שראצר רב מג וכל רב רב מלכא
בכל וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו אותו לגדלוהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העם ושלחו ונבאו
ית ירמיה מדרת בית אסירא ויהבו
יתיה לגדליה בראחיקם בר שפן
לאפקותיה לביתא ויתב בגו עמא
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה
לאמר ועם ירמיה הזה פתגמא

אם
כתב
ולא
קרי

ג
נוכח
זעיר

ל
ל
ל
כת
כן

ל

ג
ח

דשי כד הזה כלי כדרת בית אסירא
למימר הלוח ואמרת לעבד מלך
הכוישי לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לדעה ולא לטובה ותיו
לפניך ביום ההוא איזילותימר לעבד
דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר ש
צבאות אלהא רישראל אלהא מיתו
ית פתגמי על קרתא דא לבישא
לסבא ויהוין קדמך ביום מאה הווא
והצליתיך ביום ההוא נאסיהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם ואשיזבינך ביום מאה הווא
אמר יש זלא תתמסר ביד גברא
דחילמן קדמיהוין כי מלטא מלט
ובחרב לא תפלוהי תה לך נפשך ושלח
כי בטחת בנאסיהוה ארי שיזבא
אשיזבינך ובחרב לא תתקטיר
ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתה ויתו
על מימרי אמר יש
אשר תיהא ארמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבואה רב טבחיס מן
הרמה בקחתו אתו והוא אסור באקום
בתוך בלגלות ירושלם ויהודה ומגיש

ו

מבא
ק

ו

בטע
בספ

ל
ל
ל
וכת
כן

ג נוכח זעיר וסמכא ארץ וגבשזבן ונגל מפריד - ס בקחתו ב וסמכא את דבקה בת בתואל בקחתו אתו והוא אסור

בכלה פתגם נבואה דהוה עסירמיה
 מן קדם יש בחר דשרח יתיה נבואה
 רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה
 זהו אסיר בעזקא בגו כללותי שלם
 ויהודה דאיתגליאו לכל ויקח רב
 טבחיס לירמיהו ויאמר אליו יהוה
 אלהיך דכל אתחרעה חזאת אל
 המקום הזה ודבר רב קטוליא
 לירמיה ואמר ליה ש אלהך גזרית
 בשתא הדא על ארתא הדין ויבא
 ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם
 ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
 דבר הזה ואתא זעבד ש כמא דמלך
 ארי חבתון קדם יש ולא קביר לתון
 למימריה זהוה לכון פתגמא הדין
 ועתה הנה פתחתיך היס מקהאזקים
 אשר עליך אסטוב בעיניך לבוא
 אתי בכלבא ואשים את עיני עליך
 ואסדע בעיניך לבוא אתי בכל חדר
 דאח כל הארץ לפניך אסטוב ואל
 הישר בעיניך ללכת שמה לך ובען
 הא שריתך וזמא דין מן עזקא דעל
 דרך אם תקין בעיניך למיתי עמי לנל
 איתאזשווי ית עיני עלך ואם ביש

בט

נא

הדבר ק

לא מפיק אף

ל

בעיניך למיתי עמי לכל אתמנע
 חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדנש
 בעיניך למיזל לתמן איזיל ועדנולא
 ישוב ושבח אלגד ליה בן אחיקם
 בן שפן אשר הפקיד מלך בכל בערי
 יהודה ושכ אתו בתוך העם או אל
 בלתי שר בעיניך ללכת לך ויתקלו
 רב טבחיס ארחה ומשאית ושלחו
 ואם לית את צבי למתב ותוב לות
 גדליה בר אחיקם כר שפן דמני
 מלכא דכל בקרוזא דבית יהודה
 ותיב עמיה בגו עמא או לכל דנש
 בעיניך למיזל איזיל ומני ליה רב
 קטוליא מתנן ומני זכך שרחה ויבא
 וירמיהו אלגד ליה בן אחיקם המצפה
 וישב אתו בתוך העם הנשאר בנאך
 זאתא וירמיה לות גדליה בר אחיקם
 למצפא ויתב עמיה בגו עמא
 דאשתא לו בארעא

ל

ה וגדליה

עליוס לבבל

וירמיהו וזמא דין מן עזקא דעל

ויבא נא וסימבד ויהיה מקין מנוח לאמו הגשה לר ויעש גס הוא ויחרד בערב דודאים דבתם האנשים הכסף בחיקו הברדים
 הארון מאפל עולתיהם אתמול בשורה שמעני קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלישה לכרי מלך אשור את הכהנים וצרי חזקיהו
 וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא את אלפתח חצר כפונה מזרע אמר נח לביה ויבא את שותלו לגלותנו ויקרא יעבץ קדשי ותשלם אמיניהו

בְּכֹלֵי יִשְׁמְעוּ כָּל־כֹּכַב חֵירוֹתָא
דְּבַחֲקִילָא אֲנוּן זְגִיבְרִיהוּן אֲרִימָנִי
מִלְכָא דְּכַלִּית גְּדִלְיָה בֶר אַחִיקָם
בְּאַרְעָא זָאֲרִי מָנִי עֲמִיה גְּבִרָא וְנִשְׂא
זִטְפִּילָא וּמַחֲשִׁיכִי עֲמָא דְּאַרְעָא
מִדְּלָא אֲתַגְלִיאוּ לְכַל וְיָבֹאוּ אֶל־
גְּדִלְיָה הַמַּצְפֶּתָה וַיִּשְׁמַע אֶל־כֹּךְ
נִתְנֶה וַיּוֹחֲזֵן וַיּוֹנֶתֶן בְּנֵי קָרַח וּשְׂרָיָה
בְּנֵי תַנְחֻמֶת וּבְנֵי עֹפִי הַנְּטוֹפֶת וַיִּזְנֶהוּ
בְּהַמְעַכְתִּי הֵמָּה וְאֲנֵשִׁיהֶם וְזָאֲרִי
לֹות גְּדִלְיָה לְמַצְפֶּתָא וַיִּשְׁמַע אֶל־כֹּךְ
נִתְנֶה וַיּוֹחֲזֵן וַיּוֹנֶתֶן בְּנֵי קָרַח וּשְׂרָיָה
בְּנֵי תַנְחֻמֶת וּבְנֵי עֹפִי דְּמִנְטוֹפָא וַיִּזְנֶהוּ
בְּרַמְעַכְתִּי אֲנוּן זְגִיבְרִיהוּן וַיִּשְׁבַּע לָהֶם
גְּדִלְיָהוּ בְּנֵי אַחִיקָם בְּנֵי שִׁפְלָא וְלֹאֲנֵשִׁיהֶם
לֵאמֹר אֲלֵתִירָאוּ מִעֲכוּר הַכִּשְׂדִּים שְׂבוּ
בְּאַרְצָא וְעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּטְבַּלְכֶם
זְקִיִּים לְהוּן גְּדִלְיָה בֶר אַחִיקָם בֶּר שִׁפְלָא
וְלִגְבִרִיהוּן לְמִימַר לֹא תִדְחִלוּן מִלְּמַלְחָא
כְּסֻדָּאִי תִיבּוּ בְּאַרְעָא וּפְלָחוּ אֶת־מֶלֶכָא
דְּבָבֶל דְּיִיטָב לְכוּן וְאַנִּי הֵנֵךְ יֵשֵׁב
בְּמַצְפָּה לְעֵמֶךְ לִפְנֵי הַכִּשְׂדִּים אֲשֶׁר
יָבֹאוּ אֵלֶינוּ וְאַתֶּם אֲסַפְּדִי וְקִיץ וְשִׁמּוֹן
וְשִׁמּוֹן בְּכִלְיָכֶם וְשְׂבוּ בְּעֵרֵיכֶם אֲשֶׁר־

עפ"י
ח

۱۸۸

ה
ח
בספ

כ
וח

דאבון
ב
חס
בליז

תַּפְשִׁיתֶם זֶאנָא הֶאנָא יִתֵּב בְּמִצְפָּא
לְמַקְס קָדָם כְּסֻדָּא דִּי יִתּוּן עַל נֹאזְרֵי
כְּנֻשׁוֹ חֲמֵרָא וְדָבִילָתָא וּמִשְׁחָא דְשׁוּ
בְּמִנִּיכּוּן זִתְיָבוּ בְּקִרְוֵי כּוּן רִאחֲדָתוֹן וּנְסִי
כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמוֹאב וּבְנֵי עַמּוֹן
וּבְאַדּוּם וְאֲשֶׁר בְּכָל הָאֲרָצוֹת שְׁמַעוּ
כִּי עָתָה מֶלֶךְ בָּבֶל שְׂאֲרִית לַיהוּדָה וְכִי
הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶן אַחִיקֶם
בֶּן שִׁפְטָן וְאָמַר כָּל יְהוּדָאִי בְּמוֹאב וּבְנֵי
עַמּוֹן וּבְאַדּוּם וּדְבַכְל מְדִינָתָא שְׁמַעוּ
אֲדִי שְׂבַק מֶלֶךְ אֲבָבָל שְׂאֲרָא לְדָבִית
יְהוּדָה וְאֲדִי מִנִּי עֲלִיהוֹן יִת גְּדַלְיָהוּ בֶן
אַחִיקֶם בֶּר שִׁפְטָן וַיֵּשְׁבוּ כָּל הַיְּהוּדִים
מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נָדְחוּ שָׁם וַיָּבֹאוּ
אֶרֶץ יְהוּדָה אֶל גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתִי
וַיֹּאמְרוּ יֵיזְקֵינוּ וְיִקְיֵץ הַרְבֵּה מֵאֲדִי וְתִבְנוּ
יְהוּדָאִי מִכָּל אֶתְרֵי אֲדָת בְּדָרוֹ לְתַמָּן
וְאָתוּ לְאַרְעָא דְּבֵית יְהוּדָה לֹאֵת גְּדַלְיָהוּ
לְמִצְפָּא וּכְנֻשׁוֹ חֲמֵרָא וְדָבִילָתָא סָגִי
לְחֵדָא וַיִּזְחַק בֶּן קֶרַח וְכָל שְׂרֵי הַחִילִים
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה כָּאוֹ אֶל גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתִי
וַיִּזְחַק כָּר קֶרַח וְכָל רַבְּנֵי חֵיל לֹאֵת
דְּבַח קִלְא אָתוּ לֹאֵת גְּדַלְיָהוּ לְמִצְפָּא
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה עֹתִידָל כִּי בְּעָלִים

אתה

五

六

2

וְשָׂמָן בְּכִלִּיכֶם אֵלֹהֵי הַיָּדוּעַ גְּבֻלָּה אֶחָד חָסָן וְשִׁיבֵה הַיָּדוּעַ נִדְעָה לֹא נִדְעָה הַיָּדוּעַ תִּדְעָה בְּתֵל חָסָן וְחִדֵּי יָדוּעַ תִּדְעוּ מִלֵּא אֵלֹהֵי מִלֵּא אֵלֹהֵי מִלֵּא לֵיתֵבָא
וְאֵךְ בְּבִדְבָרֵי וְגַפְסָן וְדֶרֶךְ וְהִגִּיהָ וְזִיִּם וְזִר וְחָסָן וְטָרָן וְכֵה וְלֵכָן וְזִמִּי וְנִכְסָה וְסוֹף וְעֵץ וְפִדְיָן וְיִצְחָה וְקָסָם וְרַעַב וְתֵרֶךְ כֹּלֵהוּן עֵתֵבָא

מלך בני עמון שלח אתי שמעאל
בנתניה להכתיד נפש ולא האמיץ
להם גדליהו בן אחיקם ואמרו ליה
המירע תירע ארי בעלים מלכא דבנ
עמון שלח ית שמעאל בר נתניה
למקטלך נפש ולא הימץ להוז גדליה
בר אחיקם ויחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה אתי שמעאל בנתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליה ואבדה שארית
יהודה ויחנן בר קרח אמר לגדליה
בסתרא במצפא למימראיזיל פענ
ואמחי ית שמעאל בר נתניה ואנש
לא ידע למא יקטלינך נפש ויתבדלון
כל דבית יהודה דאתכנישו לזרתך
דייבד שארא דבית יהודה וישמר גדליהו
בן אחיקם אליו חנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
שמעאל ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממלי לעליו שמעו
ויהי בחדש השביעי בא
שמעאל בנתניה בן אחיקם שמעאל

ו
ל

תעשה
א
עמון
לשמך
דבר
בישר

מא

ידע יט וקמעה במרד יעצב מאומה בטרם בטרם המדבר אפוא יככה בעבליס ידבר תבואה ויצבל בער ונצל חסד שומל בן

ח
כר
ד

ו
ל
כ

ומשמרון שמנים איש מגלח זקן
 וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחרי
 ולבונה בידם להביא בית יהודה ואתו
 גברא משכס משילו ומשמרון תמן
 גברא כד מגלחי דקניהון ומבזעין
 לבושיהון ומתהממין וקדנא ולבנתא
 בידהון לאיתאח לבית מקדשא רשי
 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם
 מקדמ צפה הלך הלך ובכה ויהי כפגוש
 אתם ויאמר אליהם באו אלגדליהו
 בן אחיקם ונפק ישמעאל בר נתניה
 לקדמותהון מן מצפא אזיל מיזל
 ובכי זהוה כד ערע יתהון ואמר להון
 עולו לזת גדליה בר אחיקם ויהי כנבואם
 אלתוך העיר וישחטם ישמעאל בן
 נתניה אלתוך הבזר הוא והאנשים
 אשר אתו וזהוה כמיעלהון לגו קרתא
 ונכסינון ישמעאל בר נתניה לגו גוצא
 הוא וגברא דעמיה ועשרה אנשים
 נמצאו בם ויאמרו אלי ישמעאל אל
 תמיתנו כי ישראלנו מטמנים בשורה
 חטים ושערים ושמין ודבש ויחדל
 ולא המיתם בתוך אחיהם ועסר
 גבריין אשתכחו בהון ואמרו לישמעאל

ב
 חס
 ויקם
 המלך

ב
 ודוד

ב
 חס
 מלך
 וחד
 חס

ב
 חס

ב
 קן

ב
 ממנו

ב

לא תקטלינו ארי אית לנא מטמורין
 בחקלא חטיין וסעריין ומשיח ודבש
 ואתמנע אלא קטילינון בגו אחיהון
 והבזר אשר השליך שם ישמעאל
 את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
 גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא
 מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בן נתניהו חללים וגוצא
 דרמא תמן ישמעאל ית כל פגרי גוצא
 דקטל ביד גדליהו הוא דעבד מלכא
 אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא ויש
 יתיה מלא ישמעאל בר נתניה קטילין
 וישב ישמעאל את כל שארית העם
 אשר במצפה אתבנות המלך ואת כל
 העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
 נבזראדן רבטבחים את גדליהו בן
 אחיקם וישכסם ישמעאל בן נתניה וילך
 לעבד אל בני עמון ושבא ישמעאל
 ית כל שארא דעמא דבמצפא ית
 בנת מלכא וית כל עמא דאשתאון
 במצפא דמני נבזראדן רב קטולא
 ית גדליה בר אחיקם ושבנון ישמעאל
 בר נתניה ואזל למעבד לזת בני עמון
 וישמעאל יהוה חנק בן קרח וכל

בכה זבליש וסימנה ותמח וישמע משה עולה ובוכה ויבד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דדוד חס ושמע

שרי החילים אשר אתו את כל הרעה
 אשר עשה ישמעאל בקנתנה ושמע
 יהונתן בר קרח וכל רבני חילות ארעמיה
 ית כל בשתא דערבד ישמעאל בר
 נתנה ויקחו את כל האנשים וילכו
 להלחם עם ישמעאל בקנתנה וימצאו
 אתו אלמים רבים אשר בגבעון ודברו
 ית כל גבריאל ואזלו לאגחא עם ישמעאל
 בר נתנה וזרעו יתיה על בריכת
 מיין סגיאין דבגבעון ויהי כראות כל
 העם אשר אתי ישמעאל את יוחנן בן
 קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו
 וישמחו ויהוה כד חזו כל עמא דעם
 ישמעאל ית יוחנן בר קרח וכל רבני
 חילות ארעמיה וחדאין ויסבו כל
 העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה
 וישבו וילכו אליהו בן קרח ואסתחו
 כל עמא דשכא ישמעאל מן מצפא
 ותבו ואזלו לות יוחנן בר קרח וישמעאל
 בקנתנה נמלט בשמנה אנשים מפני
 יוחנן וילך אל בני עמון וישמעאל
 בר נתנה אשת יזב בת מניא גבדין מן
 קדם יוחנן ואזל לות בני עמון
 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי

אשר
 בגבעון
 שהולה
 שרשו

לאנשי
 יבש
 כראות
 כל כול
 העם
 ויזבחון

החילים אשר אתו את כל שארית העם
 אשר השיב מאת ישמעאל בקנתנה
 מן המצפה אחר הכה את גדליה בן
 אחיקם גבירים אנשי המלחמה ונשים
 וטף וסרסים אשר השיב מגבעון
 ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילות
 ארעמיה ית כל שארא דעמא דאתיב
 מלות ישמעאל בר נתנה מן מצפא
 בחר דקטל ית גדליה בר אחיקם גבירין
 גבדי עבדי קרבא אנשיא זטפלא וזכריא
 דאתיב מגבעון וילכו וישבו בגרות
 כמורם אשר אצל בית לחם ולכת לזא
 מצרים ואזלו ויתבו בגרות דיהב דויד
 לכמהם בר ברזלי גלעדא דבסטר
 בית לחם למיזל למיעל למצרים מפני
 הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה
 ישמעאל בקנתנה את גדליה בן
 אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ
 מן קדם כסדאי ארי חילו מן קדמיהון
 ארי קטל ישמעאל בר נתנה ית
 גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל
 בארעא ויגשו כל שרי
 החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
 הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול

ב
 ח

ית

מב
 444
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

ד
 ו
 פ
 מ
 ב
 מ

וכל שרי וסימב והנו נצב ויוחנן ולא שמע ויקח ויקח וישמעאל ויוחנן והאח שדרפס ויזניה הושעיה ג וסימב ויאמר עזריה

וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא עד רבא ויאמרו אליהון
הנביא תפלג את חנתנו לפניך ותפלג
בעדנו אליהו אלהיך בעד כל
השארית הזאת כינשאנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו
ואמרו לירמיה נביא תתקבל כעץ
בעותנא קדמך וצלי ערנא קדם
אלהיך לכל שארא הדין אריא שתאנא
זעיר מסגי כמא עיניך חזין יתנא
ויגר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר
נלך בה ואת הדבר אשר נעשה ויחיו
לנא ישאך ית אורחא דנך בה וית
פתגמא דנעביד ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אליהו
אלהיכם כדבריכם והיה כלהדבר
אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם
לא אמנע מכם דבר ואמר להם ירמיהו
נביא שמעתי הלאנא מצלי קדם
אלהכון כפתגמיכון ויהי כל פתגמא
דיתבי שיתכון אחוי לכון לא אמנע
מנכון פתגם והמה אמרו אליהם יהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם

אמרו
ק

לא כלל הדבר אשר ישלח יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה ואינו אמרו
לירמיה יהי מימרא דשנא לסהדי
קשוט ומה ימין אם לא כלל פתגמא
דשלחך ישאך לזתנא כין נעביד אם
טוב ואסדע בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע ונע
אשר יטב לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו אם טוב ואם כיש למימרא דש
אלהנא לדאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל
למימרא דש אלהנא
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו וזהו מסוף עמרא יומין וזהו
פתגם נבואה מן קדם ש עם ירמיהו
ויקרא אליו יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקמן
ועד גדול וקרא ליוחנן בר קרח ולכל
רבני חילותא דעמייה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא ויאמר אליהם קח
אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחם
אתי אליו להפיל את חנתכם לפני ואמר
להון כדנן אמר ש אלהא דישראל
דשלחתון יתי לקדמוהי למנעי בעותנא

כדבריכם ג וסימנך גס עתה ותשלחם מן פלגיה שלחכם ד וסימנך ועתה לא אתם בידיכם אשר שלחכם אתם כיהוה

ג פ
בטע
וחי
ותשימון

יא
רפ
מל
בספ

נעור לא נחזי עבדי קרבא וקל
 שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
 ותמן נתב ועתה לכן שמעו דבר
 יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אם אתם שום
 תשימון פניכם לבא מצרים ובאתם
 לגור שם וכען בכין קבילו פתגמא
 דשי שארא דבית יהודה כדנן אמר שי
 צבאות אלהי ישראל אם אתון שווא
 תשימון אפיון למיעל למצרים ותעלו
 לאתותבא תמן והיתה החרב אשר
 אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם
 בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 ממנו שם יבק אחרים מצרים ושם
 תמתו ותהי חרבא דאתון דחלין מיעה
 תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים
 וכפנא דאתון יצפין מניה תמן ידביק
 בתיכון למצרים ותמן תמותון ויהיו
 כלה אנשים אשר שמו את פניהם לבא
 מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב
 ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם
 ויהיו כל גברא דשויאו ית אפיהון
 למיעל למצרים לאיתותבא תמן

קדמוהי אם שובת שבו בארץ הזאת
 ובניתי אתכם ולא אחרס ונטעתי אתכם
 ולא אתושי כי נחמתי אלהי אשור
 עשיתי לכם אם מתב תיתכון בארעא
 דא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים
 יתכון ולא אטלטייל אריתבית מן בשתא
 דעבדית לכוז אלתיראוי מפני מלך בבל
 אשר אתם יראים מפניו אלתיראוי ממנו
 נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
 ולהציל אתכם מידו לא תדחלו מן קדם
 מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי
 לא תדחלו מניה אמר שי ארי בסערכון
 מימרי למפרק יתכון ולשיצא יתכון
 מן ידיה ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
 והשיב אתכם אל ארמיתכם ואתין לכוז
 רחמי וירחים עליכון ויתב יתכון
 לארעכון ואם אמרים אתם לא נשב
 בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
 אלהיכם ואם אמרין אתון לא נידב
 בארעא דא כדיל דלא חבלא למימרא
 דשי אהכון ולאמר לא כי ארץ מצרים
 נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
 לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב
 למימר לא אלהיך לארעא דמצרים

ג
ה

ב

ח
פס
לא
לא
לא
לא

תשימון ג וחד ותשימון וסמכא אם בסף תלוה לבא מצרים ולא שמרתם קנצי למליך דידמ תשימון בל ושאר מלג

יתקטלון בחרבא בכפנא ובמותא
 ולא יהי להון שאר ומשייזיבמן קדם
 בשתא דאנא מיתי עליהון
 כי לא אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל כאשר נתקדאפי וחמתי
 עלי שבי ירושלם כן תתך חמתי
 עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה
 ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 עוד את המקום הזה ארי כדנן אמר
 שי צבאות אלהי ישראל כמא דהל
 דוגזי וחמתי עלי שבי ירושלם כי
 יחול דוגזי עליכון כמיעלכון למצרים
 ותהון למומי אלצדו וללואטא ולחיסודין
 ולא תחזון עוד ית אתרא הדין דכר
 יהוה עליכם שארית יהודה אלתבאו
 מצרים יד עתד עו כי דענתי בכם
 היום גזיית פתגמא די עליכון שארא
 דבית יהודה לא תיעלון למצרים
 מידע תידעון ארי אסהידיית בכון
 יומא דיין כי התעיתם בנפשותיכם
 כי אתם שלחתם אתי אלהי אלהיכם
 לאמר התפלל בעדנו אלהי אלהינו
 וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן
 הגדלנו ועשינו ארי אתון אטעיתון

ה
 בטע
 בספ ג
 ג
 חס
 ג
 גשס
 ג
 ייט
 פיס
 האיש
 ג
 כח
 כן
 דכי
 תוליד
 ג
 מל

בנפשותכון ארי אתון שלחתון יתי
 לקדם שי אלהכון למימר עלי עלנא
 קדם שי אלהנא וכל דימר שי אלהנא
 פין חוי לנא זנעביד ואגד לכם היום
 ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 אשר שלחני אליכם וחייתי לכון ונא
 דיין ולא חבילתון למימר אש אלהכון
 ולכל שלחני לזתכון ועתה ידעתי עני
 כי בחרב ברעב ובדבר תמותו ובמקום
 אשר חפצתם לבוא לגור שם ובען
 מידע תידעון ארי בחרבא בכפנא
 ובמותא תמותון באתרא דאתרעיתון
 למיעל לאתותבא תמך
 ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את
 כל דברי יהוה אלהיכם אשר שלחו
 יהוה אלהיכם אליהם את כל הדברים
 האלה וזהו כד שיצי ירמיה למלא
 עם כל עמא ית כל פתגמא די אלהון
 דשלחיה שאלהון לזתהון ית כל
 פתגמא האליין
 עזריה בן חושעיה ויוחנן בן קרח
 וכלה אנשים הזרים אמרים אליהם
 שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו
 לאמר לא תבאו מצרים לגור שם ואמר

ג
 חס
 מ
 ח
 ח
 ג
 ג

בבאכם ג חס וסימב יין ושכר אל הארץ כן תתך חמתי - בנפשותיכם ג מל וסימב תשמחון כי התעתם דלמה ארם
 עשים נפשותיכם כח ושאר נפשותיכם כח -

5

יחזקאל
הי

9

2

כל
הי
חם
ו

[illegible]

ב
ח
ח
ו
מ
ה
מ

זַח
בַּח
בַּח

ה
ח
ח

2.
pn

וע אשר בן הנגע יעטה הרעה בבגד מורה י"מ מפני ה' ריש פסוק וסימנ' ש יבה הכשרים דעתם קטרתם מפני זעמך וקצף י"ח

אנחנו ואנחנו מלכנו וזכרנו
 בקרואי בית יהודה וכו' וישלם
 זהו ינא סבעין לחמא זהו ינא שלן
 שלינא וכשתא לא חזינא ומזאז
 חרלנו לקטר למלכת השמים ולחסך
 לה נסכים חסרנו כל ובהרב וברעב
 תמנו ומן עידן דאתמנענא לאסקא
 בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
 נסכין חסרנא כולא ובהרבא ובהנא
 ספנא ופיאנו מקטרים למלכת
 השמים ולחסך לה נסכים המכלעדי
 אנשינו עשינו לה פונים לה עצבה
 וחסך לה נסכים וארי אנחנו מסקן
 בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
 נסכין הכר מגברנא עברנא לה כדדוטן
 לטעזתא ומנסכין לה נסכין

ויאמר ירמיהו אל כל העם
 על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
 הענים אתו דבר לאמר ואמר ירמיהו
 לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא
 דמתיבין יתיה פתגמא למימר הלא
 את הקטרא אשר קטרתם בערי יהודה
 ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם
 מלככם ושריכם ועם הארץ אתם

ח

ו

כל ירמיה כן חס בנא

קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק ומל ירמיה כון במצא

זכר יהוה ותעלה על לבו הלא ית
 בסמנא דאסיקתון בקרואי דבית
 יהודה וכו' וישלם אתון ואנחנו
 מלכנו וזכרנו וזכרנו דעמא דארעא
 יתהון דכרש וגלי קדמוהי וכלא וכל
 יהוה עזר לשאת מפני רע מעלליכם
 מפני חתועבת אשר עשיתם ותהי
 ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
 מאין יושב בה יוס הזה הות רעוא
 קדם ש עזר דלא למשבקמן קדם
 בישות עובדי כוזמן קדם תועבתא
 דעבדתון זהות ארעכון לחרבא ולצלו
 וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין מפני
 אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
 ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
 ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על פי
 קראת אתכם חרעה הזאת כיום הזה
 מן קדם דאסיקתון בוסמין ודחבתון
 קדם ש ולא קבילתון למימר לא רש
 ובאורייתא ובקימוהי ובסדרותיה
 לא חליכתון על פי ערעת יתכן כשתא
 הלא כיומא הדין ויאמר
 ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
 שמעו דבר יהוה כלי יהודה אשר

ב וכל אולי בור בנ

ב וכל עזר בור

ב ח חס חס חס

ח חס חס חס

שוטטון חצות בות אל תבשרו חוצותיה חלל חגרו שק וחב ושג

בארץ מצרים ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל אנשיא קבילו פתגמא
די כל בית יהודה דבארעא דמצר
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם וגושיכם ותדברנה בפיכם
וביריכם מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו לקטור ולחבת
השמים ולהסיר לה נסכים דהקים
תקימה את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישוראל למימראתון וגושיכון
וגזרתון בפומכון וברעו ותכון קיימתון
למימרא מעבד נעביד ית נדר יי
דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכלת
שמא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון
ית נדריכון לכן שמעו
דבר יהוה בליהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אסייה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חיי ארני
יהוה בכל ארץ מצרים בכלין קבילו
פתגמא די כל בית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים האנא קיימית

ג
מצע
פילג

ל
רפ
ומל

ר
פ
ל
ומל

בשמי רצא אמר ש אס יהי עוד שמי
מתקרי בפוס כל אנשי יהודה אמר
יי קיים הוא שאהים בכל ארעא
דמצרים הנני שקר עליהם לדעה
ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברע עבד כלות
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לנבא ויסופון כל אנשי יהודה דבארעא
דמצרים בחרבא ובכפנא עד דישתצון
ופליטי חרבי שבוין מז ארץ מצרים
ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם דברמי יקום בזמני ומהם
ומשיצבי חרבא יתובון מז ארעא
דמצרים לארעא דבית יהודה עד
דמנעו וידעון כל שארא דבית יהודה
דאתין לארעא דמצרים לאיתותבא
תמן פתגם דמן יתקיים אס דינא ואס
דיליהון וזאת לכם האות נאם יהוה
כיפקדאני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומי דברי
עליכם לרעה וזא לכון אתא אמר
שי ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתידעון ארי אתקיימא

ותדברנה ג' וסימב' ובעת מותה לפי המלך בפיכם ובדיכס' וזה הקד' וסימב' ומן אז ושלוח פילג אתם וגושיכם פ

יתק ימון פתגמי עליכון לבישא
 כה אמר יהוה הנני נתן את
 פרעה חפר עמל מצרים בידאביו
 וביר מבקשי נפשו כאשר נתתי את
 צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר
 מלך בבל אביו ומבקש נפשו כדנן
 אמר ש האנא מסר ית פרעה תבירא
 מלכא מצרים ביד בעלי רבבוהי
 וביר רבען למקטליה כמא דמסרית
 ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
 ביד נבוכדנאצר מלכא דבבל בעיר
 רבביה ודבעא למקטליה

הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
 אל ברוך בנריה בכתבו את הדברים
 האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה
 הרביעית ליהויקים בןיאשיהו מלך
 יהודה לאמר פתגם נבואה דהוה עם
 ירמיה נביא על ברוך בנריה כד
 כתב ית פתגמא האלין על ספרא
 מפומא דירמיה בשתא רביעיתא
 ליהויקים כד יאשיה מלך שבטא
 דבית יהודה למימר כה אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך ברוך כדנן אמר
 יש אלהא דישראל עלך ברוך אמרת

מה

סימ

אוינא לי כי יסק יהוה יגון על מצאני
 יבעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי
 אמרת וי כען לי ארי אוסיף יצ דון
 על חבירי לאיתי בתינחתי וגבואה לא
 אשכחית כהתאמר אליו כה אמר
 יהוה הנני אשר בנית לי אנן הרס ואת
 אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
 היא כדיון תימר ליה כדנן אמר ש הא
 דבנית אנא רפגד וית דקיימית אנא
 רטל טיול וית כל ארעא דישראל דילי
 היא ואתה תבקש לך גדלות לתבקש
 ליהנני מבארעה על כלבשר נאם
 יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
 המקמות אשר תלך שם ודאת בעי
 לך רצונך לא תבעי ארי האנא מיתי
 בשתא על כלבסרא אמר ש ואתנן
 לך ית נפשך לשיזבא על כל אתר נא
 דתהך לתמן אשר תיה
 דבר יהוה אלירמיהו הנביא על הגוים
 דהוה פתגם נבואה מן קדם ש עם
 ירמיה על עממא למצרים על חיו
 פרעה נכומלך מצרים אשר היה על
 נהר פרס ככר כמשאש הנה נבוכדנאצר
 מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים

69
ג
ח

יח
בטע
ריש
פיס
בספ

יח
בטע
בספ

מז

ח

סימ

סימ והקריב המקריב וגביי וכתבי רביעית כות שאר דאורי רביעית כות ויין לנכך רביעית תדימו מל ובענין הרביעית כולה
 בכרמגש דירמיה מל ושא הרביעית כות

ה
ב
חל
ומה
וחק
זחק
וחד
הנשוקים
מה

ב
ד
ה
ו

אעלה ה' פתח וסימני: אמר מלכא ללאתיה לאתתיה בארונה אהיך למבסיה קטרתא בירושלם א- וזי יום ב' ריש פסח ההוא הזה

במידא בכל עממא דאגליתך לתמן
ועימך לא אעביד גמירא זאתי עלך
וסוריק לא לפותך ברם בדין חסוך
זשיצאה לא אשיצניך

מז

ז
וישאל
דשמו

ז
מז
וחס

אשר תיה דבר יהוה אליהם יהוה הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את
עזה יהוה פתגם נבואה מן קדם ש
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא
ייתי פרעה וימחי את עזה וכה אמר יהוה
הנהמים עלים מצפון והיו לגחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישביבה וזעקו האדם והילל כל
ישוב הארץ בדגן אמר שיהא עממא
אתן מצפונא ויהיו כנחל מגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרוא ודיתכין בהון
ויצוחון בני אנשא וייללון כל יתבי
ארעא מקור שעטת פרסות אבדיו
מרעש ורעבון חמוץ גלגליו לאהפנו
אבות אלבעים מרפיון ידים מקור
מפסועית פרסת גיברוהי מזיע ללחפון
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנק אבהון
על בנין מאתר שלות ידין על להיום
הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריף עזר כישוד

לחמא

ז
מז

יהוה את פלשתים שארית אי כפתור
עלין מאדאתי למיכזית כל ארע
פלשתאי לשיצאה לצר ולצידון כל
שאר סעיד ארי אביז שית פלשתאי
שאר נגזות קפוטקא באה קרחא אל
עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם
עדמתי תתגודדי מטת פור ענודא
ליתבי עזה איתכדו אשקלונאי שאר
תוקפהון עד אימתי תתהממיז יהוי
חרב ליהוה עדאנה לא תשקטי האספי
אלתעלך הרגע ודמי חרבאד שליחא
מן קדם ש עד אימתי לא תנור וריק
אתכנישי ללדניך לבית זמנא תנוחין
אך תשקטי ויהוה צוה לה אלאשקלון
ואל חור הים שם יעדה איכדין תנוחין
וישפקיד עלה על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא למואב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אלנכו כי שרדה הכשה נלכדה
קריתים הכשה המשגב וחתה למואב
כדגן אמר ש צבאות אלהי ישראל
וי על נכו ארי את כזוזת כהיתת אתנכשת
קריתים כהיתו מבית לחצנהון ואתכלו
אין עוד תהלת מואב בכחשכון חשכו

ז
מז

ז
חצ

ז

מז

ז
מז

יעדה גזק ימב אשר לו יעדה והפדה אל אשקלון ואל חור הים שמענו מטה - תשקטי וחס לא תשקטי

כפי ה'איומיא אתן אמר שואשוח
 עליהן בזוזין ויבזוזו וכל נכסיהן
 ידוקנו וטוב ארעהן יגמזון ופש
 מואב מכמוש פאשר בשו בית
 ישראל מבית אל מכטחם ויבדתון
 מואב אי פלחין לכמוש כמא
 דביתו בית ישראל מבית אל וצנהון
 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
 למלחמה איכדין תימלון גיברין
 אנחנו וגברין דהילא למעבד קרבא
 שר מואב ועריה עלה ומכחר
 בחורין ירדו לטבח נאסד מלך יהוה
 צבאות שמו את בניו מואב אי
 זקרו יהוה חרובא ושפר עולימיהון
 יתמסרין לקטלא אמר מלכא שי
 צבאות שמו יקרוב אי מואב לבוא
 ורעתו מהרה מאי קריב תדרהון
 דמואב אי למית ובישתהון מוחא
 לחדא נדול כל סביבין וכל יודעי
 שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
 מקל פארה דון עלוהי כל סחדנוהי
 זכר ידעי שמיא אמרו איכדין איתכר
 מלך מבאיש שלטון מעיק רדי
 מכבודו שכי בצמא ישבת כתדיבון

ג
 חס
 ל

ועל

אב
 חס
 נא

דמיה

כישורד מואב עלה כך שחת מכעדי
 חותי מיקרא אתי כי כד יותא מלכות
 כנשתא דדיבון אריבזון זיך אתו על
 מואב סליקו עלך חבילו כדכך יאל
 דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
 שאלינס ונמלטה אמרי מה נהיתה
 על אורחא קומו וסכו דיתכין בערוער
 שאילו למערקא זלמשי זכא אמרו
 מה הוה עלתכלא דיכי הכיש מואב
 כחתה חילילי וזעקי הגירובא דנון
 כי שרד מואב כהיתו מואב אי ארי
 אתכרו אילילו וצחו חנו בארנון
 ארי אתכזיו מואב אי ומשפטכא
 אלארץ המישר אלחלון ואליהצה
 ועל מופעת ועבדי פורענותא מסו
 לארע מישרא לחילון וליהק דער
 מיפעת ועל דיבון ועל לבו ועל בית
 דביתים ועל דיבון ועל לבו ועל בית
 דביתים ועל קריתים ועל בית גמול
 ועל בית מעון ועל קריות ועל בצרה
 ועל כל ערי ארץ מואב דחקות וחקכות
 ועל כרכא ועל כוצרא ועל כל קריו
 ארע מואב דרחיקן ודקרין נגדעו
 קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה

ק
 ק

מיפעת

ג
 חס

אב
 חס
 נא

ר

ישבת ח חס וק ימכר אשר היא בתוך עמי בירושלם במשנה העמק דדי מכבוד חמסי ושאר וזה כל הארץ

אב
 חס
 נא

אתקטיפת מלכות מואב ושלטונך
אתכלות מריש השכילהו כי עליהו
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא איתא עליהו עקא ויהו דמן
לרוארי על עמא דש אתר רבו
וידד שון מואבאי ויהו ללעיב אף
אינון ואם לוא השחק היה לב ישראל
אסבגגבם נמצאה כימדי דברך בו
תתנודד ועל דחיתון על תכריה
דישרא כד לא חטן לבין פאילובגגין
אשתכלו ועל דאסגיתון עליה פתגמין
כין תיטלטלו עזבו ערים ושכנו
בפלע ישבי מואב והיו כינה תקנן
בעברי פיפת שבומו קרוא ושרו
בכיפא יתבי מואב והו כינה דשכא
פום שובכד ונחתא ושריא פארעית
גוצא שמענו גאון מואב גאח מאד
גבהו וגאון וגאותו ורם לבו שמענו
רבי מואב דמתגאז לחדא רבכיהו
ומפנק יהו וגיותותהו ורמות לבו
אני ידעת נאסיהו עברתו ולא כן
בדין לא כן עשו קדמי גלן אמריש
עובדי רבכיהו ולא תקנן ימריהו
לא כדכשר עבדו עלבן על מואב

ית
הי

ג
ה

סימ
ב
חס
בלית
כרס
זלות

ל

ל
וכ
כ

ל

ג
חשבון
אטס
מושר
ג

ג
ה

איל לזל מואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה בכין מואבאי מלח
ומואבאי כולהו מצוהו על אנש
כד תוקפהו דוון מבכי ועזר
אכבה לך הגפן שבמה נטישתך
עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיין
ועל בצירך שוד נפל בכין כמא
דאיתיתי משרין על יעזר כין את
קטולין על סבמא מטלך גו עבד
ימא עד ים יעזר מטו על חצריך
ועל קטפך בזוין נפלו ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא ירדך ויהי
הירד לא הידד ונתת כנישכיע וחרוא
מכרמלא ומארע מואב וחרמר
ממעצרא אכטילית לא ועצרון
עיצורין לא ירימו בלהו מצונת
חשבון עד אלעלה עדיה ענתו
קולם מצער עד חרנים עגלת שושן
ביגס מינמרים למשמותיהו ומצונת
חשבון עד אלעלה עד יהא ארימו
קלהו מצוער עד חורונים עגלת
תלתום רבתא אריאף מינמרים לצו
יהו ויהשכתי למואב נאסיהו מעלה

דישעיה גאותו וגאון ועבדתו סימ תנב דימיהו גבהו וגאון וגאותו סימ הנת שלשיה ג וסימ עגלת
שלשיה וחב יהיה ישראל בתרז מלג

73
בטע
בספ

לכל סחר עהוץ כי כה אמר
 יהוה הנה כנשר יראה ופרש כנפיו
 אל מואב ארי כדנן אמר שיהא כנשוא
 דמשתדי כי יסק מלך במשריתיה
 וישרי על מואב נלכדה הקר יורת
 והמצרות נתפשה והיה לב גבורי מואב
 ביום ההוא כלב אשה מצרה יתכניש
 קרתא ומצרתא יתאחדן ויהי לגבייהו
 דמואבאי ביומא ההוא כלב איתתא
 דעיקא לה בחבלהא ונשמד מואב
 מעם כי עליהוה הגדיל וישתיצון
 מואבאי מלמהו עס ארי על עמיה
 רש אתר לבוי פחד ופחת ופח עליך
 יושב מואב נאסיהוה ודחלא ונמצא
 ומצרא עלך יתיב מואב אמר שיהעם
 מפני הפחד יפול אלה פחת והעלהמן
 הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל
 מואב שנת פקדתם נאסיהוה ויערוק
 מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודסק
 מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
 איתי עליהוץ על מואב שנת סעורץ
 חוביהוץ אמר שי בצלח שבון עמדו
 מבח נסים כיאש יצא מחשבון ולהנה
 מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד


וחד
בר
חם
זקן

במה ומקטיר לאלהיו ואבטילמן
 מואבאי אמר ש מקריב קורבן על
 במתא ומסיק בוסמין לטעוניה על
 פן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל
 אנשי קירחרש כחללים יהמה על
 פן יתרת עשה אבדו על פני בלעזון
 מואבאי ככינרא ומן ולצהוץ על
 אנש כדרך תוקפהוץ כזמר אבובין חיי
 על פני שאר נכסיהוץ דקנו ותבזוזו
 כי בלדאש קרחה וכלקק גרעה על
 בלדאש גדות ועל מתנים שק ארי
 על כלסער ראש נתר וכלקק גילוח
 על כל סיען מתה ממין ועל חרצין
 סקי על בלגות מואב וברחבותיה
 בלה מספר כי שברתי את מואב ככלי
 איז חפץ בו נאסיהוה על כל אגדיהוץ
 דמואבאי וברחוביהוץ כולהוץ עבדין
 מספדא ארי תכרית ית מלכות מואב
 כמנא דלית צרוך ביה אמר שי איך
 חתה הילולא איך הפנה ערק מואב
 כוש והיה מואב לשחק ולמחנה
 לכלסביביו איכדין איתכלו אילולו
 איכדין אחזרו קדלהוץ מואבאי
 כהיתו ויהוץ מואבאי לחור ולתבר

ג
סביל
יצאה

כלב ה וסימכיה האריה הקר ית הנה כנשר אמר לבגדי ען ותקד כל ליל חשבון מחשבון מליו - וכלקק ל

١٢٢



۱۱۱

۱۲۰

ל
ב
חנני

ל
והם

אצרתיה ב' וס' מנח' — הבטחה ובזו קדמא אצלתיה כה' בתרג' אוצרותיה כה' — כל קה' כה' שבות במג' כה' שביתת וקר

אפואי זלית דמכניש למכדרא ואחרי
כן אשיב את שכיבת בני עמון נאם
יהוה וכתר כיץ אתיב יתגלות בני
עמון אמר שי לא דוס כה
אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אברה עצה מבנים נסרחא
חכמתם לא דוס כדנן אמר שי צבאות
הלית עוד חכמא בדדומא פסק מלכא
מכנא אתקלקלת חכמתהון נסוהפנו
העמקו לשבת ישבי דדן כי איר
עשו הבאתי עליו עת פקדתיו ועליון
גלו ארחיקו למיתב יתבי דדן אריתבר
עשו איתתי עליהון עידן סעורן
חובהי אסבצרים באו לך לאישאדו
עוללות אסגנבים בלי לה שחיתו
דמים אס חטופין פקטופין איתי עלך
לא משאדן עולרן אסגנבין בלי לא
חבילו מסתהון כיאנ חשפתי את
עשו גלית את מסתרי ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו ושכנו ואנני
ארי אנא איתתי בלו שייך על עשו
גלית ית מטמורה דאס יבעי לאטמא
לא וכולאת בניו בנזהי ואחיה וקרוביה
זליתנו ועזבה ית מיבאני אחיה

כח
חכ
חכ

כח
חכ
חכ

ואלמנותיך עלי תבסחו אתון בית
ישראל לא תשתכחון יתמוכון אנא
אקיים וארמלתכון על מימדי יתחצון
כיבה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשמות הכוס שתו שתו
ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתו
תשתה ארי כדנן אמר שי הא דלא חזי
להון למשתי כסא דלוטא משתא
ישתון ואתון מדמזדמזכא תזכון
לא תזכון ארי משתא שתון כי כי
נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכלערה
תהיינה לחרבות עולם ארי כמימדי
קיימית אמר שי ארי לעדו לחיסודין
לחורב וללוטא תהי בצרה וכלקרויהא
יהיין לחרבא לעלם שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגנים שלוח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה בסורא
שמעיתמן קדם שי ואגד בעממא
שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאנחא
קרבא כיהנה קטן נתתיך בגנים כדן
באדם ארי הא חלש יתבתך בעממא
בסיר בבני אנשא תפלצתך השיא
אתך זרין לכך שבע בחגוי הסלע

מפרק
סימן

לשון
נקבה
ואנו
לשון
זכר

שבועות ט דבת שבית וסימכא ונמצאתי שבועות דיהודה פילג שבועות זבני עמון שבועות דעירם פילג ושבתי גבו שבועות איוב לא גלוי לשון זכר
דמליץ לשון נקבה ואנון בלע זכר וסימכא נמצאה בא צדיק תפלצתך בהתהלך ימים ג וסימכא והמלאכה יגבון השחית פ

תפשי מרום גבעה כיתגניה כנשר
 קנך משם אורידך נאסיהוה טפשותך
 אטענתיתך רשע ליבך ואת דמי
 לנשרא דשריבשיני כיפא מותכיה
 בתקוף רומא ארי תרים כנשרא
 מדורך מתמן במימרי אחתינך
 אמר שי ויהי תה אדום לשמה כל
 עבר עליה ישם וישרק על כל
 מבתייה וותה אדום לעדו כל דועבר
 עלה יכלי וינוד על כל מחתת דא
 כמה פכת סדום ועמרה ושכנה אמר
 יהוה לא ישב שם איש ולא גורבה
 בן אדם כמה פיכתא דסדום ועמרה
 זכרי כהא אמר יש לא יתב רצמן
 אנש ולא יתוב כה בר אנשי הנה
 כאריה יעלה מגאון הירדן אלנוה
 איתן כיצא רגיעה ארי צנו מעליה
 ומי בחור אליה אפקד כימי כמוני
 ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
 לפניו הא מלך במשריתיה יסק
 עליהן כאריא דסלוק מרום ירדנא
 זחאיל דירד עיז ארי בזמן איתנון
 עלה ושלטונין אמני עלה ארי
 מן כותי ומן דיער עינני זלית מלך

ל
 כת
 כן

ב
 דאדוס
 יעניני
 כת
 וצבל
 יועדני
 כת

דאית ליה תקוף קדמי לך שמעו
 עצתיהוה אשר יעץ אלא וס
 ומחשבותיו אשר חשב אליעזר
 תימן אמלא יסחבום צעירי חזאן
 אמלא ישים עליהם נוהם בכין
 שמעו מלכא דשי דמלך על אדום
 ומחשבותיה דחשיב עליה צבי ארע
 דרומא אמלא יגרדון ויקטלון תקיפי
 עמא אמלא יצדון עליהן מדדחון
 מקור נפלים רעשה הארץ צעקה
 בים סוף נשמע קולה ומקל מפתחון
 זעת ארעא צוחתא כימא דסוף אשתמע
 קלה יהנה כנשר יעלה ויראה ויפרש
 כנפיו על בצרה ויהיה לב גבורי אדום
 ביום ההוא כלב אשה מצרה דא
 כנשרא דסלוק ומשתדי כיץ וסק
 מלך במשריתיה וישרי על בצרה
 ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביום
 ההוא כלב אתתא דעיקא לה בחכמה
 לדמשק בושח חמת וארפר
 כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
 דאגה השקט לא יכל לדמשק בוחת
 יתבי חמת וארפר ארי בסורא בישא
 שמעו איתכלו דחלא ויצפא אחלונן

ש
 ומל

ה
 חס
 חס

גמגור וחס וסימנה כל ישיבי כנען כל ישיבי הארץ וחב לדמשק בושח חמת וסחבום ב ומל וסימנה צעירי חזאן

הא כנחת ימא דשיקטין לא יכלין
למנח ופתח דמשק הפתח לגוס
ורטט החזיקה צנה וחבלים אחזתה
כילדה את רשלו יתבי דמשק אתפנאו
למערק ושפלותא אחדתנו עקא
וחבלין אחדונן הא כחבלין לילתא
אין לא עזבה עיר תהלה קדמת משושין
איכדין לא אשתביקת קדמת משפחתא
כרכא חדאה וכן יפלו בחוריה ברחבתן
וכל אנשי המלחמה ילמו בינס ההוא
נאם יהוה צבאות ככין יתרמון עולימא
ברחוזהא וכל גברי עבדי קרבא
יתכלון בעדנא ההוא אמר ש צבאות
והצתי אש בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד ואר ליק אישיתא
בשורי דמשק ותשיצי בירנית בר
הדד
לקרה ולממרכות
חצור אשר הבח נכוד ראצור מלך
בכל כה אמר יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני קדם לקדר
ולמלכות חצר דמחא נכוד נצר
מלכא דבבל כדנא אמר יס סקן על
קדר ובוזו ית בני מדנחא אהליהם
וצאנס יקחו יריעו ותייהם וכל כליהם

תהלת
כל
ישעיה
תהלות
וכל
ידמיה
תהלת

ל
כל
כ

קומו

ומל

וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב משכניהן ועניהן ישנן
יריעתהון וכל מעניהן וגמליהן יסבון
להן ויתכנשון עליהן דקטריין
בחרבא מסחור סחור נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה
כיועץ עליכם נכוד ראצור מלך בבל
עצה וחשב עליהם מחשבה ערוקו
גלו לחדא ארחיקו למיתב יתבי חצור
אמר יס ארי מלך עליכון נכוד נצר
מלכא דבבל מלכא דחשיב עליכון
מחשבא קומו עלו אלגוי שליון ישב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא ברית
לו ביד ישכנו קומו סקן על עמא
דיתבין שליוא שרץ דרוח צן אמר יס
לית להון דשין ועבדין בלחור ירוח
שרץ וזה וגמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עברי אביא את אידם נאם יהוה
ויהון גמליהן לביא זהמון גיתיהון
לעדי ואבדו ינון לכל רוח מקפי פתא
ומכל עברי יהון איתי ית כרהון אמר
יס ויהיתה חצור למעון תנים שממח
עד עולם לא ישב שם איש וקלא

כס
ק

ח
ח
ח
וח
מ
כל
ל
פ

והצתי אשן דסימכיה בשעריה בעריה מצרים דמשק זרון רבה יסכנו בחד חס וחד מל וסימכיה ביד ישכנו

יגור בה בארץ וזה חצור למדור
וזה חצור צדו עד עלמא לא יתבתמן
אנש ולא יתבת בה בר אנש

אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עולם בר אשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר
הנה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה נביא על עולם בר אשית מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר כה אמר יהוה צבאות הנגי
שבר את קשת עולם ראשית גבורתם
כדנן אמר ש צבאות האנא תכר ית
תקום עולם ריש גבורתהון והבאתי
אל עולם ארבע רוחות מארבע
קצות השמים וזרתים לכל הרחות
האלה ולא היה הגוי אשר לא יבוא
שם נדחי עולם ואיתי על עולם
ארבע מלכות מארבע רוחי שמא
ואבד ריגון לכל רוחתא האלין ולא
יהי עם ולא יהכין לתמן מטל טלוי
עולם והחתתי את עולם לפני איבואם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם

כח

עולם
ק

ל

ואתכר ית עולם קדם בעלי דבניהון
וקדם דבען למקטלהון ואיתי עליהון
בישאית תקום רוגזי אמר ש ואגר
בתליהון דקטלין בחרבא עד ראשית
יתליהון ושמתי כסאי בעולם והאנדות
משם מלך ושרים נאם יהוה ואשוי
כורסי מלכותי בעולם ואוביד מתמן
מלך ושלטון אמר ש והיה באחרית
הימים אשוב את שכנות עולם נאם
יהוה ויהי כסוף יומיא אתיבית גלות
עולם אמר ש

ק
ק
ז

אשר דבר יהוה אל כל אל ארץ
כשרים כן ירמיהו הנביא פתגמא
דמלוי ש על כל ועל ארע כסאי
ביד ירמיה נביא הגידו בגוים והשמעו
ושאתם השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בכל הכיש כלחת מרודך
הכישו עצביה חתו גלוליה רחוק
בעממא ובסדרו וזקופו אתא כסר
לא תמנעון אמרו את כבישת כל
בדיתו דפלחין לבי לאתכלו דפלחין
למרודך בדיתו צלמנהא איתכרא
טעוזהא כי עלה עליה גוי מצפון
הוא ישית את ארצה לשמה ולא

ישית וסימנא ויסקף יסקף יצו מצפון ישועה ופא בקרבי - חרב בלוי וסימנא הדבר מעיר ומעלה השמיעו יען ויטל

יהיה יושב בבה מארס ועד בהמה גדו
הלכו ארי סליק עליה עם מציפונא הוא
ישוי ית ארעה לעדו ולא יהי יתבבה
מאנשא ועד בעירא איטלסלו גלו
בימים ההמה ובעת ההיא
נאסיהוה יבאו בני ישראל המה ובעי
יהודה יחדו הלך ובכו ילכו ואתיהוה
אלהיהם יבקשו ביום מאה ראיון
זבעידנא הוא אמר שי יתחברון בית
ישראל אינון ובעי יהודה כחא נמגליהו
כד הוו בכין גלו ובמתכהו מארע
גלותהו פלחנא ריש אלההו יתבעו
עין ישאלו דרך הנה פניהם באו
וגלו אלהיהו ברית עולם לא תשכח
לעין ישאלו למיזלתי אורחא
מכשאר קדמיהו ייתון דיתוספון על
עמיה ריש יגזר להו קיס עלם דלא
יפסוק יצאן אבדות היה עמי רעיהם
חתעוסהרים שובבים מהר אל
גבעה הלכו שפחו רבצם עין מכדרא
הו עמי מלכא טלסילונין שלטונא
בזונן מטור לרמא גלו אתנשיאן
מבית דוח צנהו כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר

חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה כל ראש חונן בזונן וסנאיהו
אמר ית ערנא חובא חלק דחבו
קדם שי אתרחקו ממדור קשפיה
זסיבור אבהתהו שי
מתוך כלל ומארץ כשדים יצאוהו
כעתורדים לפני צאן גלו מגו כל
ומארע כסדאי פוקו והו כדרכין
בריש עמא כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על כל קהל גוים גדלים מארץ צפון
וערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקס ארי האנא
מיתי ומסיק על כל משרית עממי
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עליה
קרב מתמן תת אחד גררותי כגיבר
דמתכיל לא תביץ ריקן והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו נאסיהוה
ותהי ארע כסדאי לביא כל בזזא
יסבעו אמר שי כי תשמח לי תעלו
שסי נחלתי כי תפוש כי עגלה דשה
ותצהלי כאברים ארי תחדון ארי
תבועו בזזי אחסנתי ארי תדו צון
כעגרי רבקא ותטולין כגיבריא
בושה אמכם מאר חפרה יולדתכם

יתיר
יו

ח
בלש

ב
רחם

ג
גויס
רבים

היו
ק
ק
ק

חו
ז
ש
כ
ל
ק

ומל
כי
חיים הם
למצאיהם
כת

ומל
ומל

מעלה ומעלה ח וס ימנר שמואל אסיה שיניא נהריהו דמואצא וברק ברקין בבבל - מוצאיהם ל ומל וחד כי חיים



הנה אחרי תגוים מדבר ציה וערכה
בה יתת פני שתכונן לחא איתכרת
מדינת כונן הא סופהוץ דעממא
מדבר צדי וחלובי מקצפה יהוה לא
תשכ ויהי תה שממה כלה כל עבר
על כל יסוס וישרק על כל מלכותה
על ארגיזת כל קדם ש לא תתיחב
ותהי לציו כלה כל דיעבר על כל
זכלי וינור על כל מחתה איערבו על
בכל סביב כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אלהי כי ליהוה חטאה
סגרו על כל סחור סחור כל מתחי
קשתא שדו כה לא תחוסו על גרדא
ארי קדם ש חסת חליעו עליה סביב
נתנה יחה גפלו אשוי יתיה נהר סו
חומותיה כי נקמת יתוה היא הנקמו
בה כאשר עשתה עשולה וזביבו
עלה מסחור סחור את מסלות בידהוץ
נפלא אשוי תהא את פגרו שורחא
ארי פורענות עמארש את פרעו
מנה כמאד עבדת עבדו לה כרתו
זרע מבבל ותפש מגר בעת קציר
מפני חרב היונה איש אלעמו יפנו
ואיש לארצו ינסו שיצו מלכא

ל
כ
כ

ל
ב

אשיותיה
ק
חומותיה
דבבל
מל
ומל
ושא
חם
דחם

ב
מל
עולה

ל
ומל
ל

חם
ח
א
טבין
וה
בישין

ו
ל

ח
ח

דבבל ואחיד חרבא בעידן קטור
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר
מדו אגבר לעמיה יתפנוץ וגבר
לארעיה יערקון
ישאל אריות הדיחו הראשון אכל
מלך אשור וזה האחרון עצמו נגדו
מלך בבל עם מכדרא ישראל מלכא
טלטי לונן קדמא ש ליט ברוץ
מלכא דא תור ודין בתרא אסיפנוץ
נבוכדנצר מלכא דבבל
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל וארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור בלון
כדנן אמר יש צבאות אלהי ישראל
האנא מסער על מלכא דבבל ועל
ארעיה כמא דאסערית על מלכא
דא תור ושבבתי את ישראל אליו
ורעה הכרמלו והבשן ובקר אפרים
והגלעד תשבע נפשו ואת בית ישראל
לא תרהוץ ויתפרנסו בארע כרמל
ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהוץ בימים ההם ובעת
ההיא נאס יהוה יבקש את עני ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאיה

ורעה חג טבין וה בישין וסימב ושובבתי והקמתי ועמד ורעה עינך תמצא לך זאת גס זה הכל בלבבכם רבה

כי אסלה לאשר אשאר כי מאחזק
 ובעידנא הוא אמר כי יתבעון חובי
 ישראל וליתנון וחסאי בית יהודה ולא
 ישתכחון ארי אשכונק לשא לא אשאר
 על הארץ מרתים עלה עליה
 ואלי שכי פקוד חרב והחרס אחרים
 נאסיהוה ועשה ככל אשר צויתך
 על ארעא דעמה סרבן סקו עלה ועל
 יתבי פקוד דקטלין בחרבא יירצון
 לגמרא שאר חזון אמר ייזעביד ככל
 דפקידתך קול מלחמה בארץ
 ושכר גדול וקל קרבא בארעא ותבא
 רבא איך נגדע וישכר פטיש כל
 הארץ איך היתה לשמה בכל בגוים
 איכדין אתקטיף ואיתבר מלכא חזון
 מזיע לכל ארעא איכדין חזת דערו
 בכל בעממא יקשתי לך וגס נלכדת
 בכל ואת לא ידעת נמצאת וגס נתפשת
 כי ביהוה התגדית איתצדת ליד ואף
 את אחדת בכל זאת לא ידעת את בעיאו
 חובך אשתכחו ואף את אחדת ארי
 בעמא דיש אתגרית פתח יהודה את
 אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה
 היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים

גלא ייזית כית גנזיה ואפיק יתמע כס
 דלוט קדמוהי ארי עבדתא הא קדם
 יצא להם צבאות בארע כסדאי באו
 לה מקץ פתחו מאכסיה סלוח כמו
 ערמים והחרימוה אלהיה ויה שארית
 עולו לה מסטרה פתחו אכוליהא
 גמרו נכסהא כמא דמגמרין ית
 ערימת עבדא כיז גמרוהא לא יהי
 לה שארא חרב כל פריה ירדו לטבח
 הוי עליהם כיבא יומם עת פקדתם
 שיצו כל גיבריהא יתמסרין לקטול
 וי עליהן ארי מטא יום תבדחון ערץ
 סעורין בישתחון קול גסים
 ופלטים מארץ בכל להגיד בציון
 את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו
 קל דערקין ומשתזבין מארעא
 דבכל להחאה בציון ית פורענותא
 דיש אלהא פורענות היכליה השמיעו
 אל כל רבים כל דרכי קשת חנו עליה
 סביב אליהי פליטה שלמו לה נמנו
 ככל אשר עשתה עשו לה כי אלהיה
 זרה אל קדוש ישראל וצדקו על כל
 סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה
 סחור סחור לא יהי לה שיתבא שלימו

ו
 וכל
 קדמ
 תהי
 שארית
 בתרג
 יהי
 פליטה
 ה

לה
 קרי
 ולא
 כח

חרב על ה וסימב חזק קרא חרב על כשדים נמצא בחרב תפל הוי חרב ושארא חרב אל - זכה לו ליתכוח

לה פאגרה בכל עשרת עבדיו לה
 ארי על עמאד פשרת אמת מלך
 דלא כשרן קדם קדישא דישוראל
 לכך יפול בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 מלחמתה ידמו ביום ההוא נאסיהו
 ככין יתרמון עולימהא ברחובתהא
 וכל גברי עבדי קרבה יתכלון בעדנא
 הוא אמר שי הנה אליך
 זרין נאסאדני יהוה עבאות כי בא
 יומך עת פקדתיך האנא שלח וגוי
 ערך מלכא רשיעא אמר שי אלהים
 עבאות ארי מטא יום תכרך עירך
 סעורך בשתך וכשל זרין ונפר
 ואין לו מקום והצתי אש בעריו
 ואכלה כל סביבתיו ויתקול מלכא
 רשיעא ויפול ולית ליה מקום ואדליק
 אישתא בקרווה ותשיצי כל סחרנוהו
 כהאמר יהוה עבאות
 עשוקים בני ישראל ובני יהודה
 יחדו וכל שביהם חזיקו בם מאנו
 שלחם כדנן אמר שי עבאות אנשן
 בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל
 שביהון אתקיפו בחון מסרבין
 לשלחותהון גאלס חזק יהוה עבאות

4
 תיסרך
 פחד
 זרין
 תכלאן

ישבון כ וסימכין לגור בארץ הושב בארץ בקלות נשיכס אחים נשיכס בסעפותיו עיים כי ימים רבים בארץ שי זקנים רבים
 וחברו וישכון ישחו ישרים עדי עד לארץ כתוב ה

שמו ריביריב את ריבם למען הדע
 את הארץ והרגיו לישכין כל פריחיה
 תקיפא שי עבאות שמו את פרעא
 יתפרע ית עלבנהון בדיל למתבר
 רשיעי ארעא ולא יתאה זיעא לכל
 יתכי בכל חרב על כשרים נאסיהו
 ואלישבי בכל ואלישריה ואר
 חכמיה דקטלין בחרבא ויתון על
 ארע פסדא אמר שי ועל יתכי בכל
 ועל רבבהא ועל חכימהא חרב
 אלהבדים ונאלו חרב אלגבוריה
 וחתו דקטלין בחרבא ויתון על קטמא
 וישתפשו דקטלין בחרבא ויתון
 על גיבנהא ויתכלון חרב אלסוסין
 ואלרעבו ואלכלה ערב אשר בתוכה
 והיו לנשים חרב אלא צרתיה ופזו
 דקטלין בחרבא ויתון על סוסותהון
 ועל רתיהון ועל כל סמכותא
 רבגה ויהון חלשיין פנשא דקטלין
 בחרבא ויתון על בית גנאה ויתכלון
 חרב אלמימיה ויכשו כי ארץ פסד
 היא וכאימים יתהללו שרבא פמא
 ויכשו ארי ארע עלמנא היא
 ובטעותהא משתכחין לכך ישבו

2
 חס

3
 כול
 חס

4
 כב
 בעז

ישבון כ וסימכין לגור בארץ הושב בארץ בקלות נשיכס אחים נשיכס בסעפותיו עיים כי ימים רבים בארץ שי זקנים רבים
 וחברו וישכון ישחו ישרים עדי עד לארץ כתוב ה

צייס את איים וישכנו בה בנות יענה
 ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עוד
 דור ודור בכין יעדען בתמוז בחתול
 וישכון בה בנות נעמין ולא תתיב עוד
 לעלם ולא תשרי עד דרדר נמהפלת
 אלהים את סרס ואת עמרה ואת שבעה
 נאסיהוה לא ישב שם איש ולא יגור
 בה בן אדם רחיק מימרי יתכון כמא
 רחיק יש ית סדום וית עמרה וקרנא
 אמר יש לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
 בה בראנש הנה עם בא מצפון וגוי
 גדול ומלכים רבים יעדו מירכתי
 ארץ הא עמא אתי מצפונא ועממין
 רבין ומלכין סגיאין ייתון בגלאי
 מסיפא רעא קשת וכידן יחזיקו
 אכזרי חמה ולא ירחמו קולם כים
 יהמה ועלסוסיס ירכבו עלוך כאש
 למלחמה עליך בת בכל קשרתי
 ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית
 להון רחמין קלהון כימא בא תרגושתיה
 ועלסוסיס ארכבין מסדדין אינון
 כגדר עביר קרבין עלך כנשדא
 דבבל שמע מלך בבל את שמעם
 ורפיו יריו צרה חזיקתהו חיל כוללה

ג
מל

ג
ח
ח
מל

ג
ח
ח
בל
ע
ג
כידן

ג
ומל

שמע מלך אדכלית שמעיה ואת שוא
 ידוהי עקא אחדתיה הא כחכ
 לוליהתא הנה כאריה יעלה מגאון
 הירדן אלנוה איתן כי ארגעה ארועם
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
 כמני ומי יועדני ומיזה רעה אשר
 יעמך לפני הא מלך במשריתיה
 יסק עליהון כארנא דסלוק מלום ידנא
 וחאילדיר רעין ארי בזמן איתנון עלה
 ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן
 דיערעניני ולית מלך דאית ליה תקום
 קדמי ולכן שמעו עצתיהוה אשר
 יעץ אלכל ומחשבותיו אשר חשב
 אל ארץ כשדים אסלא יסחבום צעירי
 הצאן אסלא ישים עליהם נוה בכין
 שמעו מלך ארץ דמלך על ככל
 ומחשבותיה דחשיב עליה כח ארע
 כסדאי אסלא יגרדון ויקטלון תקיפי
 עמא אסלא יצדון עליהון מדורחון
 מקור גת פשה בכל גרעשה הארץ
 וזעקה בגוים נשמע מקל את אחדת
 בכל זעת ארעא וצוחתה בעממא
 אשתמעת כה אמר יהוה
 הנני מעיר על בבל ואלישבי לב קמי

ג
ח

ג
ח
ח
בל

ג
ח

גיה זבלית וסימכיה בבל שם וישעיה שתולה כן קולך ומדברך דבבלינוה כח ודכח נאזה כח - לב קמי בתמורה אוהות

רוח משחית כדנן אמר ש האנא מית
על כל ועל יתבי ארע כסא אי עממין
קטולין דרם לבחון ושפירין בקומא
רוחחון מחבלא ושלחתי לבני זרים
וזרועי ויבקו את ארצה כידיו עליה
מסביב כיום רעה ואשלח על כל
בזוזין ויפזו וירוקנו ית ארעא אי
הו עליה מסחור סחור כיום בישאל
ידרך ידרך הדרך קשתו ואלית על
בסרינו ואלתחמלו אל לבחוריה חרימו
כל צבאה לה ימתח דמתח קשתיה
זלה וסק בסריניה זלה תחוסין על
עוליה מהא גמרו כל נכסהא ונפלו
חללים בארץ כשרים ומדקרים
בחוצותיה ויתרמו קטולין בארע
כסא אי ומטענין בשוקהא כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל ארי לא שביקין בית ישראל
ויהודה מאלהון מש צבאות ארי
ארעהון את מליאת חובי קטול
ממימר קדישא וישא וישא נסומתון
בכל ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה

ל
חט

ידרך
כף
זלא
קרי
חט
מראה

גמול הוא משלם לה ערוקו ממו
בכל ושיזיבו גבר נפשיה לא תלקן
בחוביה ארי עידן פורענותא היא
קדם ש גמלא הוא משלים ליה כוס
זהב בכל כפי יהוה משכרת כל הארץ
מיינה שתוגוים על כן יתחילו גוים
הא כסא דהבא דהוה רגג בכל
מניא כין עילי חובה דבכל בבין
פורענו תקיפא עתידא דויתי לה מן
קדם ש עתידין דיתרון מפה דוון כל
מלכי עממא ומיכס פורענותיה
ישתון עממא על כין ישתגשון
עממא פתאס נפלה בכל ותשבר
חילולו עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא ובתכין נפלת בכל
ואיתברת אילולו עליה סבו שעיר
לתברה מא אס תתסי רפאנו אתמלי
ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארץ
כינגע אלה שמים משפטה ונשא
עד שחקים אס ענא ית בכל לא מתא
שבקוהא וניזול גבר לארעה ארי
קריב לשמא תברה ומנפל עד שמי
שמא הוציא יהוה את צדקתינו
באו וגספרה בעיון את מעשה

ל
חט

חט
11

חמילה אלב וסימנה אל ידרך חלחץ ה- ונשא יב וסימנה הכדים בביתך אלה שמים מגבעות בצנות מגבעות על פא
הנה ישכיל מיין עלה גבעה כי כה אמר ההמון ה-

ויש צבאות שמו
 מפיצ אתה
 ליכלי מלחמה ונפצתי בך גוים ודשחתי
 בך ממלכות מצדד את קדמי כדכא
 רביה מני קדכא ואכדד בך עממיז
 ואחכלבך מלכז ונפצתי בך סוס
 ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו ואכדד
 בך סוסז ורכביהז ואכדד בך חתיז
 ורכביהז ונפצתי בך איש ואשה
 ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך
 בחור ובתולה ואכדד בך גבר ואימא
 ואכדד בך סב וזניק ואכדד בך
 עולימין ובתולז ונפצתי בך רעה
 ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
 בך פחות וסגנים ואכדד בך רעוא
 ועדריה ואכדד בך איכר ופדניה
 ואכדד בך שלטוניז וטורניז ושלמתי
 לבל ולכלי שבי כשדים את כל
 רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
 נאסיהוה ואשלים לבל ולכלי שבי
 ארע פסדאי ית כלבי שתהון רעבז
 בציון לעיני כוז אמריש
 הנני אליך הרהמשחית נאם
 יהוה המשחית את כל הארץ ונטיית
 אתידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים

ל

ל

ל

ל

ונתתיך להר שרפה האנא שלחתי
 עליך כדכא מחבלא אמר שי ומחבל
 ית כל ארעא וארים ית מחת גבורתי
 עלך ואמגרניך מן תוקפך ואיתיך
 לכרך יקירא ולא יקחו ממך אבן לפנה
 ואבן למוסרות כי שממות עולם
 תהיה נאסיהוה ולא ירכוז מנך מלך
 למלכו ושלטון לשלטנו ארי צדות
 עלם תהי אמר שי שאונם בארץ
 תקעו שופר בגוים קדשו עליה
 גוים השמיעו עליה ממלכות אררט
 מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
 העל סוס כילק סמרי זקופו אתו
 בארעא תקעו שופרא בעממיא
 זמינו עליה עממיא כסדו ערה
 מלכות ארע קרדו משרית חורמיני
 וחדוב זמינו עליה עבדי קדכא דיוון
 סלקין סוסז ותהון מפנכיז הא כחלא
 דמזלחב קדשו עליה גוים את מלך
 מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת
 כל ארץ ממשלתו זמינו עליה עממיא
 ית מלכי מדי ית שלטונא וית כל
 טורנא וית כל ארע שולטניה
 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על

את כל הארץ יד דעם ופימכדי כי את כל ואולם חי ואם ילחיב וידהון יב לחפר בתל כי בעך הגד הגד וינח יהושע ויקח יהושע
 וחב ויתק יב לישרא ואת כל הארץ היא הננו אליך הר וברוך שם אהררט ד ג קמ וחד פת זפי עלהרי נמלטו וחב ממלכות אררט

בכל מחשבות יחזה לשום את ארץ
 בכל לשמה מאין יושב ותזע ארע
 ותתמרע ארי קמא על כל מחשבת
 רש לשואה ית ארעא רב כל לעד
 מבלי יתיב חרל גבורי בכל להלחם
 ישבו במצודות נשתה גבורתם היו
 לנשים הציתו משכנתיה נשברו
 בריחיה את מנעא גברי כל מלאכה
 יתצו במצדיא אית כרת גיבורות
 הוה חלשין כנשיא את רלסא בירית
 איתברו עברה ארץ לקראת דין ירוש
 ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
 בכל כינלכדה עירו מקצה דהיט
 לקדמות דהיט ירהוט אדמחוי לקדמות
 דמחוי לחואה למלכא רב כל ארי
 את כבישת קרתיה מסופה והמעבדות
 נתפשו ואת האגמים שרפו באש
 ואנשי המלחמה נבדלו ומגזרת
 את אחיזא וית אגמא אוקידו בנורא
 וגברי עבדי קרבא את כהילו
 כי כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל בת כל כגד עת
 הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר
 לה ארי כדנ אמר ש צבאות אלה

ח
 בל
 כ
 ק
 י

ל
 ו

יושרא כנשתא רב כל דמא לאידא
 דמטא עידן אדלכותה עוד ציב חד
 כזעיר ויתון כזוזין עלה אכל
 הממנו נכוד דאצל מלך כל הצגנו
 כלי ריק כלענו כפתע מלא כרשו
 מעדע דהיחנו אמרת ירושלם כז
 נכסי ושי ציני נכוד נצר מלא רכל
 נפצני כמן ריקן כלעני כתנינא מלא
 בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני חמסי
 ושאריו על כל תאמר ישבת ציון
 ודמי אלי שבי כשדים תאמר
 ירושלם חטופי וכזוזי על כל
 תימר כנשתא רציון וחובת דם זפי
 דאת אשיר כי על יתבי ארע כסלאי
 תימר ירושלם לכן כח
 אמר יהוה הנני רב את דיכ ונקמת
 את נקמתך ותחרבתי אתימה והבשתי
 את מקורה בכין כדנ אמר ש האנא
 דאין ית דינד ומתפר עית פורענותך
 ואחריב ית ימה ואיכיש ית מבועה
 והיתה כל לגלים מעוזתנים שמה
 ושרקה מאין יושב ותהי כל לעד
 מדור ירוש צדו ואשתממו מבלי
 יתיב יחדו ככפירים ישאגו נערו

ח
 בל
 כ
 ק
 י

ח

ח

ח
 ו

והיה כל
 ויהיה כל
 ויהיה כל

בר יחיה וסמנ נשברו ושב מל לבי בריחה כח הארץ בריחה כח תנן ח בליש וסימ כי ידבר יישראל מחוללה

בגור אריות כחדא כאריות יעמון
כבני אריות ירימון קלהון בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישגו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה איתא עליהון עקא
ויהון דמן להו נא בדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תענא זלא
ויהון לעלמא דאתי אמר ש אורידם
ככרים לטבוח כאילים עם עתודים
אמסרין כותורין לקטלא כדכרין
עם גדין איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כלה ארץ איך היתה לשמה
בכל בגדים איכרין את כבישת בכל
זאת אחת תושבת כל ארעא
איכרין הות לעדו בכל פעממא
עלה על כל הים בהמון גליו
נכסיה סליקת על כל מלך
במשריתיה דסגי כמי ימא בא תגוש
גלוהי חפה יהי עליה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בה כל
איש ולא יעבר בהן כן אדם הוא
קרוהא לעדו ארע צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בה כל אנוש ולא
יעבר בה בר אנוש ופקדתי על כל

ל

ה

ב
בא

ל
בא

ל

ל

16

בכל ודצאתי את כל עומפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גסחומת כל
נפלה ואסער על פלחין לכל נפלה
ואכניז ית נכסוהי מניה ולא ישתמע
ליה עוד עממא ארף שורי בכל
יתרמון צא ומתוכה עמי ומלכו
אישו את נפשו מחרון אף יהוה
פוקו מגוה עמי ושיזיבו גבר ית
נפשיה מתקום רוגזא דש ופקדתי
לבבכם ותוראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמימה ואחריו
בשנה השמועה וחמס בארץ אשר
על משל ודלמא יזע לבנו ותהון
מן קדם בסורתא דתשתמע בארעא
זתית בשתא בסורתא ובת דודי בשתא
בסורתא ויסגון חטופין בארעא
ויקום שלטון על שלטון
לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בכל וכל ארצה תבוש
וכל חלילה יפלו בתוכה ככין הא
זומא אתן ואסער על צלמי בכל
וכל ארעה תחוב וכל קטיליהא
יתרמון בגוה ורגנו על כל שמים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא

קדמא השוודים מל בתרג שודים חס - נתן בעין פליטס בת ושלחתי מהם פליטס כח מל דמל ושר קר פליטס

לה השורדים נאסיהוה וישבחו
על כל שמיא וארעא וכל דבהו
ארי מציפונא ייתון לה בזוזין אמר
יש גס בכל לגל חללי ישראל גם
לכל נפלו חללי כל הארץ אף נכל
אתמאן קטילי ישראל אף לכל
יתרמון קטילין בכל ארעא פלטים
מחרב חלכו אל תעמדו זכרו מחזק
את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם
משינא מחרבא גלו לא תתעבבון
אדכלו מרחיק ית פלחנא דיש וירושלם
תספק על לבבון בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פננו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפת את פנעותנא
אפנא ארי עלו נכראין וסאיכו ית
בית מקדשא דיש
ימים באים נאסיהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארעה יאנק חללי בני
הא יומיא אתן אמר יש ואסער על
גלמנא ובכל ארעה יתרמון קטילין
כיתעלה בכל השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבאו שודים לה
נאסיהוה ארי תבני בכל בניני

ל
מל
וח
ח

מ

ל
מל

כול
ל
מל
וח

ג
כא

ל
מל

כסתה בלי וסימכיה כי כסתה פניה הערעת את כל ושלחחדין כסתה כלמה פננו פלעות פלמה וכולה מל

אשר צוה ירמיהו הנביא את עשריה
בנריה בן מחסיה כל כתו את צדקיהו
מלך יהודה בכל בשנת הרבעית
למלכו ושריה שר מנוחה פתגמא
דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה
בר מחסיה כד אזל בשליחות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה לכל בשנת
רביעיתא לממלכה ושריה רב
תוק רבא ויכתב ירמיהו את כל
הדעה אשר תקו א אל כל אל ספר
אחר את כל הדברים האלה וכתובם
אל כל וכתב ירמיה ית כל בשנת
דעתי דא למיתי על כל על ספרא
חד ית כל פתגמא האלין דכתבינן
על כל ונאמר ירמיהו אל עשריה

בְּעֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדִיקוֹ
בְּמֵלֶכְוָה וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַמִּיטָל בַּת

בתיבה אלה וסימנה כתב לך וכתב אליה ויכתב ידמיהן ב' בן והיא כתובה א"י ויעפון ב' וחם וסימ' ויבאו עמים
בכה תשקע א"י

ירמיהו מלכנה כד עסרין וחדא שנין
 צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין
 מלך בירושלם ושם אמיה חמוסל
 בת ירמיה מלכנה ויעשה הרע בעיני
 יהוה בכל אשר עשה יהוה יקם ועבד
 רביש קדם כי ככל רעבד יהוה יקם כי
 עלאף יהוה היתה בירושלם ויהודה
 ערה שליכו אותם מעל פניו וימרד
 צדקיהו במלך בכל ארץ על ארצו
 קדם שחזת בירושלם וביהודה עד
 דאגלי יתחזן מארע בית שכינתיה
 ומריר צדקיה במלכא דבבל
 ויהי בשנה התשיעית למלו
 בחדש העשירי בעשור לחדש בא
 נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו
 עלירושלם ויחננו עליה ויצנו עליה
 דיק סביב וזהו בשנת תשיעית
 לממלכה בירחא עשיראה בעסר
 לירחא אתא נבוכדנאצר מלכא דבבל
 הוא וכל משריתיה עלירושלם ושח
 עלה ובנו עלה פרקוס סחור סחור
 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
 שנה למלך צדקיהו ועלת קרחתא
 בצירא עד חדא עשרי שנין למלכא

חס
 בק

צדקיה בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
 הארץ בירחא רביעאה בתשעה לירחא
 ותקיה כפנא בקרתא ולא היה מיכל
 לעמא דארעא ותבקע העיר וכל אנשי
 המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה
 דרך שער ביזחמתים אשר על גן
 המלך ופשידים עלה עיר סביב וילכו
 דרך הערבה ואיתרעת קרתא וכל גלדי
 עבדי קרבא ערקו ונפלו מקרתא כלילא
 באורח תרע כין שוריא דעל גינתא
 דמלכא וכל סדאי שרו על קרתא סחור
 סחור ואזלו באורח מישרא וירדפו
 חילכשורים אחרי המלך וישיגו את
 צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
 מעליו ורפא משרית כסדאי בתר
 מלכא ואדביקו ית צדקיה במישרי
 ירחו וכל משריתיה את צדקיה מניה
 ויתפשט את המלך ויעלו אתו אל מלך
 בבל ובלתה בארץ חמת וידבר אתו
 משפטים ואחזי ית מלכא ואסיקו
 יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא
 דחמת ומלילו עמיה פתגמי דינין
 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו

חס

וירמיהו וכל
 חס וסימ

בערבת חס וסימ כל אוריתא במ ויסעו דעלוי וירח בלק וירדפו בתר דירמיה כל נבוכדנאצר מניע פיסן במר

ואת המזרקות ואת הכפופות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו
וית דודא וית מגרופיתא וית מזמרא
וית מזרקא וית כזיכא וית כל מני
נחשא דחזו משמשין בחזן נסיבו
ואת הספים ואת המחליות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנלות
ואת הכפופות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף וקח רבטבקים
וית קורא וית מחתיתא וית מזרקא
וית דודא וית מזרקא וית כזיכא
וית מכילתא דרהבא דהבא ודנספא
כספא נסיב רב קטורא וקעמורים
שנים חים אחד זהבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלו
עמויא תליז ימא חד ותורי תרי עשר
דנחשא דתחות כסיסא דעבד מלכא
שלמה לבית מקדשא רש לא הוה
מתקל לנחשתהו דכל מניא האליז
העמודים שימנה עשרה אמה קומה
העמוד האחד וחוט שתיים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות

נבוב ועמויא תמנה עשרי אמיז
לומיה דעמודא חד וחוט משחיתתא
עשרי אמיז מקף ליה וסומכיה ארבע
אצבעין חליל וכתרת עלי נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש אמות ושכבה
ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים וקלתחון
עלוי דנחשא דלומה דקלתחון חדא
חמיש אמיז וסריגתא דרמוניא על
קלתחון סחור סחור כולא נחשא
וכאליז לעמודא תענא דרמוניא ויהיו
הרמנים תשעים ושישה רוחה כל
הרמנים מאה עלה שכבה סביב ויהיו
רמוניא תשעים ושישה כענרתא כל
רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור
ויקח רבטבחים את עשריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הקסם ודבר רב קטורא ו
עריה כהנא רבא וית צפניה סגן
כהנא וית תלתא אמר כל לא ומוקיער
לקח סרים אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המצבא את

מל
בז

ג
ח
וכר
מלכ
כיו
בז
חד

קומת
ק
ח

ומלכים אשר הוא פקיד ירמיה אשר היה וסימכיה הוא היה גבור א על אנשי י וסימכיה וישמחון שאור ענתות ומכיה עיר

עם הארץ ושישים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר ומן קדתיא
דבר גואה חד דהזה ממנא על גברי
עבדי קדשא ושבעה גברי דחזן
אפי מלכא דאשתכחו בקדתיא דית
ספרא רב חילא דכניש ית עמא
דארעא דשתין גברא מעמא דארעא
דאשתכחו בגו קדתיא ויקח אתם
גבויא דרבי טבחים וילך אותם אל
מלך בבל רבקה ודבר יתחון גבויא דר
רב קטוליא ואוביל יתחון לות מלכא
דבבל לדבדתי ויכה אותם מלך בבל
וימתם ברבליה בארץ חמת ויגליהוזה
מעל ארמתי ומהא יתחון מלכא
דבבל דקטיל לון ברבליה בארעא
דחמת וגלו רבית יהודה מעל ארעחון
זה העם אשר הגלה גבויא דר
בשנת שבע יהוים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה דין עמא דאגלי
גבויא דר בשנת שבע יהוה תלתא
אלפי דעשרין ותלתא בשנת שמונה
עשרה לגבויא דר מירושלם נפש
שימנה מאות שלשים ושנים בשנת
תמנא עשרי לגבויא דר מירושלם

י
ח
ק

י
ח
ק

כ
ב

ג
ח
ו
ק

סי
המלכים
ק

נפשות תמני מאה תלתי ותלין בשנת
שלש ועשרים לגבויא דר הגלה
גבויא דר רב טבחים יהוים נפש
שבע מאות ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים ושלש מאות
בשנת עשרין ותלת לגבויא דר אגלי
גבויא דר רב קטוליא יהוה נפש
שבע מאה ארבעים וחמשים כל נפש
ארבעה אלפי דשית מאה

ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
ויצא אתו מבית הכליא וזהו בתלתי
ושבע שנים לגלות יהויכין מלך
שכטא דבית יהודה בתלי עשר ירחין
בעשרין וחמשה לירחא רבי אויל
מרוך מלכא דבבל בשנת מלכותו
ית ריש יהויכין מלך שכטא דבית
יהודה ואפיק יתיה מבית אסירי
וידבר אתו טבות ויתן את כסאו
ממעל לכסא מלכים אשר אתו
בבבל ומליל עמיה פתגמין תקנין

מלכות גח וסימב ותשעא ותכין לגלות דירמ סיימן ויראן בנ האלים שבע פרות ב בן ערים טבת כח ונחמן נעלות
מל ושל טבות כח ס

ויהי בית כרסוהי מעיל לכורסי מלכא
 ועיניה ככל ויטענה את כנדי כלאו
 ואלל לחם לפענו תמיד כלימי חיו
 ופני ית לבושי אסוריה זאלל לחמא
 קרמוהי תדירא כליזמי חיוהי ואוחתו
 ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך ככל
 דבריוס ביומו עדיוס מותו כלימי
 חיו וישירו וותיה שירות תדירא
 מתהביז ליה מן קדם מלכא דכל פתגם
 ווס ביומיה עדיוס מותיה כליזמי חיוהי

סבוס הפסוקים שלספר ירמיהו
 אלף ושלש מאות וששים וחמשה

חיו
 פ

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
 לחשו ואני בתוך הגולה עלנהר כפר
 נפתחו השמים ואראה מאות אלהים
 וזה בתלתי שניז לזמן ראש כח
 חלקיה כהנא רבא ספלא ראורייתא
 בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
 ביומי יושיה בר אמון מלך שבטא
 דבית יהודה בתמוז בחמשה ליל חא
 אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
 נהר כפר את פתחו שמא וחזירת
 בחיוז נבואה דשרת עלי חיוז יקר

לראשון
 שלש מאות

שכנתא דשי בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות מלך יויכין
 בחמשה לחדש היא שנת חמישית
 לגלות מלכא ויכין היה היה דבר יהוה
 אליחזקאל בן בוזי הכהן בארץ נשדים
 עלנהר כפר ותדי עלי שם יר יהודה
 הוה פתגם נבואה מן קדם יש עם
 יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישורא
 תבת עננות ואת מלל עמיה במדינת
 ארע כסדאי עלנהר כפר ושרת עליוהי
 תמן רוח נבואה מן קד וארא ונהל רוח
 סערה באה מקצה פון ענן גדול ואש
 מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין
 החשימל מתוך האש וחזית וזהא לוח
 עלעולא אתי מן ציפונא ענן רבאישתא
 משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
 עננא ומגו עלעולא פעיז חשמלאמגו
 אישתא ומתוכה דמות ארבע חיות
 וזה מראיהן דמות אדם להנה ומגוה
 דמות ארבע כריז ודין חזויהן דמות
 אנשא להון וארבעה פנים לאחת
 וארבע כנפים לאחת להם וארבעה
 אפיז לחדא וארבעה אפיז לכל חד
 וחד שותת עסראפיז לברייתא חדא

מלך

בית

הי

בית

ס
 ויכין
 ויכין
 ויכין

החמישית ג' מל' וס' ימ' ל' למלך רחבעם וחברו לגלות המלך יויכין וס' ימ' ל' ויכין משה כבדים וידי אדם מרחות